

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · número 196 · dilluns 7 d'abril de 2025

TAULA DE CONTINGUT

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

2.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el millorament de l'Escola La Rosella, de Rosselló

250-00088/15

Retirada

5

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

203-00011/15

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

6

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

34

Decret llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics

203-00012/15

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

35

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

42

Decret llei 7/2025, de 25 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2025

203-00013/15

Decret llei dictat pel Govern de la Generalitat

42

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la detenció de l'alcalde d'Istanbul

250-00426/15

Presentació: GP PSC-Units

45

Proposta de resolució sobre el dret d'accés als serveis sanitaris al Berguedà i el millorament de l'àrea de ginecologia i obstetrícia de l'Hospital de Berga

250-00427/15

Presentació: GP ERC

46

Proposta de resolució sobre la construcció d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra a Mataró

250-00428/15

Presentació: GP PPC

48

Proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre d'urgències d'atenció primària al Baix Llobregat Nord

250-00429/15

Presentació: GP Junts

49

Proposta de resolució sobre la posada en marxa d'un autobús exprés entre Calafell-Cunit i Barcelona

250-00430/15

Presentació: GP Junts

50

Proposta de resolució sobre la creació d'una àrea bàsica policial a Vila-seca i Salou 250-00431/15 Presentació: GP Junts	51
Proposta de resolució sobre la creació d'un consultori mèdic a Querol 250-00432/15 Presentació: GP ERC	53
Proposta de resolució sobre la lectura fàcil per a les persones amb discapacitat intel·lectual 250-00434/15 Presentació: GP PSC-Units	54
Proposta de resolució sobre la relació entre l'alimentació i la depressió 250-00435/15 Presentació: GP PSC-Units	56
Proposta de resolució sobre la bonificació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per als joves 250-00436/15 Presentació: GP VOX	57
Proposta de resolució sobre mesures urgents per a la protecció de la propietat privada 250-00437/15 Presentació: GP VOX	59
Proposta de resolució sobre l'atenció primària a Caldes de Montbui 250-00438/15 Presentació: GP Comuns	61
Proposta de resolució sobre la conversió del Casino de l'Alba-rosa, de Viladecans, en un equipament social per al barri 250-00439/15 Presentació: GP ERC	61
Proposta de resolució sobre el dèficit democràtic i la vulneració de drets en el vot exterior 250-00440/15 Presentació: GP Junts	63
Proposta de resolució sobre la mobilitat al Bages 250-00441/15 Presentació: GP ERC	64
Proposta de resolució sobre les polítiques de resposta a la síndrome d'alcoholisme fetal i al trastorn de l'espectre fetal de l'alcohol 250-00442/15 Presentació: GP Junts	65
Proposta de resolució sobre la revisió del Pacte contra la segregació escolar 250-00443/15 Presentació: GP VOX	67
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2025, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2024 256-00016/15 Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	69
3.20. Interpel·lacions	
Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball 300-00109/15 Presentació: GP CUP-DT	69
Interpel·lació al Govern sobre el frau dels empadronaments massius 300-00110/15 Presentació: GP VOX	69

Interpel·lació al Govern sobre l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1/2025, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia	
300-00111/15	
Presentació: GP PSC-Units	70
Interpel·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries	
300-00112/15	
Presentació: GP PSC-Units	70
Interpel·lació al Govern sobre l'ús del vel islàmic als espais públics	
300-00113/15	
Presentació: G Mixt	71
Interpel·lació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona	
300-00114/15	
Presentació: Lluís Mijoler Martínez, del GP Comuns	71
Interpel·lació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català	
300-00115/15	
Presentació: GP ERC	71
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme	
300-00116/15	
Presentació: GP PPC	72
Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica	
300-00117/15	
Presentació: GP Junts	72
Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat a Catalunya	
300-00118/15	
Presentació: GP Junts	72
4. Informació	
4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament	
Proposta de creació de l'Intergrup d'Afers Religiosos	
254-00005/15	
Sol·licitud: GP PSC-Units, GP Junts, GP ERC, GP Comuns	73
Delegació de vot d'una diputada del Grup Parlamentari de Junts per a la Comissió de Recerca i Universitats	
455-00094/15	
Presentació: Judith Toronjo i Nofuentes, del GP Junts	73
4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
4.50.02. Compliment de mocions	
Control del compliment de la Moció 8/XV, sobre la protecció del delta de l'Ebre	
390-00008/15	
Informe relatiu al compliment de la Moció	74
Control del compliment de la Moció 53/XV, sobre els drets sexuals i reproductius	
390-00053/15	
Designació de la Comissió competent	75
Control del compliment de la Moció 54/XV, sobre l'acord de lliure comerç entre la Unió Europea i Mercosur	
390-00054/15	
Designació de la Comissió competent	76
Control del compliment de la Moció 55/XV, sobre els reptes del sistema educatiu	
390-00055/15	
Designació de la Comissió competent	76
Control del compliment de la Moció 56/XV, sobre els fons europeus Pròxima Generació	
390-00056/15	
Designació de la Comissió competent	76

BOPC 196 7 d'abril de 2025	Control del compliment de la Moció 57/XV, sobre l'estratègia prevista per a la sobirania energètica, el desplegament de les energies renovables i el tancament de les centrals nuclears 390-00057/15 Designació de la Comissió competent	76
	Control del compliment de la Moció 58/XV, sobre la situació del català 390-00058/15 Designació de la Comissió competent	76
	4.52. Compareixences del president de la Generalitat	
	4.52.05. Sol·licituds de compareixença	
	Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre l'incompliment de la sentència a favor de la vehicularitat del castellà a l'escola 361-00012/15 Sol·licitud	77
	4.55. Activitat parlamentària	
	4.55.15. Convocatòries	
	Sessió plenària 21 Convocada per al 9 d'abril de 2025	77
	4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats	
	Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta altres diputats del GP Junts	79
	Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta altres diputats del GP Junts	88
	4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
	4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
	Memòria de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades corresponent al 2024 334-00028/15 Presentació: Autoritat Catalana de Protecció de Dades	96
	4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional	
	4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya	
	Recurs d'inconstitucionalitat 798/2024, interposat per més de cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular al Congrés dels Diputats contra determinats articles i disposicions i l'annex del Decret Llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic 381-00013/13 Sentència del Tribunal Constitucional	96

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7798
DL: B-20.066-1980
www.parlament.cat

- 2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment
- 2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions
- 2.10.25. Propostes de resolució

**Proposta de resolució sobre el millorament de l'Escola La Rosella,
de Rosselló**

250-00088/15

RETIRADA

Retirada pel GP Junts (reg. 31034).

Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.03. Decrets llei

Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

203-00011/15

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 31169 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 d'abril de 2025, ha pres coneixement del Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, publicat al DOGC 9379, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 27 de març de 2025.

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 25 de març de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera d'Economia i Finances, s'aprova el Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives (SIG25ECF0318).»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

Aquest Decret llei, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives, respon principalment a dues necessitats imperatives de la societat catalana. En primer lloc, aborda la dificultat d'accés a un dret bàsic com és el de l'habitatge. La crisi habitacional ha esdevingut un problema greu que afecta una gran part de la població, especialment les famílies amb menys recursos.

La combinació de preus elevats i la manca d'oferta suficient fa que sigui difícil per a la ciutadania accedir a un habitatge assequible. Aquesta situació crea un entorn en què és urgent millorar l'eficiència i l'eficàcia de l'Administració pública per facilitar les polítiques públiques que abordin la crisi habitacional. Millorar l'accés a l'habitatge contribueix al benestar general de la societat.

La situació actual de manca d'habitatge protegit i la necessitat de finançament sostenible és una necessitat urgent de la societat catalana. Aquest problema requereix una actuació immediata per abordar-lo de manera efectiva. La implementació de mesures per ampliar el parc d'habitatge protegit té un impacte social i econòmic

directe, millorant les condicions de vida de moltes persones. A més, un finançament sostenible assegura que aquestes mesures siguin duradores i efectives a llarg termini. En definitiva, abordar la crisi habitacional amb polítiques públiques eficients i eficaces és essencial per garantir el benestar de la societat catalana.

En segon lloc, el Decret llei inclou mesures destinades a assegurar la protecció de les víctimes de violència masclista. La violència de gènere és una xacra que afecta profundament la societat, i és essencial que les administracions públiques adoptin mesures efectives per protegir les víctimes i prevenir aquests actes.

És essencial i urgent implementar mesures que facilitin l'accés a l'habitatge per a les víctimes de violència masclista, introduint deduccions fiscals. Aquestes mesures no només contribuirien a la seva protecció i seguretat, sinó que també ajudarien a reduir alguns dels factors que condicionen negativament les seves vides. Garantir un habitatge segur i accessible és fonamental per proporcionar a aquestes persones que sovint es troben en situacions de vulnerabilitat extrema, un entorn estable on puguin reconstruir les seves vides i recuperar la seva autonomia. Així, es promou el benestar i la dignitat de les víctimes i les ajuda a mantenir la seva independència econòmica, reduint la dependència de l'agressor i facilitant la seva recuperació i reintegració social.

En resum, aquest Decret llei és una resposta necessària i urgent a dos problemes socials de gran importància: la dificultat d'accés a l'habitatge i la protecció de les víctimes de violència masclista. Les mesures adoptades busquen garantir drets fonamentals i millorar la qualitat de vida de la ciutadania, demostrant el compromís de les institucions amb el benestar social.

El Govern de Catalunya es planteja afrontar aquests reptes, que no es poden ajornar mitjançant un seguit de mesures de caràcter tributari.

Cal tenir en compte l'article 156 de la Constitució, que estableix l'autonomia financera de les comunitats autònomes per al desenvolupament i execució de les seves competències.

Així mateix, l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya preveu, entre els recursos de la hisenda de la Generalitat, el rendiment derivat de les seves taxes pròpies per aprofitaments especials i per la prestació de serveis directes, ja siguin de creació pròpia o bé com a conseqüència dels traspassos de serveis especials, així com el rendiment dels tributs propis i el de tots els tributs estatals cedits, d'acord amb el que disposa l'article 201 d'aquest Estatut.

El sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú iniciat amb la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, constitueix el marc orgànic general pel qual es regeix aquest règim comú.

Actualment, aquest marc normatiu es recull en la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, on s'estableix l'abast de les competències normatives cedides en els tributs estatals cedits. En el cas de Catalunya, la Llei 16/2010, de 16 de juliol, de règim de cessió de tributs de l'Estat a la Comunitat Autònoma de Catalunya, fixa l'abast i les condicions de la dita cessió.

En exercici de la capacitat normativa reconeguda a la Generalitat de Catalunya per l'apartat 5 de l'article 203 de l'Estatut s'adopten mesures en l'àmbit dels tributs propis, en els termes que estableixen els articles 133, 156 i 157 de la Constitució espanyola i l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Així, en un context de contínua evolució econòmica i social, és essencial i urgent adoptar mesures en l'àmbit fiscal per donar resposta a les noves realitats econòmiques i socials, amb l'objectiu de fomentar la recuperació econòmica, impulsar la competitivitat i assegurar una distribució justa de la càrrega tributària.

Davant d'aquest context, resulta necessari adoptar un seguit de mesures per articular la resposta de política econòmica més urgent en matèria tributària i inclou altres mesures addicionals en matèria de despeses de personal.

Amb aquest objectiu, la norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en quatre títols, 12 articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, dos disposicions finals i un annex.

En el títol 1, mesures en matèria fiscal sobre tributs propis, s'introdueixen en dos capítols diferents modificacions legislatives.

El capítol I conté una modificació tècnica de l'article que regula el període impositiu i la meritació de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica per ser coherent amb la finalitat de la modificació efectuada en la Llei 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic, que va establir la no subjecció al tribut dels vehicles que es trobin en situació de baixa temporal en tots els supòsits i no només en cas de robatori. La urgència i necessitat en la tramitació d'aquesta modificació és essencial per garantir la coherència legal i la seguretat jurídica pels contribuents, aquesta és especialment rellevant en matèria fiscal on la claredat i la seguretat jurídica són fonamentals. Així com l'aplicació correcta de la normativa pot tenir un impacte directe en els contribuents afectats. Assegurar que els vehicles en baixa temporal no estiguin subjectes al tribut pot alleujar la càrrega fiscal per a molts propietaris de vehicles, especialment en situacions econòmiques difícils.

El capítol II recull modificacions necessàries i urgents en l'àmbit del cànon de l'aigua. En relació amb la tarifa social del cànon, destaca la inclusió de nous col·lectius que s'hi poden acollir, per garantir que més persones en situació de risc puguin beneficiar-se de les bonificacions, millorant així la seva qualitat de vida. Quant a la determinació de la quota, se suprimeixen els mínims de facturació, que se substitueixen per una part fixa de la quota determinada en funció dels trams de consum mensuals, per promoure el consum responsable de l'aigua. Aquesta modificació és urgent per assegurar que els usuaris paguin de manera més justa i proporcional al seu consum real, evitant càrrecs excessius i incentivant l'ús sostenible dels recursos hídrics. Implementar aquests modificacions ràpidament pot alleujar la càrrega econòmica per a moltes llars, especialment les que tenen ingressos baixos.

A banda, el títol 2, integrat per quatre capítols, conté les modificacions efectuades en l'àmbit dels tributs cedits. En el capítol I, i pel que fa a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'aproven mesures amb efectes de l'1 de gener del 2025. Es modifica l'escala autonòmica del tribut, en què destaca la reducció dels tipus de gravamen aplicables en els primers trams de tributació, alhora que, per aconseguir una amplitud de trams més equilibrada, es passa dels actuals nou trams a vuit. Aquesta mesura pot alleujar la càrrega fiscal per a les famílies amb menys recursos, millorant la seva capacitat econòmica, ja que implica que els contribuents amb ingressos més baixos pagaran menys impostos, així com una escala de trams més equilibrada pot assegurar que la càrrega fiscal es distribueixi de manera més justa entre els diferents nivells d'ingressos, contribuint a una major equitat en el sistema tributari.

En segon lloc, s'aprova la deducció per acolliment familiar de persones menors d'edat, amb els mateixos imports de deducció que els vigents per a naixement i adopció. Es considera urgent garantir l'equiparació de les deduccions per acolliment familiar amb les de naixement i adopció perquè les famílies que acullen menors rebin el mateix suport fiscal que les famílies que tenen fills biològics o n'adopten. Això és important per assegurar a Catalunya que totes les formes de creació de família rebin un tractament just i igualitari, i es fomenta l'acolliment familiar com una opció viable per a la cura de menors en situació de vulnerabilitat.

En tercer lloc, s'actualitza la deducció existent per lloguer de l'habitatge habitual prevista per a determinats col·lectius: s'augmenta el topall de renda que no pot superar el contribuent per poder aplicar-la, que passa de 20.000 a 30.000 euros; s'incre-

menta l'import màxim de la deducció fins als 500 euros, i se suprimeix l'exigència que les quantitats satisfetes en concepte de lloguer hagin d'excedir el 10 per 100 dels rendiments nets del contribuent. A més, i en el cas dels joves, s'eleva l'edat per gaudir de la deducció fins als 35 anys.

Es preveu una deducció per lloguer de l'habitatge habitual per a les víctimes de violència masclista. Aquest darrer benefici fiscal forma part del paquet de mesures tributàries establertes en aquest Decret llei que tenen en compte la situació de vulnerabilitat en què es troben aquestes persones.

Finalment, i amb la voluntat d'incentivar l'economia social, es crea una nova deducció del 20 per 100 de les aportacions de capital invertides i efectivament desemborsades en societats cooperatives agràries i d'habitatge de nova creació o existents, amb el límit de 3.000 euros per exercici. És del tot imprescindible incentivar les inversions en aquestes entitats per la seva capacitat de fomentar l'economia social, donar suport a les zones rurals, facilitar l'accés a l'habitatge, contribuir a l'estabilitat econòmica i generar un impacte social positiu. Fomentar les inversions en aquestes entitats pot contribuir a una economia més estable i resilient. Així, aquesta deducció fiscal pot estimular les inversions en aquestes cooperatives, ajudant a revitalitzar el desenvolupament de les zones rurals de Catalunya, alineat amb el Programa de desenvolupament rural 2023-2027. Per altra banda, les cooperatives d'habitatge ofereixen una alternativa viable per accedir a un habitatge digne i assequible; i per això, incentivar les inversions en aquestes cooperatives pot augmentar l'oferta d'habitatge protegit, la qual cosa pot contribuir a solucionar la crisi habitacional.

En el capítol II, referit a l'impost sobre successions i donacions, destaca la creació, per una banda, de la reducció per la donació d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual o per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual a favor de víctimes de violència masclista; i, per una altra, una bonificació del 99 per 100 de la quota de l'impost sobre successions en les adquisicions per causa de mort per als descendents i els ascendents consanguinis d'una causant víctima de violència masclista que hagi mort com a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència. A més, i pel que fa a la reducció vigent per a la donació de diners als descendents per a l'adquisició del seu primer habitatge habitual, s'amplia el termini per adquirir-lo, que passa de tres a sis mesos.

El capítol III i pel que fa a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, es dona nova redacció a l'article 641-1 del llibre sisè del Codi tributari, amb la modificació d'alguns dels seus apartats i la introducció de nous.

Se modifica la tarifa que grava la transmissió d'immobles i la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, que passa de dos a quatre trams de base imposable. Els trams de base són els següents: fins a 600.000 euros, entre 600.000 i 900.000 euros, entre 900.000 i 1.500.000 euros, i més d'1.500.000 euros, amb uns tipus del 10%, de l'11%, del 12% i del 13%, respectivament.

Una altra mesura la constitueix la fixació d'un tipus del 20 per 100 per l'adquisició d'habitatges per part de grans tenidors, ja siguin persones físiques o persones jurídiques. Aquest tipus incrementat també resulta aplicable en la transmissió d'un edifici sencer d'habitatges a favor d'una persona física o jurídica, i s'hi preveuen supòsits d'exclusió per a les persones físiques, si concorren determinades circumstàncies.

A més, en l'àmbit de les polítiques d'habitatge, s'aprova una bonificació del 50 per 100 de la quota per a les transmissions d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial.

En l'àmbit del tipus reduïts, i com a mesura adreçada a les víctimes de violència masclista, s'estableix que puguin aplicar-se un tipus del 5 per 100 en l'adquisició de l'habitatge habitual.

A més, s'eleva fins als 35 anys (ara 32) el requisit d'edat previst per als joves que adquireixen el seu habitatge habitual per poder aplicar-se el tipus del 5 per 100 en transmissions patrimonials oneroses vigent.

Al seu torn, en la transmissió de béns mobles, i com a estímul per a la renovació del parc automobilístic, s'aprova un tipus del 0 per 100% per a les transmissions de vehicles amb el distintiu ambiental de «zero emissions». La transició cap a una mobilitat més sostenible és essencial per complir amb els objectius climàtics establerts en acords internacionals com l'Acord de París. Per això, en el marc dels reptes més urgents que la societat catalana ha d'afrontar en el seu compromís en la lluita contra el canvi climàtic i de contribuir als objectius establerts a l'Acord de París, es pretén fomentar l'ús de vehicles de «zero emissions», i l'aprovació d'aquest tipus pot incentivar la compra d'aquests vehicles, impulsant el mercat de vehicles elèctrics i tecnologies sostenibles.

Quant al règim de beneficis fiscals, i en l'àmbit de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, s'aproven tres noves bonificacions: d'una banda, una bonificació del 100 per 100 per la transmissió d'obres d'art i antiguitats en aquells supòsits en què l'adquirent és un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i els adquireixi per la seva revenda i els vengui en el termini d'un any; d'una altra, s'estableix una bonificació del 100 per 100 de la quota per a les cooperatives d'habitatge que compleixin els requisits de l'article 144 de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives per a ser considerades entitats sense ànim de lucre. I finalment, una bonificació del 50 per 100 per la transmissió d'immobles que hagin de constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals.

En la modalitat d'actes jurídics documentats, i per facilitar l'accés dels joves a l'habitatge, s'aprova una bonificació del 100 per 100 de l'impost que grava l'escriptura pública que documenta la transmissió subjecta a l'impost sobre el valor afegit d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual del contribuent.

S'eleva fins al 3,5% el tipus d'actes jurídics documentats que grava els documents en què s'ha renunciat a l'exempció en l'impost sobre el valor afegit.

Acompanyant les dues bonificacions abans esmentades per les transmissions d'immobles destinats a la construcció d'habitatges o a la ubicació de seus o centres de treball, respectivament, s'aproven paral·lelament sengles bonificacions del 50 per 100 en la quota gradual d'actes jurídics documentats per al cas que les operacions esmentades estiguin subjectes a l'IVA.

Tanca aquest capítol, la reintroducció de la bonificació en la modalitat d'actes jurídics documentats de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les que fou aprovada en la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Aquesta bonificació és aplicable als fets imposables que es meritin fins al 31 de desembre del 2027.

Finalment, el capítol IV, estableix per a l'impost estatal cedit sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració, els tipus de gravamen aplicables a partir del primer dia del trimestre natural posterior al de la data d'entrada en vigor del Decret Llei. És del tot necessària i urgent aquesta mesura per mantenir el finançament adequat de les inversions relacionades amb millores en la gestió de residus i el medi ambient a què s'han de destinar els ingressos derivats de la recaptació d'aquest impost, ja que contribueix a prevenir problemes ambientals i a garantir la sostenibilitat a llarg termini. Sense una recaptació suficient, les iniciatives destinades a la protecció del medi ambient podrien veure's compromeses.

Aquest Decret Llei preveu modificacions concretes i puntuals en matèria tributària que no suposen afectació al deure contribució al sosteniment de les despeses públiques previst l'article 31.1 de la Constitució. El decret llei «no podrà alterar ni el règim general ni aquells elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i afecta així el deure general dels ciutadans de con-

tribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just. El que no significa altra cosa que complir la finalitat última del límit constitucional d'assegurar el principi democràtic i la supremacia financera de les Corts mitjançant la participació dels ciutadans en l'establiment del sistema tributari, de manera que la regulació d'un determinat àmbit vital de les persones depengui exclusivament de la voluntat dels seus representants, com es va afirmar en la STC 19/1987, fonament jurídic quart. De manera que vulnerarà l'art. 86 C.E. qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari. Per tant, no queda absolutament impedita la utilització del Decret llei en matèria tributària, quan concorre el supòsit habilitant, com a instrument normatiu del Govern al servei dels objectius de la política econòmica. Ara bé, serà precís tenir en compte en cada cas en quin tribut concret incideix el Decret llei - constatant la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari així com el grau o mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica-, quins elements del mateix - essencials o no - resulten alterats per aquest excepcional mode de producció normativa - i, en fi, quina és la naturalesa i abast de la concreta regulació de què es tracti.» (SSTC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 35/2017, FJ 5).

La manca d'aprovació dels pressupostos per al 2025 crea una situació de pròrroga pressupostària que afecta la capacitat del Govern per finançar adequadament els serveis públics essencials.

El Tribunal Constitucional ha establert que la situació de pròrroga pressupostària no pot justificar, per si mateixa, l'adopció de mesures mitjançant decret llei que no tinguin relació directa amb aquesta qüestió. Per tant, qualsevol altra mesura ha de justificar-se per una necessitat extraordinària i urgent d'actuar de manera pròpia i específica. En aquest context, les mesures que s'inclouen en el títol 3 del decret llei, com la regulació de l'increment retributiu bàsic del personal, la quantia de les pensions, la retribució dels funcionaris en pràctiques i les indemnitzacions dels bombers voluntaris, responen a necessitats urgents i específiques que no poden esperar el procés legislatiu ordinari. Això assegura la continuïtat dels serveis públics, la protecció de les persones vulnerables, l'equitat i la justícia social, i el benestar dels treballadors públics.

La situació de pròrroga pressupostària legitima l'ús del decret llei per adaptar els estats d'ingressos i despeses pressupostàries prorrogats, i la urgència d'incloure aquestes mesures es justifica per diversos motius com són la necessitat d'ajustar els drets econòmics per reflectir la inflació. Això inclou l'aplicació de l'increment retributiu bàsic del personal al servei de la Generalitat i la quantia per al 2025 de les pensions reconegudes per la Llei 18/1984, del 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939. Aquesta actualització de les retribucions dels funcionaris i les pensions assegura que es mantinguin justes i adequades, especialment en un context d'inflació i augment del cost de la vida.

D'altra banda, per un principi d'equitat i justícia social, cal garantir que les retribucions dels funcionaris en pràctiques no siguin inferiors al salari mínim interprofessional. Això assegura que tots els funcionaris en pràctiques rebin una compensació justa i digna per la seva feina.

Es modifica la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, amb la finalitat d'introduir el dret d'indemnització dels bombers i bombers voluntaris amb motiu de la prestació altruista dels seus serveis, en el marc funcional dels serveis de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, en el supòsit que se'n derivin seqüeles físiques de caràcter permanent.

Per a finalitzar en el darrer títol s'inclouen altres mesures administratives necessàries i urgents.

En darrer terme es contenen mesures per a l'Institut Català de Finances, amb l'objectiu urgent de prioritzar la promoció de l'habitatge. Aquestes mesures busquen corregir les deficiències del mercat i equilibrar l'oferta d'habitatge amb la demanda de residència habitual. Per això es modifica el Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, per ampliar les capacitats de finançament de l'ICF, permetent atorgar finançament a persones físiques i jurídiques, públiques i privades, amb un enfocament en polítiques públiques sostenibles, de protecció del medi ambient, i especialment les relacionades amb l'habitatge protegit.

En el context actual de transició energètica i compromís amb la sostenibilitat, la societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica), es constitueix com un actor clau en la generació, comercialització, venda i emmagatzematge d'energia procedent de fonts renovables. Amb l'objectiu de promoure un model energètic més net i eficient, el títol 4 estableix que L'Energètica prestarà serveis al Parlament de Catalunya, a les institucions de la Generalitat establertes al capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i a l'Oficina Antifrau de Catalunya. La necessitat extraordinària i urgent d'aquesta mesura es justifica per garantir la gestió pública de l'energia, que pot comportar una major eficiència i estalvi de costos.

Atesa la necessitat urgent d'implementar noves mesures fiscals relacionades amb els impostos de successions i donacions, així com amb les transmissions patrimonials i actes jurídics documentats s'introdueixen modificacions en aquests impostos. Ara bé, i atenent a la urgència en la seva implementació es fixa un període de tres mesos per a l'entrada en vigor d'aquestes modificacions, perquè l'Agència Tributària de Catalunya, entitats financeres i col·laboradors de l'administració tributària puguin fer les adaptacions informàtiques necessàries per implementar les noves mesures.

D'acord amb la situació exposada i, amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern, davant la necessitat extraordinària i urgent que suscita la situació de pròrroga esmentada, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret llei és un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Aquest Decret llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant exigint per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat a aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix d'un instrument jurídic eficaç, i així el Decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. Per altra banda, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Pel que fa al principi de transparència, no s'ha fet el tràmit de consulta pública, ni el tràmit d'audiència i informació pública, ja que l'instrument normatiu triat, per

la seva urgència, no permet realitzar els tràmits indicats. Finalment, el principi d'eficiència queda garantit perquè no implica un augment de les càrregues administratives i de fer-ho, aquestes són imprescindibles i, en cap cas, innecessàries.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera d'Economia i Finances, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Títol 1. Mesures en matèria fiscal sobre modificacions en l'àmbit dels tributs propis

Capítol I. Impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

Article 1. Modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener del 2025, la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 46 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, que queda redactat de la manera següent:

«b) Baixa definitiva del vehicle o baixa temporal. S'assimila a la baixa definitiva del vehicle la sortida d'aquest del territori en què és aplicable l'impost per trasllat del domicili fiscal del seu titular fora de Catalunya, o per l'adquisició per part d'una persona sense domicili fiscal a Catalunya d'un vehicle de titularitat d'una persona amb domicili fiscal a Catalunya. En aquests supòsits, el període impositiu finalitza el dia anterior al del canvi de domicili fiscal o el dia anterior al d'adquisició del vehicle.»

Capítol II. Cànon de l'aigua

Article 2. Modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, amb relació als tributs que recauen sobre el cicle de l'aigua

1. Es modifica la lletra *c* de l'apartat 14 de l'article 2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, que queda redactada de la manera següent:

«c) Qualsevol altra aplicació, fins i tot no consumptiva, de les aigües superficials o subterrànies, com ara la generació d'energia elèctrica, la refrigeració i altres.»

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 49 text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«49.2. Queden exempts d'aquesta obligació els beneficiaris que hagin optat per l'aportació a què fa referència l'article 47.2.a.segon. També resten exemptes les comunitats de regants que compleixin els requisits següents:

a) Que els projectes tinguin com a finalitat l'estalvi d'aigua per al reg, la millora de la seva qualitat, la reutilització d'aigües residuals o l'estalvi energètic en regs existents.

b) Que en els darrers tres anys la comunitat hagi percebut ingressos per aportacions dels regants.

c) Que la contribució econòmica al projecte no superi els 5.000 euros per hectàrea dins del seu àmbit.

d) Que l'Assemblea General de la Comunitat adopti el compromís d'assumir l'aportació econòmica corresponent i d'exigir als usuaris l'import pertinent per la via de constrenyiment.»

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 66 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«66.3. Les entitats subministradores són substitutes del contribuent, usuari d'aigua subministrada per aquestes entitats, i, com a tals, estan obligades al compliment de les obligacions materials i formals que els imposa aquesta llei, en la forma i els terminis establerts. No obstant això, han d'exigir als contribuents l'import de les obligacions tributàries que aquestes entitats han satisfet, mitjançant la repercussió del cànon de l'aigua en les factures que emetin pel servei de subministrament d'aigua, en les condicions que estableixen aquesta Llei i el reglament que la desplega.

Queden exemptes de responsabilitat pel que fa als imports repercutits sobre els seus abonats i que resultin incobrables. A aquests efectes, es considera incobrable l'import repercutit per factura, quan l'abonat hagi entrat en situació de concurs de creditors o bé quan concorrin els requisits següents:

a) Que hagi passat més d'un any des de l'acreditació de l'impost repercutit sense obtenir-ne el cobrament, i que aquesta circumstància estigui degudament recollida en la comptabilitat de l'entitat.

b) Que l'import incobrat, corresponent al cànon de l'aigua, sigui superior a 50 euros.

c) Que l'entitat subministradora acreditï haver instat el cobrament del deute mitjançant una reclamació judicial o extrajudicial o un requeriment notarial o, quan siguin aplicables, altres vies de reclamació del deute, com la via del constrenyiment.

d) Que l'import hagi esdevingut incobrable com a conseqüència d'una situació de vulnerabilitat econòmica o exclusió social, reconeguda mitjançant un informe dels serveis socials. En aquest cas, no és necessària la concurrència del que estableixen els apartats *b* i *c*.

El procediment que han de seguir les entitats subministradores per a poder-se deduir els imports de cànon de l'aigua que han esdevingut incobrables és el següent:

– En la primera autoliquidació de cada any natural han de declarar tots els rebuts considerats incobrables, i relacionar el saldo del cànon de l'aigua impagat a 31 de desembre de l'any anterior, d'acord amb el model que s'aprovi per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua, de manera que cada any es disposi de la relació del total de rebuts impagats acumulats per poder constatar anualment les diferències.

– L'import a ingressar en aquesta primera autoliquidació es correspon amb les quantitats repercutides del cànon de l'aigua durant el període en què s'autoliquida, una vegada aplicades les diferències entre el saldo d'impagats justificat l'any anterior i el saldo d'impagats incorporat a l'autoliquidació.

Els imports corresponents a rebuts d'antiguitat superior a quatre anys a comptar des de l'any de la data d'emissió de la factura que hagin esdevingut incobrables, després que s'hagin fet les gestions necessàries per cobrar-los, no s'han d'incloure en la relació de rebuts impagats declarats. L'Agència ha de donar de baixa aquests imports de la seva comptabilitat quan hagin estat incorporats a la declaració del saldo de rebuts impagats de l'exercici anterior.»

4. S'afegeix un article, el 66 *bis*, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de la Generalitat de Catalunya, amb el contingut següent:

«Article 66 *bis*. Quota tributària

66 *bis*.1 La quota tributària del cànon de l'aigua, per a usos domèstics i assimilables i per a usos industrials i assimilables, s'obté de la suma d'una part fixa i d'una part variable.

66 *bis*.2 Per als usos domèstics i assimilables, la part fixa de la quota és d'un euro mensual. Quan el consum mensual sigui zero, la part fixa és de 3 euros mensuals.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els casos en què sigui d'aplicació la tarifa social prevista a l'article 69.8, la part fixa, quan el consum sigui zero o no superi el primer tram, és de 0 euros mensuals. En el cas que se superi el primer tram de consum, la part fixa és de 0,5 euros mensuals.

Per determinar la part fixa de la quota, quan el subministrament es realitzi i facturi a comunitats de propietaris, d'usuaris o altres entitats formades per una pluralitat de propietaris de diferents habitatges, es té en compte la quota que correspon a cadascun dels habitatges que la componen. Si la comunitat disposa d'un punt de subministrament propi s'afegeix la seva quota.

66 bis.3 Per als usos industrials i assimilables, la part fixa és de 3 euros mensuals. Quan el consum mensual sigui 0, la part fixa és de 10 euros mensuals.

66 bis.4 La part variable de la quota resulta de l'aplicació a la base imposable del tipus de gravamen segons el que determinen els articles 69, 70, 71, 72 i 72 *bis*.

66 bis.5 La determinació de la quota en els usos agrícoles o ramaders i en els usos industrials per produir energia elèctrica es regeix pel que preveu l'article 74.»

5. Es modifica l'article 67 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 67. Base imposable

67.1 La base imposable està constituïda, en general, pel volum d'aigua utilitzat o, si no es coneix, pel volum d'aigua estimat, expressat, en tot cas, en metres cúbics. En els casos d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, s'entén que el volum d'aigua utilitzat inclou el volum d'aigua captat del medi, el lliurat per tercers i el produït en instal·lacions de tractament d'aigua marina.

67.2 La base imposable es determina:

a) En general, i amb caràcter preferent, pel sistema d'estimació directa mitjançant comptadors homologats o altres mecanismes de control. A aquest efecte, els subjectes passius estan obligats a instal·lar i mantenir, a càrrec seu, un mecanisme de mesurament directe del volum d'aigua efectivament utilitzada per a cada tipus d'ús, i a declarar-ne les lectures a l'Agència Catalana de l'Aigua, segons la forma i els terminis establerts, en cada supòsit, per aquesta Llei i els reglaments que la despleguen. En el cas que en algun període de consum el subjecte passiu no declarï, o declarï fora de termini, les lectures dels aparells de mesura, la base imposable es determina per a aquell període d'acord amb una lectura calculada a partir de la mitjana de consum dels darrers quatre períodes amb declaracions de consums reals en els dos anys immediatament anteriors, o en la mitjana d'un nombre inferior de períodes, si no se'n disposa de quatre per raó de la data d'inici de l'ús de l'aigua. En el supòsit que l'ús d'aigua el facin contribuents amb una activitat estacional, es pot considerar el volum d'aigua declarat per determinar l'estimació directa de la base imposable durant el mateix període de l'any anterior o, si no n'hi ha, de dos anys abans. La base determinada d'aquesta manera es pot regularitzar a partir de les lectures reals dels aparells de mesura que determinen els volums d'aigua utilitzats. Si els usuaris de l'aigua per a abastament a terceres persones no opten expressament pel sistema d'estimació directa o no presenten les dades exigides perquè es pugui aplicar, s'entén que hi renuncien expressament a favor de l'estimació objectiva, llevat dels casos de les persones usuàries que utilitzen més de cent mil metres cúbics d'aigua anuals, i de les persones usuàries que efectuen subministrament d'aigua en alta, en què la base s'ha de determinar en tot cas pel sistema d'estimació directa.

b) Per estimació objectiva, per a contribuents determinats de manera genèrica segons l'ús de l'aigua que fan i al volum de captació, tenint en compte les característiques i les circumstàncies de l'aprofitament, i d'acord amb les fórmules de càlcul següents:

– Per a qualsevol tipus d'ús i en cas de captacions subterrànies que no tinguin instal·lats dispositius de mesurament directe de cabals de subministrament, el consum mensual s'avalua d'acord amb la potència nominal del grup elevador mitjançant la fórmula següent:

$$Q = 37.500 \times p / (h + 20)$$

En la qual,

Q = és el consum mensual facturable, expressat en metres cúbics,

p = és la potència nominal del grup o dels grups elevadors, expressada en quilovats,

h = és la profunditat dinàmica mitjana de l'aqüífer en la zona considerada, expressada en metres.

– En cas de subministrament mitjançant contractes d'aforament, en funció del volum contractat.

– En cas d'establiments amb subministrament mixt, la base es determina per estimació objectiva, d'acord amb les fórmules anteriors, més la mitjana dels volums lliurats o facturats per l'entitat subministradora en l'any anterior al de l'opció per aquest sistema.

– En el cas d'usos d'aigua per a l'abastament a tercers, segons la fórmula següent:

Volum total utilitzat = volum d'aigua corresponent a la facturació neta sense incloure els mínims de facturació/0,7

Per aplicar els coeficients establerts per l'apartat 10 de l'article 71, cal considerar el volum d'aigua no lliurat a tercers, que és el que resulta d'aplicar al volum total usat, determinat segons la fórmula anterior, un percentatge de pèrdues de la xarxa d'abastament del 30%.

c) Per estimació indirecta quan l'Administració no pugui determinar la base imposable per mitjà de cap dels sistemes d'estimació anteriors a causa d'algun dels fets següents:

c.1) L'incompliment de l'obligació d'instal·lar aparells de mesurament establerta per la lletra a.

c.2) La manca de presentació de declaracions exigibles o la insuficiència o la falsedat de les presentades.

c.3) La resistència, l'excusa o la negativa a l'actuació inspectora.

c.4) L'incompliment substancial de les obligacions comptables.

67.3 Per a l'estimació indirecta de la base imposable, l'Administració ha de tenir en compte els signes, els índexs o els mòduls propis de cada activitat i, a més, qualsevol dada, circumstància o antecedent del subjecte passiu o d'altres contribuents que pugui resultar indicatiu del volum d'aigua captada.

En particular, en els supòsits de captacions per a abastament a tercers, l'Agència pot utilitzar la fórmula concreta establerta per determinar la base en règim d'estimació objectiva o modificar els valors indicats en aquest règim, quan de les dades i altres antecedents de què disposa es desprèn que no s'ajusten a la realitat.

67.4 En qualsevol cas, l'Administració pot imposar la instal·lació de dispositius de control de cabal o de contaminació quan calgui per a la planificació hidrològica i l'assoliment d'objectius d'estalvi i de qualitat de l'aigua. En aquest cas, s'han d'establir les mesures de foment i les línies d'ajut compensatòries.»

6. Es modifica la lletra b de l'apartat 2 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«b) Consum mensual entre 15 i 18 metres cúbics: 6.»

7. Es modifica l'apartat 8 de l'article 69, del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«69.8 S'aplica als subjectes passius del cànon de l'aigua que compleixen les condicions assenyalades en els paràgrafs següents una tarifa social de 0 euros per me-

tre cúbic. En cas que, malgrat complir-se aquestes condicions, el consum superi el volum corresponent al primer tram, determinat d'acord amb el que preveu l'apartat 3 d'aquest article, la tarifa social serà la resultant d'aplicar sobre els tipus previstos als apartats 1 i 2, un coeficient 0,5.

Són beneficiàries d'aquesta tarifa les persones titulars de captacions d'aigua i les persones titulars de pòsses o contractes de subministrament d'aigua que estiguin empadronades, si és procedent, a l'habitatge pel qual la sol·liciten, que disposin d'un comptador individual o d'un contracte d'aforament i que s'incloguin en algun dels collectius següents:

a) Pensionistes del sistema de la seguretat social no contributiu per jubilació, jubilació per invalidesa i invalidesa.

b) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu i de l'assegurança obligatòria de vellesa i invalidesa (SOVI) de més de seixanta anys que cobren la pensió mínima per jubilació o viduitat, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

c) Pensionistes del sistema de la seguretat social contributiu que cobren la pensió mínima en concepte d'incapacitat permanent, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

d) Persones perceptores de les prestacions socials de caràcter econòmic per a atendre determinades situacions de necessitats bàsiques establertes per la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

e) Persones perceptores de fons procedents dels règims a extingir següents: fons d'assistència social (FAS) i Fons de la Llei general de la discapacitat (LGD) aprovada pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

f) Famílies amb tots els membres de la unitat familiar en situació d'atur, sempre que els ingressos totals de la unitat familiar a què pertanyen no superin en dues vegades el límit fixat per l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, incrementat en un 30% d'aquest indicador per cada membre addicional a partir del segon.

g) Destinataris i destinatàries dels fons de la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i/o ingrés mínim vital.

h) Les persones i unitats familiars que acreditin que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica o a les quals hagi estat reconeguda, per mitjà d'un informe dels serveis socials de l'Administració competent, la situació de risc d'exclusió residencial o qualsevol altra que requereixi especial protecció, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

i) Les persones i les unitats familiars que acreditin uns ingressos anuals bruts inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, que no estiguin incloses en cap de les situacions anteriors.

j) Entitats socials i usuaris d'habitatges adscrits a la Xarxa d'Habitatges d'Inserció Social que coordina l'Agència de l'Habitatge de la Generalitat o d'habitatges vinculats a la inserció social de titularitat dels ens locals.

k) Les persones refugiades que acreditin aquesta condició d'acord amb la normativa vigent i que es trobin en una situació similar a la de les anteriors lletres.

Per a l'aplicació de la tarifa social a què fan referència les lletres anteriors, són aplicables les regles següents:

Totes les persones i entitats beneficiàries potencials d'aquesta tarifa han d'acreditar els requisits exposats en els apartats anteriors i sol·licitar la seva aplicació pels mitjans que es fixin per resolució de la direcció de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En el cas de persones i entitats beneficiàries potencials incloses en la lletra h, la sol·licitud d'aquesta tarifa també es pot fer davant les entitats subministradores, que

l'han d'aplicar quan es compleixin els requisits anteriors i disposin d'informe dels serveis socials que acrediti la situació de vulnerabilitat. En aquests supòsits, les entitats subministradores han de comunicar a l'Agència Catalana de l'Aigua, d'acord amb les prescripcions tècniques que s'aprovin a aquest efecte, les dades de les persones abonades a les quals s'ha aplicat la tarifa social.

A l'efecte de l'aplicació de la tarifa social del cànon de l'aigua, les entitats subministradores i les entitats socials que intervenen en el procés de reconeixement de la situació de les persones abonades tenen autorització per a cedir les dades de caràcter personal necessàries a l'Agència Catalana de l'Aigua.»

8. Es modifica l'apartat 9 de l'article 69 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«69.9. S'aplica als usuaris i a les usuàries d'aigua provinent de fonts pròpies i als usuaris i a les usuàries d'aigua que tinguin la qualitat de no potable o que procedeixi de fonts alternatives de producció, sempre que no hagi estat distribuïda per mitjà de les xarxes de subministrament d'aigua potable, un coeficient de 0,5 sobre el volum d'aigua subjecte a la tarifa domèstica corresponent al quart tram. És requisit per aplicar aquest coeficient que s'hagi acreditat que l'ús de l'aigua es destina exclusivament a reg eficient.»

9. Es modifica l'apartat 5 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«71.5. La reutilització directa d'aigües residuals s'afecta d'un coeficient 0,25 sempre que les aigües no s'aboquin a un col·lector de salmorres. Tanmateix, aquest coeficient s'aplica de manera ponderada al percentatge d'aigua reutilitzada consumida, sempre que, en relació amb el total del consum, superi el 50%.

També es pot aplicar de manera ponderada aquest coeficient de reutilització directa d'aigües residuals, si el volum d'aigua reutilitzada supera els 7.000 m³ l'any.»

10. Es modifica la lletra a de l'apartat 10 de l'article 71 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«71.10. En els usos d'aigua destinada a l'abastament a terceres persones, el tipus s'afecta dels coeficients següents:

a) En funció dels volums d'aigua utilitzada per a aquest ús als quals s'apliquen:
C1: 0,40 sobre els metres cúbics usats i no lliurats a terceres persones.

C2: 0,07 sobre els volums d'aigua captats directament del medi, d'una infraestructura de l'Agència Catalana de l'Aigua o d'una comunitat de regants legalment constituïda, o sobre els produïts per una instal·lació de tractament d'aigua marina.

C3: 0 sobre els volums provinents d'una infraestructura d'un altre operador, sempre que hagin estat mesurats per comptador o altres dispositius de control.»

11. S'afegeix un apartat, el 6, a l'article, 72, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de la Generalitat de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«72.6. En els supòsits d'aigües abocades a xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament, s'aplica, sobre el tipus ordinari, el coeficient 1,05.»

12. Es modifica la definició del Kan, continguda a l'apartat 7 de l'article 72 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«Kan: és el coeficient d'abocament a sistema de cada tipus d'abocament; pel que fa a abocaments efectuats a xarxes de clavegueram, col·lectors generals, col·lectors de salmorres i emissaris corresponents a sistemes públics de sanejament, el tipus de gravamen específic, determinat en funció de la càrrega contaminant abocada, resta afectat, amb caràcter general, pel coeficient 2.

Aquest coeficient és 1,2 pel que fa a abocaments a mar d'aigües residuals no tractades en una depuradora pública, fets mitjançant collectors o emissaris submarins públics i pel que fa a liquidacions de cànon de l'aigua emeses des de l'1 de gener de 2008.»

13. Es modifica l'article 74 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 74. Quota tributària específica per a determinats usos

74.1. Per als usos agrícoles o ramaders de l'aigua no exempts d'acord amb el que estableix l'article 64.2.e) la quota tributària s'ha de fixar d'acord amb un sistema de determinació objectiva, basat en qualsevol de les següents magnituds característiques de l'activitat:

- a) Capacitat productiva de l'explotació, en nombre, volum o pes.
- b) Nombre i característiques dels caps de bestiar.
- c) Extensió de l'explotació agropecuària, sistemes de depuració propis i sistemes de gestió dels productes fitosanitaris.

74.2. La determinació de la quota a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, es fa segons la fórmula següent, desenvolupada en l'annex 6 d'aquesta Llei, i que es basa en dades relatives al tipus d'explotació, de bestiar i al nombre de places, que han de ser declarades pel subjecte passiu:

$Q = \text{nombre de places per euro/plaça}$

74.3. En els casos d'usos industrials d'aigua per a la producció d'energia elèctrica, les centrals hidroelèctriques poden optar per acollir-se, de manera voluntària, a un sistema de determinació objectiva de la quota basat en la potència instal·lada en l'establiment i en l'energia produïda, expressada en quilowatts hora, d'acord amb la fórmula següent:

Quota expressada en euros = kWh produïts $\times$ euros/kWh, en funció del tipus d'establiment definit en el quadre següent:

Tipus d'establiment	Potència	Import	Unitat
Grup 1	$> = 50 \text{ MW}$	0,00669	euros/kWh
Grup 2*	$< 50 \text{ MW}$	0,00044	euros/kWh

* Sempre que la persona titular no faci en altres establiments activitats de producció amb potència superior a 50 MW. En aquest cas, es considera grup 1.

Per determinar la quota, les centrals hidroelèctriques han de declarar l'energia produïda en el trimestre anterior, dins els vint dies naturals primers de cada trimestre.»

14. S'afegeix un apartat, el 3, a la disposició addicional vint-i-novena del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«3. L'Agència Catalana de l'Aigua és la responsable de les dades obtingudes en exercici de les seves funcions de gestió, liquidació i recaptació de tributs vinculats al cicle de l'aigua. L'Agència pot utilitzar aquestes dades, per a les finalitats que preveu la legislació tributària i, a més, amb la finalitat d'analitzar, avaluar i dissenyar la política hidràulica i elaborar estudis, informes, formular la proposta dels instruments de la planificació hidrològica, concretar línies de treball i col·laborar en la redacció de propostes de disposicions de caràcter general en exercici de les seves competències i en el disseny de la política hidrològica.

A aquest efecte, la unitat organitzativa de l'Agència Catalana de l'Aigua que té atribuït l'exercici de les funcions de gestió, liquidació i recaptació tributàries ha de subministrar la informació i les dades de manera proporcional, necessària i imprescindible per al compliment de les finalitats esmentades al paràgraf anterior a

les unitats de l'Agència que tinguin atribuïda la realització dels esmentats estudis, a la formulació de la proposta de plans i programes hidrològics, a col·laborar en el disseny de les polítiques hidràuliques com ara les relatives a l'abastament d'aigua, al sanejament d'aigües residuals i al seu finançament. Aquesta informació s'ha de traslladar de manera anonimitzada sempre que sigui possible o, si la finalitat perseguida ho requereix, mitjançant l'aplicació de tècniques de pseudonimització que no permetin la identificació de les persones afectades i respectin la seva confidencialitat. Un cop complertes les finalitats perseguides, cal destruir la informació personal que hagi utilitzat la unitat o unitats competents, llevat que s'anonimitzi.»

15. S'afegeix una disposició addicional, la trenta-tresena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-tresena. Règim jurídic aplicable a entitats subministradores no professionals

En els supòsits en què una persona física o jurídica de qualsevol naturalesa faci un subministrament d'aigua en baixa, de manera no professional, l'Agència Catalana de l'Aigua, per raons d'eficiència, pot determinar d'aplicar el règim jurídic propi dels usuaris domèstics de fonts pròpies. L'aplicació d'aquesta nova modalitat tindrà efectes des del canvi o inici del nou règim.»

16. S'afegeix una disposició transitòria, la setzena, al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, amb el text següent:

«Disposició transitòria setzena. Determinació de les matèries oxidables: règim de declaració i mètode per obtenir el seu valor

Els usuaris industrials del règim especial del gravamen específic del cànon de l'aigua han d'adequar el valor declarat de les matèries oxidables (MO) en la seva declaració de l'ús i la contaminació de l'aigua (DUCA) a la determinació de $MO = DQO/2$, previst en l'article 72 bis 4, quan aquesta acabi la seva vigència i calgui renovar-la. Tot i això, poden optar voluntàriament per declarar-ho abans de la fi de la vigència de la DUCA.

En els casos què els usuaris encara no hagin declarat els nous valors de MO i es procedeixi a revisar-los d'ofici, l'Agència Catalana de l'Aigua ha de convertir els valors declarats a la determinació de $MO = DQO/2$, d'acord amb la relació entre la DQO i la DQO decantada (DQOd) igual a $DQO/DQOd = 1,33$, llevat que la persona interessada acrediti un valor diferent d'aquesta relació i actualitzi la seva DUCA.»

Títol 2. Mesures en matèria fiscal sobre tributs cedits

Capítol I. Impost sobre la renda de les persones físiques

Article 3. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre la renda de les persones físiques

1. Amb efectes de l'1 de gener de 2025, es modifica l'article 611-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 611-1. Escala autonòmica

L'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques és la següent:

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable percentatge (%)
0,00	0,00	12.500,00	9,50%
12.500,00	1.187,50	9.500,00	12,50%
22.000,00	2.375,00	11.000,00	16,00%

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable percentatge (%)
33.000,00	4.135,00	20.000,00	19,00%
53.000,00	7.935,00	37.000,00	21,50%
90.000,00	15.890,00	30.000,00	23,50%
120.000,00	22.940,00	55.000,00	24,50%
175.000,00	36.415,00	en endavant	25,50%

»

2. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, es modifica l'article 612-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 612-1. Deducció per naixement o adopció d'un fill o d'una filla o per acolliment

1. Els contribuents es poden aplicar una deducció per naixement o adopció d'un fill o d'una filla, en els termes següents:

- a) En la declaració conjunta dels progenitors, la deducció és de 300 euros.
- b) En la declaració individual, la deducció de cadascun dels progenitors és de 150 euros.
- c) En la declaració del progenitor o progenitora d'una família monoparental, la deducció és de 300 euros.

2. La mateixa deducció és aplicable en cas d'acolliment familiar de persones menors d'edat. L'acolliment s'ha d'haver acordat de conformitat amb el que estableix la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

3. La deducció per adopció és incompatible amb la deducció per acolliment.»

3. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, es modifica l'article 612-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, que queda redactat de la manera següent:

«Article 612-3. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual

1. Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 500 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que compleixin els requisits següents:

- a) Que es trobin en alguna de les situacions següents:
 - Tenir 35 anys o menys en la data de meritació de l'impost.
 - Haver estat a l'atur 183 dies o més durant l'exercici.
 - Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%.
 - Ser vidu o vídua i tenir 65 anys o més.
- b) Que la suma de llur base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 euros anuals.

2. Els contribuents poden deduir el 10%, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que en la data de meritació pertanyin a una família nombrosa o monoparental i compleixin el requisit establert per la lletra b de l'apartat 1.

3. En el cas de tributació conjunta, si algun dels declarants està en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra a de l'apartat 1 i per l'apartat 2, l'import màxim de la deducció és de 1.000 euros, i el de la suma de la base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar de la unitat familiar, és de 45.000 euros.

4. Aquesta deducció només es pot aplicar una vegada, amb independència del fet que en un mateix subjecte passiu puguin concórrer més d'una de les circumstàncies establertes per la lletra a de l'apartat 1.

5. Un mateix habitatge no pot donar lloc a l'aplicació d'un import de deducció superior a 1.000 euros. Segons això, si en relació amb un mateix habitatge resulta que més d'un contribuent té dret a la deducció de conformitat amb aquest precepte, cadascun podrà aplicar en la seva declaració una deducció per aquest concepte per l'import que s'obtingui de dividir la quantitat resultant de l'aplicació del 10% de la despesa total o el límit màxim de 1.000 euros, si escau, pel nombre de declarants amb dret a la deducció.

6. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta deducció, són famílies nombroses les que defineix la Llei 40/2003, del 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses.

7. Els contribuents han d'identificar l'arrendador o arrendadora de l'habitatge fent-ne constar el NIF en la declaració-liquidació corresponent.

8. A l'efecte de l'aplicació d'aquesta deducció, i de conformitat amb l'article 94 de la Llei general tributària, les entitats gestores de la Seguretat Social han de facilitar la informació relativa a les persones que han estat a l'atur més de cent vuitanta-tres dies durant l'exercici.

9. Aquesta deducció queda condicionada a la justificació documental adequada i suficient dels pressupòsits de fet i dels requisits que en determinen l'aplicabilitat.»

4. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, s'afegeix l'article 612-11 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 612-11. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual per part de víctimes de violència masclista

1. La contribuent que acrediti tenir la condició de víctima de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, pot deduir el 20%, fins a un màxim de 1.000 euros anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual, sempre que llur base imposable total, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 euros anuals.

El percentatge i l'import màxim de deducció s'eleva fins al 25% i els 1.200 euros, si, a més, la persona contribuent té una discapacitat igual o superior al 65% o si té algun fill o filla menor d'edat a càrrec.

Aquesta deducció es pot gaudir com a màxim durant tres exercicis consecutius.

2. La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.»

5. Amb efectes de l'1 de gener del 2025, s'afegeix l'article 612-12 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 612-12. Deducció per inversió en societats cooperatives agràries i d'habitatge

1. El contribuent pot deduir el 20% de les aportacions de capital, tant obligatòries com voluntàries, invertides i efectivament desemborsades en societats cooperatives de nova creació o existents dins les categories que s'estableixen en el punt 2 d'aquest article, amb el límit de 3.000 euros per exercici i susceptibles de ser aplicada l'esmentada deducció en exercicis futurs en cas d'insuficiència de quota.

2. L'aplicació d'aquesta deducció està condicionada al compliment dels requisits i condicions següents:

2.1. El contribuent ha de complir els requisits i condicions següents:

a) Ser soci de qualsevol tipus dels previstos a la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives, exclòs el soci temporal.

b) El total de vot de la persona sòcia no pot superar, en cap cas, el 25% del total dels vots socials.

2.2. La cooperativa ha d'estar degudament inscrita en el Registre de cooperatives de la Generalitat de Catalunya com a cooperativa agrària o cooperativa d'habitatge i complir les prescripcions de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives. No resulta d'aplicació aquesta deducció en el cas que l'aportació es faci a una cooperativa d'habitatge per a ús turístic o de curta durada.

2.3. Per a l'aplicació de la deducció és necessari disposar de la certificació emesa per la cooperativa que acrediti que es compleixin els requisits previstos en els apartats anteriors.

2.4. Les aportacions han de mantenir-se durant un període mínim de cinc anys a comptar des de la data de l'aportació, termini en el qual també han de complir-se els requisits del apartats 2.1 i 2.2.

3. L'incompliment dels requisits i condicions de l'apartat 2 dins el termini dels cinc anys, comporta la pèrdua del benefici fiscal; en aquest cas, el contribuent haurà d'incloure en la declaració de l'impost corresponent a l'exercici en què s'hagi produït l'incompliment la part de l'impost que s'ha deixat de pagar a conseqüència de la deducció practicada, més els interessos de demora que correspongui.

No es produeix la pèrdua del benefici fiscal, si la persona contribuent causa baixa en la cooperativa i reinverteix l'aportació en una altra societat cooperativa que compleixi els requisits previstos en aquest article. Tampoc es produeix si, d'acord amb els estatuts de la cooperativa, el contribuent transmet l'aportació al capital social.»

Capítol II. Impost sobre successions i donacions

Article 4. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre successions i donacions

1. Es modifica l'apartat 2 de l'article 632-20 del llibre sisè del codi tributari, que resta redactat de la manera següent:

«2. Els imports màxims que fixa l'apartat 1 s'apliquen tant en el cas d'una única donació com en el cas de donacions successives o simultànies, que a aquest efecte són acumulables, tant si són exclusivament dineràries com si combinen donació d'habitatge o terreny i donació de diners, i tant si provenen del mateix ascendent com si provenen de diferents ascendents. En les donacions de diners, la reducció només es pot aplicar, amb els límits esmentats, a les que s'han fet dins els sis mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge o terreny, d'acord amb el que estableix la lletra *d* de l'article 632-21.1.»

2. Es modifica la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 632-21 del llibre sisè del codi tributari, que resta redactat de la manera següent:

«d) En el cas de donacions de diners, el donatari ha d'adquirir l'habitatge en el termini de sis mesos a comptar de la data de la donació o, si n'hi ha de successives, a comptar de la data de la primera donació.»

3. S'afegeix un apartat 4 a l'article 632-21 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«4. En el cas d'incompliment dels requisits a què està condicionada l'aplicació d'aquesta reducció, el subjecte passiu ha de presentar i ingressar, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït l'incompliment, l'autoliquidació corresponent per la part de l'impost que hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció aplicada, juntament amb els interessos de demora que s'hagin meritat.»

4. S'afegeix una subsecció onzena a la secció única del capítol II del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Subsecció onzena. Reducció per la donació d'un habitatge que ha de constituir l'habitatge habitual o per la donació de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual a favor de víctimes de violència masclista.

Article 632-25. Supòsit d'aplicació

1. En les donacions a ascendents, descendents i col·laterals de segon grau, que tinguin la condició de víctimes de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, d'un habitatge

que ha de constituir llur habitatge habitual o de diners destinats a l'adquisició d'aquest habitatge habitual, es pot aplicar una reducció del 95% del valor de l'habitatge o l'import donats, amb una reducció màxima de 100.000 euros, límit que es fixa en 200.000 euros per a les donatàries que tinguin un grau de discapacitat igual o superior al 65% o amb algun fill o filla menor a càrrec. També s'aplica la reducció en el cas que la donació sigui d'un terreny o de diners per adquirir-lo perquè, en ambdós casos, la descendent hi construeixi el seu primer habitatge habitual.

2. Els imports màxims que fixa l'apartat 1 s'apliquen tant en el cas d'una única donació com en el cas de donacions successives o simultànies que, a aquest efecte, són acumulables, tant si són exclusivament dineràries com si combinen donació d'habitatge o terreny i donació de diners, i tant si provenen del mateix ascendent com si provenen de diferents ascendents. En les donacions de diners, la reducció només es pot aplicar, amb els límits esmentats, a les que s'han fet dins els sis mesos anteriors a l'adquisició de l'habitatge o terreny, d'acord amb el que estableix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 632-21.

Article 632-26. Requisits

1. Per poder gaudir de la reducció que estableix aquesta subsecció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) La condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la parella s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) L'adquisició de l'habitatge ha d'obeir a la necessitat de canvi de domicili per part de la persona víctima de violència masclista i produir-se com a conseqüència d'aquesta circumstància.

c) La donació s'ha de formalitzar en escriptura pública, en la qual s'ha de fer constar de manera expressa la finalitat, en cada cas, de la donació:

- Que l'habitatge constituirà l'habitatge habitual de la donatària.
- Que el terreny es destinarà a la construcció d'aquest habitatge habitual.

– Que els diners rebuts es destinaran a l'adquisició del terreny o de l'habitatge habitual de la donatària. En el cas de donació dinerària, l'escriptura pública s'ha d'atorgar en el termini d'un mes, a comptar des del lliurament dels diners.

d) La suma de les bases imposables general i de l'estalvi de la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques presentada per la donatària no pot ser superior, restant-ne els mínims personal i familiar, a 36.000 euros.

e) En el cas de donacions de diners, la donatària ha d'adquirir l'habitatge en el termini de sis mesos, a comptar de la data de la donació o, si n'hi ha de successives, a comptar de la data de la primera donació.

2. A l'efecte de l'aplicació de la reducció s'ha d'estar al que estableixen en les lletres *a*, *b*, *c* i *d* de l'apartat 2 de l'article 632-21.

3. Aquesta reducció s'entén concedida amb caràcter provisional i queda condicionada al compliment dels requisits temporals establerts en l'apartat 2 d'aquest article.

4. En el cas d'incompliment dels requisits a què està condicionada l'aplicació d'aquesta reducció, el subjecte passiu ha de presentar i ingressar, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït l'incompliment, l'autoliquidació corresponent per la part de l'impost que hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció aplicada, juntament amb els interessos de demora que s'hagin meritat.»

5. S'afegeix un apartat, l'1 *bis*, a l'article 633-4 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«1 *bis*. Els descendents i els ascendents consanguinis poden aplicar una bonificació del 99% de la quota tributària de l'impost sobre successions en les adquisicions per causa de mort, d'una causant víctima de violència masclista, que hagi mort com

a conseqüència d'actes derivats d'aquesta violència, incloses les quantitats derivades d'assegurances de vida que s'acumulen a la porció hereditària.

La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.»

Capítol III. Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 5. Modificació del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya relatiu als tributs cedits en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

1. Es modifica l'article 641-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«Article 641-1 Tipus de gravamen en negocis sobre béns i drets

Els tipus de gravamen de l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses són els següents:

1. La transmissió d'immobles i la constitució i la cessió de drets reals que recaiguin sobre béns immobles, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus mitjà que resulta d'aplicar la tarifa següent establerta en funció del valor de l'immoble:

Valor total de l'immoble des de (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta valor fins a (euros)	Tipus aplicable (%)
0,00	0,00	600.000,00	10
600.000,00	60.000,00	300.000,00	11
900.000,00	93.000,00	600.000,00	12
1.500.000,00	165.000,00	En endavant	13

2. La transmissió d'habitatges amb protecció oficial, així com la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus del 7%.

3. La transmissió de béns mobles, així com la constitució i la cessió de drets reals que hi recaiguin, llevat dels drets reals de garantia, tributa al tipus del 5%.

4. En el cas de transmissió de vehicles classificats en Reglament general de vehicles amb el distintiu ambiental de 0 emissions, el tipus del gravamen és del 0%.

L'aplicació d'aquest tipus de gravamen no exclou de l'obligació de presentació de la corresponent autoliquidació.

5. La transmissió d'habitatges tributa al 20% quan l'adquirent sigui una persona física o jurídica que tingui la consideració de gran tenidor.

Té la consideració d'habitatge tant l'habitatge com un traster i fins a dues places d'aparcament que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmissor, sense haver estat cedits a terceres persones.

Aquest tipus de gravamen també s'aplica a les transmissions d'edificis sencers d'habitatges amb divisió horitzontal o sense.

A l'efecte de l'aplicació d'aquest tipus de gravamen:

a) Es considera gran tenidor la persona física o jurídica que sigui propietària de més de 10 immobles d'ús residencial o amb una superfície construïda de més de 1.500 m² d'ús residencial situats a Catalunya. També té aquesta consideració la persona física o jurídica que sigui titular de cinc o més immobles urbans d'ús residencial ubicats dins la zona de mercat residencial tensionat declarada per la Generalitat de Catalunya. En el càlcul no s'inclouen ni els garatges ni els trasters.

b) S'exclouen d'aquest tipus de gravamen les transmissions següents:

– Quan l'adquirent sigui un promotor social d'acord amb l'article 51.2 de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, o una entitat privada sense ànim de lucre que proveeixi d'habitatge persones i famílies en situació de vulnerabilitat residencial.

– Les adquisicions d'immobles destinades a la seu social o centre de treball del gran tenidor definit en la lletra a).

6. Sens perjudici del què disposa el punt 5 d'aquest article, en la resta de casos en què s'efectuï la transmissió d'un edifici sencer d'habitatges a favor d'una persona física o jurídica el tipus aplicable es el 20%.

En el cas que la transmissió total de l'edifici es realitzi de manera progressiva en el temps, les autoliquidacions que haurà presentat el contribuent en cadascuna de les transmissions parcials, aplicant la tarifa del punt 1 d'aquest article, s'entendran provisionals, de manera que haurà de regularitzar la situació en la darrera autoliquidació, aplicant el tipus del 20% sobre el valor total de l'edifici amb deducció dels imports satisfets en cadascuna de les autoliquidacions prèvies esmentades i amb l'aplicació dels interessos de demora que correspongui.

S'exclouen de l'aplicació d'aquest tipus de gravamen els supòsits següents:

a) Els previstos en l'apartat b del punt 5 d'aquest article.

b) Quan en la transmissió de l'edifici concorrin conjuntament les circumstàncies següents:

– Que l'adquirent sigui una persona física

– Que l'edifici tingui un màxim de 4 habitatges

– Que tots els habitatges esmentats hagin de constituir l'habitatge habitual de la persona adquirent i de familiars d'aquesta fins al 2n grau de parentiu.

A aquest efecte, per considerar que els habitatges constitueixen l'habitatge habitual del contribuent i familiars, respectivament, cal que entrin a residir-hi de manera efectiva i permanent en el termini de dotze mesos, a comptar a partir de la data de la transmissió, i que hi resideixin durant un període continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com la celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 641-5, que queda redactat de la manera següent:

«1. El tipus aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual del subjecte passiu és del 5% si en la data de meritació de l'impost té trenta-cinc anys o menys, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.»

3. S'afegeix l'article 641-5 *bis* al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Article 641-5 *bis*. Tipus de gravamen reduït en l'adquisició de l'habitatge habitual per les víctimes de violència masclista

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual d'una persona que tingui la condició de víctima de violència masclista d'acord amb la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, és del 5%, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personal i familiar, de la contribuent en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

2. A l'efecte de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) La condició de víctima de violència masclista s'acredita amb algun dels mitjans de prova establerts a la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista.

b) L'adquisició de l'habitatge ha d'obeir a la necessitat de canvi de domicili per part de la persona víctima de violència masclista i produir-se com a conseqüència d'aquesta circumstància.

c) Es considera habitatge habitual tant l'habitatge, com un traster, i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic, i sempre que, en ambdós casos, en el moment de l'adquisició es trobin a disposició del transmissor, sense haver estat cedits a terceres persones.

d) S'inclou en el concepte d'immoble el terreny que sigui objecte d'adquisició per a la posterior construcció de l'habitatge habitual.

e) Per considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la contribuent ha d'haver estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent durant un període de dotze mesos, a comptar a partir de la data d'adquisició de l'habitatge o d'acabament de les obres de construcció. En aquest darrer cas, les obres han de finalitzar dins un termini de tres anys a comptar de l'adquisició.

f) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorren circumstàncies que necessàriament exigeixen el canvi d'habitatge, com la celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella estable, extinció de parella estable, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

g) Si l'habitatge ha estat habitat de manera efectiva i permanent per la contribuent en el termini de dotze mesos, a comptar a partir de la data d'adquisició o d'acabament de les obres, el termini de tres anys a què fa referència la lletra *e* es computa des d'aquesta darrera data.

3. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i queda condicionat al compliment dels requisits temporals establerts en les lletres *c*, *d*, *e* i *f* de l'apartat 2.»

4. S'afegeix l'article 641-11 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, amb el text següent:

«Article 641-11. Bonificació en la transmissió d'obres d'art i antiguitats per revendre-les

1. Pot gaudir d'una bonificació del 100% en la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, la transmissió d'objectes d'art i antiguitats quan l'adquirent sigui un empresari dedicat habitualment a la seva compravenda i les adquireixi per la seva revenda, inclòs en els epígrafs 615.5 i 615.6 de l'impost sobre activitats econòmiques.

2. L'aplicació d'aquesta bonificació té caràcter provisional. Per a l'elevació a definitiva, el subjecte passiu ha de justificar la venda posterior del bé en el termini d'un any des de la seva adquisició, mitjançant la presentació d'una declaració en els termes i condicions que s'estableixin per resolució del director o directora de l'Agència Tributària de Catalunya.

3. Els empresaris a què fa referència l'apartat 1 han de declarar conjuntament en una única autoliquidació totes les operacions meritades en el mes natural que gaudeixin de la bonificació. El termini de presentació és el que preveu l'apartat 2 de l'article 683-5 d'aquest Codi.

4. Si no es produeix la transmissió a què es refereix l'apartat 2 dins el període assenyalat, el subjecte passiu ha de presentar una autoliquidació complementària sense bonificació i amb aplicació dels interessos de demora. El termini per presentar i

ingressar aquesta autoliquidació és d'un mes transcorregut l'any i el mes en què es va autoliquidar inicialment l'operació.

5. A l'efecte d'aquesta bonificació, es consideren obres d'art i antiguitats les definides en el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció regulat en la Llei de l'impost sobre el valor afegit.»

5. S'afegeix l'article 641-12 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-12. Règim de bonificació de les cooperatives d'habitatge sense ànim de lucre

S'estableix una bonificació del 100% en la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses per a les cooperatives d'habitatge que compleixin els requisits de l'article 144 de la Llei 12/2015, del 9 de juliol, de cooperatives per a ser considerades entitats sense ànim de lucre.»

6. S'afegeix l'article 641-13 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-13. Bonificació per la transmissió d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial

1. La transmissió d'un edifici d'oficines per a la seva transformació en edifici d'habitatges en règim de protecció oficial pot gaudir d'una bonificació del 50% de la quota de l'impost en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses. També pot gaudir d'aquesta mateixa bonificació la transmissió d'una estructura no finalitzada d'un edifici amb la mateixa finalitat de transformació.

2. Per al reconeixement d'aquesta bonificació és suficient que es consignï en el document que el contracte s'atorga amb la finalitat de construir habitatges de protecció oficial i queda sense efecte si transcorren tres anys sense obtenir la qualificació o declaració provisional. La bonificació s'entén concedida amb caràcter provisional i condicionada al compliment que en cada cas exigeixin les disposicions vigents per a aquesta mena d'habitatges.

L'incompliment dels requisits anteriors comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació a comptar des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

3. El còmput del termini de prescripció comença a comptar un cop transcorregut el termini de tres anys de bonificació provisional.»

7. S'afegeix l'article 641-14 al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 641-14. Bonificació per la transmissió d'immobles que hagin de constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals

1. En les transmissions d'immobles, siguin habitatges, locals o naus industrials, que hagin de constituir la seu social o un dels seus centres de treball d'empreses o negocis professionals es pot aplicar una bonificació del 50%.

Per a l'aplicació d'aquesta bonificació cal complir els requisits següents:

– Que l'empresa o el negoci professional tingui el seu domicili fiscal i social al territori de Catalunya o que s'esdevingui amb l'adquisició de l'immoble.

– Que l'immoble s'afecti en el termini màxim de sis mesos des de la seva adquisició al desenvolupament d'una activitat econòmica diferent de la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. Per a determinar que l'empresa o negoci realitza una activitat de gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari s'aplicarà el que estableix l'article 631-12.

– Que l'empresa o negoci professional es mantingui durant els cinc anys següents a la data de l'escriptura pública que documenti l'adquisició.

– Que l'empresa o negoci professional incrementi la seva plantilla global de treballadors a l'exercici en què adquireix l'immoble respecte de l'any anterior i mantingui aquesta plantilla almenys tres anys.

2. L'incompliment dels requisits anteriors comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació a comptar des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.»

8. Es modifica la lletra *a* de l'article 642-1 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que queda redactada de la manera següent:

«a) El 3,5%, en el cas de documents en què s'hagi renunciat a l'exempció en l'IVA, d'acord amb el que disposa l'article 20.2 de la Llei 37/1992, del 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.»

9. S'afegeix l'article 642-6 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-6. Bonificació per adquisició de l'habitatge habitual per joves

Pot gaudir d'una bonificació del 100% de la quota gradual de la modalitat d'actes jurídics documentats l'escriptura pública que documenti la transmissió d'un immoble que ha de constituir l'habitatge habitual del subjecte passiu, si en la data de meritació de l'impost té trenta-cinc anys o menys, sempre que la suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la seva darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no excedeixi els 36.000 euros.

Per a l'aplicació d'aquesta bonificació s'ha d'estar al que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 641-5.»

10. S'afegeix l'article 642-7 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-7 Bonificació per les escriptures públiques relacionades amb la transmissió d'edificis d'oficines o d'edificis d'estructura no finalitzada per a la seva transformació en habitatges en règim de protecció oficial.

1. Poden gaudir d'una bonificació del 50% de la quota gradual, document notarial, de la modalitat d'actes jurídics documentats les escriptures públiques atorgades per formalitzar actes o contractes relacionats amb la transformació dels immobles a què es refereix l'article 641-13.

L'incompliment dels requisits previstos en l'article 641-13 comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

2. També pot gaudir de la bonificació esmentada l'escriptura pública de formalització del préstec hipotecari concedit per a l'adquisició dels immobles esmentats.»

11. S'afegeix l'article 642-8 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, amb el text següent:

«Article 642-8 Bonificació per l'escriptura pública que documenta la transmissió d'immobles que vagin a constituir la seu social o centre de treball d'empreses o negocis professionals

1. Pot gaudir d'una bonificació del 50% de la quota gradual, document notarial, de la modalitat d'actes jurídics documentats l'escriptura pública que documenta la transmissió d'immobles, siguin habitatges, locals o naus industrials, que hagin de constituir la seu social o un dels seus centres de treball d'empreses o negocis,

sempre que es compleixin els requisits establerts en l'apartat 1 de l'article 641-14 i la transmissió no hagi estat objecte de renúncia a l'exempció en l'IVA.

2. L'incompliment dels requisits previstos a l'apartat 1 de l'article 641-14 comporta que el subjecte passiu ha de presentar, dins el termini reglamentari de presentació des de la data de l'incompliment, una autoliquidació complementària sense l'aplicació d'aquesta bonificació i amb deducció de la quota ingressada, amb aplicació dels interessos de demora corresponents.

12. S'afegeix una disposició transitòria sisena al llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, relatiu als tributs cedits, amb el text següent:

«Disposició transitòria sisena. Bonificació de les escriptures públiques de constitució en règim de propietat horitzontal per parcel·les

1. Gaudeix d'una bonificació del 75% de la quota gradual d'actes jurídics documentats l'escriptura pública de constitució del règim de propietat horitzontal per parcel·les, regulat per l'article 553-53 del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, en el supòsit dels polígons industrials i logístics.

2. Aquesta bonificació s'aplica a les escriptures públiques a què fa referència l'apartat 1 que s'atorguin fins al 31 de desembre de 2027.»

Capítol IV. Impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Article 6. Modificació del Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, en relació amb l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Es modifica la disposició transitòria cinquena del Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, d'acord amb l'annex que s'incorpora a aquest Decret llei, i d'acord amb el text següent:

«Disposició transitòria cinquena. Tipus de gravamen en l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen expressats en euros per tona mètrica, aplicables a cada un dels fets imposables, són els establerts en l'annex.»

Títol 3. Mesures en matèria de despeses de personal.

Article 7. Increment retributiu

Durant l'any 2025, les retribucions íntegres del personal inclòs en el títol III de la Llei 2/2023, del 16 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya al 2023, es poden incrementar en el percentatge màxim que autoritzi la normativa bàsica, respecte de les vigents el 31 de desembre de 2024, en termes d'homogeneïtat per als dos períodes de comparació, tant pel que fa a efectius de personal com a llur antiguitat.

Article 8. Pensions

La quantia per al 2025 de les pensions reconegudes per la Llei 18/1984, del 20 de març, sobre el personal eventual, contractat i interí al servei de la Generalitat en el període anterior al 1939, s'incrementa en el percentatge que s'estableixi per a les pensions del sistema de la Seguretat Social per a l'any 2025. L'assignació inicial i la percepció d'aquestes pensions estan subjectes a les limitacions establertes per la concurrència de pensions públiques fixada per la legislació estatal.

Article 9. Modificació de la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre

1. S'afegeix una disposició addicional, la trenta-tresena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

«Disposició addicional trenta-tresena

En l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, es garanteix que les retribucions dels funcionaris en pràctiques no siguin inferiors al salari mínim interprofessional. A aquest efecte, si escau, han de percebre un complement que, juntament amb les retribucions que els correspongui d'acord amb l'article 104 bis d'aquesta Llei, permeti assolir una retribució total equivalent al salari mínim interprofessional.»

2. S'afegeix una disposició transitòria, la quinzena, a la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, amb el text següent:

«Disposició transitòria quinzena

El previst a la disposició addicional trenta-tresena determinarà que l'import establert per a 2025 serà equivalent al 100% del salari mínim interprofessional.»

Article 10. Modificació de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya

Es modifica l'apartat 2 de l'article 52 de la Llei 5/1994, de 4 de maig, de regulació dels serveis de prevenció i extinció d'incendis i de salvaments de Catalunya, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els bombers i bombers voluntaris que, per la seva actuació en servei, pateixin seqüeles de caràcter permanent reconegudes de conformitat amb el que determini el departament competent en matèria de prevenció, extinció d'incendis i salvaments, també tenen dret a rebre una aportació dinerària a càrrec de la Generalitat.

Aquesta aportació té caràcter exclusivament indemnitzador i la seva quantia és equivalent a la que en idèntiques circumstàncies percebi el personal funcionari integrat en el cos de Bombers de la Generalitat al qual se l'hagi reconegut una situació d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa.»

Títol 4. Altres mesures administratives

Article 11. Modificació del Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances

Es modifiquen els apartats 1 i 2, i s'afegeix un apartat, el 6, a l'article 8 del Decret legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que queden redactats de la manera següent:

«1. L'Institut Català de Finances pot atorgar qualsevol tipus de finançament a favor tant de persones físiques, en l'exercici de llur activitat econòmica i professional, com de persones jurídiques, públiques i privades. Així mateix, podrà atorgar finançament a persones físiques en el marc del foment de polítiques públiques sostenibles i de protecció del medi ambient, especialment les relacionades amb l'habitatge protegit.»

«2. El finançament que es concedeixi es podrà destinar a qualsevol finalitat lícita i a qualsevol àmbit sectorial, amb l'excepció del sector de la promoció immobiliària d'edificis d'ús residencial, que no pot ésser finançat per l'Institut Català de Finances, llevat que es tracti d'habitatge protegit o d'habitatge cooperatiu en règim de cessió d'ús d'iniciativa social sense ànim de lucre o d'habitatges de lloguer promoguts pels

promotors socials a què fa referència l'article 51.2.b de la Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge, de manera complementària a un altre suport financer.»

«6. L'Institut Català de Finances podrà desenvolupar, en el marc de les activitats de finançament a persones físiques per a l'adquisició d'habitatge destinat a la protecció oficial, l'activitat de concessió de finançament amb garantia hipotecària o un altre dret real de garantia sobre un immoble d'ús residencial. Serà una activitat dirigida al foment de l'ampliació del parc d'habitatge protegit i el prestatari, fiador o garant seran consumidors.»

Article 12. Prestació de serveis i subministraments d'energia per part de l'Energètica al Parlament i les altres institucions de la Generalitat que estableix el capítol V del títol II de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a l'Oficina Antifrau de Catalunya

1. La societat Energies Renovables Públiques de Catalunya, SAU (L'Energètica) té la condició de mitjà propi del Parlament i les altres institucions de la Generalitat que estableix el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de l'Oficina Antifrau, d'acord amb el que determina la normativa aplicable en matèria de contractació pública.

2. D'acord amb aquesta condició de mitjà propi, L'Energètica prestarà els serveis energètics i subministraments que preveu el seu objecte social regulat en els seus Estatuts, incloses les activitats de generació, comercialització, venda i emmagatzematge tant d'energia elèctrica com d'energia tèrmica procedents de fonts renovables. Les activitats podran ser dutes a terme per la societat o per terceres persones amb les quals contracti.

3. Les condicions específiques de prestació de serveis i subministraments de L'Energètica es vehicularan mitjançant encàrrecs a mitjà propi.

Disposició transitòria. Exigibilitat del gravamen sobre l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen establerts per l'article 6 entren en vigor el primer dia del trimestre natural posterior al de la data d'entrada en vigor del Decret llei.

Disposició derogatòria

1. Es deroguen els preceptes següents del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, del 25 de juny:

a) El capítol IV del títol II del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

b) El capítol I del títol IV del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

c) El capítol IV del títol XIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya

d) El capítol III del títol XXIII del text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

e) El capítol VI del títol XXVI del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

2. Es deroga l'article 641-8 del Llibre sisè del Codi tributari, relatiu als tributs cedits, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març.

Disposicions finals

Disposició final primera. Entrada en vigor de mesures relatives al cànon de l'aigua

Les modificacions de l'article 67, de l'article 74, així com l'addició de l'article 66 bis, del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, entren en vigor l'1 de gener de 2026.

Disposició final segona. Entrada en vigor

1. Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté.

2. Els articles 4 i 5 entren en vigor als tres mesos de l'endemà de la publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* d'aquest Decret llei.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertorqui el facin complir.

Barcelona, 25 de març de 2025

Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya; Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances

Annex

Annex del Decret Legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova el llibre sisè del Codi tributari de Catalunya

Tipus de gravamen en l'impost sobre el dipòsit de residus en dipòsits controlats, la incineració i la coïncineració

Els tipus de gravamen expressats en euros per tona mètrica, aplicables a cada un dels fets imposables, són els següents:

	euros/tona mètrica
A) Deposició en dipòsits de residus no perillosos	
1. Deposició no perillosos residus municipals	70,00
2. Deposició no perillosos rebuig residus municipals	52,50
3. Deposició de residus no perillosos no inclosos en 1. i 2. i eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	
3.1. Caràcter general	20,00
3.2. Residus amb un component de residu inert superior al 75%	
a) Part de residu inert	20,00
b) Resta	20,00
4. Deposició residus no perillosos diferents dels anteriors	
4.1. Caràcter general	20,00
4.2. Residus amb un component de residu inert superior al 75%	
a) Part de residu inert	20,00
b) Resta	20,00
B) Deposició en dipòsits de residus perillosos	
1. Deposició de residus perillosos eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	10,00
2. Deposició residus perillosos diferent de l'anterior	10,00

	euros/tona mètrica
C) Deposició en dipòsits de residus inerts	
1. Deposició de residus inerts eximits de tractament previ d'acord amb art.7.2 RD 646/20	3,25
2. Deposició residus inerts diferents de l'anterior	3,25
D) Incineració en instal·lacions de residus municipals, operacions eliminació codi D10	
1. Incineració residus codi D10 residus municipals	70,00
2. Incineració residus codi D10 rebuig municipals	52,50
3. Incineració de residus codi D10 diferents dels apartats 1. i 2.	15,00
E) Incineració en instal·lacions de residus municipals, operacions valorització amb codi R01	
1. Incineració residus codi R01 residus municipals	35,00
2. Incineració residus codi R01 rebuig municipals	17,50
3. Incineració residus codi R01 diferents de l'apartat 1. i 2.	15,00
F) Altres instal·lacions d'incineració de residus	
1. Incineració residus municipals	35,00
2. Incineració residus rebuig municipals	17,50
3. Incineració de residus no inclosos en els apartats 1. i 2. anteriors i que no han estat sotmesos a operacions R02, R03, R04, R05, R06, R07, R08, R09, R12, D08, D09, D13 i D14 d'acord amb l'Annex II i III d'aquesta Llei	5,00
4. Incineració altres residus no inclosos en els apartats anteriors	5,00
G) Coincineració de residus en instal·lacions de coincineració de residus	0,00

Antecedents del Decret llei

1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 25 de març de 2025
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 26 de març de 2025
3. Certificat del secretari del Govern de 25 de març de 2025
4. Certificat del secretari general de DECF donant vip expedient de 27 de març de 2025
5. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de data 24 de març de 2025
6. Informe jurídic de data 24 de març de 2025
7. Comunicació al secretari del Govern de 28 de febrer de 2025
8. Informe de la DG Pressupostos de 24 de març de 2025
9. Ordre d'inserció al DOGC de 24 de març de 2025

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta altres diputats del GP Junts (reg. 31839).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

N. de la r.: La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

Decret llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics

203-00012/15

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 31168 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 d'abril de 2025, ha pres coneixement del Decret llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics, publicat al DOGC 9379, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 27 de març de 2025.

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 25 de març de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera d'Economia i Finances, s'aprova el Decret llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (SIG25ECF0319).»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Decret llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret llei

Exposició de motius

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, a l'article 171, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de turisme, que inclou en tot cas l'ordenació del sector turístic i la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics.

El Fons per al Foment del Turisme el constitueixen el conjunt d'ingressos obtinguts per l'exacció de l'impost sobre les estades en establiments turístics regulat per la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

A banda, l'article 156 de la Constitució estableix l'autonomia financera de les comunitats autònomes per al desenvolupament i execució de les seves competències. En exercici de la capacitat normativa reconeguda a la Generalitat de Catalunya per l'apartat 5 de l'article 203 de l'Estatut s'adopten mesures en l'àmbit dels tributs propis, en els termes que estableixen els articles 133, 156 i 157 de la Constitució espanyola i l'article 202 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Així, en un context de contínua evolució econòmica i social, és essencial i urgent adoptar mesures en l'àmbit fiscal per donar resposta a la emergència habitacional i el turisme sostenible, i assegurar una distribució justa de la càrrega tributària.

Davant d'aquest context, resulta necessari adoptar mesures amb caràcter d'urgent en l'impost sobre les estades en establiments turístics.

Amb aquest objectiu, la norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en un article i en una disposició final que recullen les modificacions efectuades en l'impost esmentat.

Les mesures introduïdes en el Decret llei referides a aquest impost propi de la Generalitat es classifiquen en tres blocs: l'increment de les tarifes; les relacionades amb l'afectació dels ingressos i les finalitats a què es destina el Fons per al Foment del Turisme; i la modificació del recàrrec de l'Ajuntament de Barcelona, així com la creació del nou recàrrec per a la resta de municipis.

Les mesures pretenen, en primer lloc, aconseguir ingressos per fer front a la situació d'emergència habitacional, que es manifesta, per a molta gent, en la impossibilitat d'accedir a un habitatge a causa de l'increment de preus, tant de lloguer com de compra. La manca d'habitatges disponibles a preus assumibles per al seu ús com a residència habitual i permanent ha esdevingut, així, un dels problemes que més preocupen la ciutadania, i són els joves i les famílies vulnerables les persones que el pateixen més directament. Per tot això, els poders públics han d'activar les polítiques públiques que garanteixin a aquests col·lectius el dret a l'accés a un habitatge digne. Sobre aquest problema, s'ha observat que un dels factors que ha contribuït a aquesta situació ha estat l'augment del turisme. Per això, i com a mesures que han de fer front a la situació, aquest decret llei incorpora l'increment de les tarifes de l'impost sobre les estades en establiments turístics i una modificació de l'article que regula l'afectació dels ingressos que se n'obtenen, de manera que es disposa que el 25 per 100 d'aquests ingressos no s'integraran en el Fons per al Foment del Turisme, sinó que es destinaran íntegrament a polítiques d'habitatge de la Generalitat de Catalunya.

Al seu torn, en l'àmbit del turisme, resulta necessari i urgent reordenar les finalitats a què es destinen els ingressos que nodreixen el Fons per al Foment del Turisme, en atenció al fet que el turisme és una indústria clau que afecta molts aspectes de la societat catalana i molt especialment el medi ambient. Tenint en compte les conseqüències de l'emergència climàtica i de les actuacions que s'han de portar a terme, resulta imperatiu desenvolupar un model de turisme sostenible. En conseqüència, es reordenen les finalitats i actuacions a què s'han de destinar els ingressos de l'impost que nodreixen el Fons esmentat, amb el propòsit d'alinejar-se amb els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides. En tot cas, es disposa que la promoció, els projectes i les actuacions han de ser compatibles amb el model de turisme sostenible des del punt de vista ambiental, social, econòmic i territorial; però, alhora, i respecte dels ens locals, també es preveu que es destini a polítiques en els àmbits de l'habitatge, de promoció econòmica, de foment de la indústria i de millora de la competitivitat.

A més, també resulten necessàries i urgents les modificacions que afecten el recàrrec vigent de l'Ajuntament de Barcelona i la creació del recàrrec per a la resta de municipis. En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, l'increment del límit de l'import del recàrrec li ha de permetre obtenir més ingressos per pal·liar l'impacte que representa per a la ciutat l'estada de milers de persones en establiments i allotjaments turístics. La ciutat de Barcelona és des de fa dècades una destinació turística de primer nivell en l'àmbit mundial, amb una creixent població flotant de persones que venen de visita i que es concentra de forma molt marcada en determinats barris de la ciutat. Aquesta realitat suposa per a l'Ajuntament un excés de cost en la despesa de serveis públics.

En el cas del recàrrec per a la resta de municipis, ha de suposar una nova font d'ingressos a disposició de les polítiques públiques que han de dur a terme els ens locals, sovint deficitaris; i urgents, perquè puguin iniciar els tràmits d'aprovació de les respectives ordenances fiscals i signar els corresponents convenis amb l'Agèn-

cia Tributària de Catalunya per poder disposar d'aquests recursos. A banda que, en relació amb els ingressos que obtinguin amb el nou recàrrec que poden aprovar la resta de municipis –altres que Barcelona– es disposa que els ajuntaments n'hauran de destinar, així mateix i prioritàriament, a polítiques d'habitatge.

Aquest Decret Llei preveu modificacions concretes i puntuals en matèria tributària que no suposen una afectació rellevant al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques previst a l'article 31.1 de la Constitució, en el sentit que un decret Llei «no podrà alterar ni el règim general ni aquells elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, i afecta així el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just. El que no significa altra cosa que complir la finalitat última del límit constitucional d'assegurar el principi democràtic i la supremacia financera de les Corts mitjançant la participació dels ciutadans en l'establiment del sistema tributari, de manera que «la regulació d'un determinat àmbit vital de les persones depengui exclusivament de la voluntat dels seus representants», com es va afirmar en la STC 19/1987, fonament jurídic quart. De manera que vulnerarà l'article 86 CE qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari.

Per tant, no queda absolutament impedita la utilització del decret Llei en matèria tributària, quan concorre el supòsit habilitant, com a instrument normatiu del Govern al servei dels objectius de la política econòmica. Ara bé, serà necessari tenir en compte en cada cas en quin tribut concret incideix el decret Llei –constatant la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del conjunt del sistema tributari així com el grau o mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins elements del decret Llei, essencials o no, resulten alterats per aquest excepcional mode de producció normativa, i, finalment, quina és la naturalesa i abast de la concreta regulació de què es tracti.» (SSTC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 35/2017, FJ 5).

D'acord amb el que s'ha exposat, davant la necessitat extraordinària i urgent que suscita la situació de pròrroga esmentada i de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. La norma del decret Llei és, així, un recurs extraordinari del Govern i, per tant, se n'ha de fer un ús prudent i limitat a les situacions que realment mereixen la consideració d'urgents i convenients.

Atesa la proximitat de la data d'entrada en vigor de les noves tarifes, és imprescindible aprovar de forma immediata aquest Decret Llei, per aconseguir els objectius plantejats amb la celeritat que requereix el calendari assenyalat. Aquest objectiu no es podria assolir mitjançant la tramitació d'un procediment legislatiu ordinari.

Aquest Decret Llei respon als principis de bona regulació establerts a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i a l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern. El principi de necessitat ha quedat acreditat en la justificació i concurrència del pressupost habilitant, exigit per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que ha quedat exposat en aquesta part expositiva.

D'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquest Decret Llei es justifica per les raons d'interès general que persegueix aquesta norma i que exigeix un instrument jurídic eficaç, i així el Decret Llei és l'instrument més immediat per garantir-ne l'assoliment. Per altra banda, es compleix amb el principi de proporcionalitat, ja que

es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica resulta plenament garantit perquè la norma respecta el sistema de fonts i la resta de l'ordenament jurídic, i s'hi insereix coherentment.

Pel que fa al principi de transparència, no s'ha fet el tràmit de consulta pública, ni el tràmit d'audiència i informació pública, ja que l'instrument normatiu triat, per la seva urgència, no permet realitzar els tràmits indicats. Finalment, el principi d'eficiència queda garantit perquè no implica un augment de les càrregues administratives, i si ho fes, aquestes són imprescindibles i, mai, innecessàries.

En ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera d'Economia i Finances, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

Modificació de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

1. Es modifica l'article 24 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 24. Afectació dels ingressos

1. Els ingressos derivats de l'impost sobre les estades en establiments turístics queden afectats de la manera següent:

a) El 25% de la recaptació total està afectat a polítiques de la Generalitat en els àmbits de l'habitatge.

b) El 75% restant de la recaptació s'integra al Fons per al Foment del Turisme a què es refereix la secció setena d'aquesta Llei, que, al seu torn, es distribueix en els percentatges següents:

– A cada municipi s'ha de destinar el 50% dels ingressos integrats en el Fons obtinguts dels establiments i equipaments situats en el seu territori respectiu.

– Al Consell General d'Aran s'ha de destinar el 20% dels ingressos integrats en el Fons obtinguts dels establiments i equipaments situats en la comarca de la Vall d'Aran.

– La resta dels ingressos del Fons s'ha de destinar a l'òrgan o ens de la Generalitat competent en matèria de turisme.

2. Els ingressos derivats dels recàrrecs a què fan referència els articles 34 bis i 34 ter no s'integren en aquest Fons i, per tant, no queden afectats a les finalitats que s'hi determinen.

3. Els ingressos derivats de la tarifa especial corresponen a la Generalitat. S'exclouen del règim d'afectació previst en aquest article i no s'integren en el Fons per al Foment del Turisme.»

2. Es modifica l'apartat 1 de l'article 34 de la Llei 5/2017, de 28 de març, amb efectes de l'1 maig del 2025, que queda redactat de la manera següent:

«1.La quota tributària s'obté de multiplicar el nombre d'estades pel tipus del gravamen corresponent segons el tipus d'establiment o equipament turístic i localització, d'acord amb la tarifa següent:

Tipus d'establiment	Tarifa (en euros)		Tarifa especial (en euros)
	Barcelona ciutat	Reste de Catalunya	
1. Hotel de 5 estrelles, gran luxe, càmping de luxe i establiment o equipament de categoria equivalent	7,00	6,00	10,00
2. Hotel de 4 estrelles i 4 estrelles superior, i establiment o equipament de categoria equivalent	3,40	2,40	7,00
3. Habitatge d'ús turístic	4,50	2,00	-
4. Reste de càmpings i resta d'establiments i equipaments	2,00	1,20	5,00
5. Embarcació de creuer			
Més de 12 hores	4,00	4,00	
12 hores o menys	6,00	6,00	

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 34 de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«3. En el supòsit de reserva anticipada de l'allotjament, la tarifa aplicable és la vigent en el moment de fer la reserva, sempre que se satisfaci en aquest moment l'import de la reserva i de l'impost, inclòs, si escau, els recàrrecs a què fan referència els articles 34 *bis* i 34 *ter*.»

4. Es modifica l'apartat 1 de l'article 34 *bis* de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'Ajuntament de Barcelona pot establir, per ordenança municipal, un recàrrec sobre les tarifes establertes en l'apartat 1 de l'article 34 per a Barcelona ciutat. L'aprovació d'aquest recàrrec s'ha d'ajustar als requisits, els límits i les condicions següents:

a) L'import màxim del recàrrec per a cada categoria d'establiment es fixa en 8 euros. Aquest límit no aplica a les estades en embarcacions de creuer de 12 hores o menys.

b) L'aprovació del recàrrec ha de ser únic per a totes les categories incloses en cada tipus d'establiment en què es divideix la tarifa de l'apartat 1. Aquesta limitació no s'aplica a la categoria de les embarcacions de creuer.

c) Amb el límit de l'import màxim establert per la lletra *a* i respectant el tipus d'establiment a què fa referència la lletra *b*, es poden aprovar imports diferents segons el codi postal d'emplaçament dels establiments.

d) L'aprovació té efectes a partir del primer dia del període de liquidació immediatament posterior a la publicació de l'ordenança municipal corresponent en el *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona*.»

5. S'afegeix un article 34 *ter* a la Llei 5/2017, de 28 de març, amb el text següent:

«Article 34 *ter*. Recàrrec per a la resta de municipis de Catalunya

1. Els municipis poden establir, per ordenança municipal, un recàrrec sobre les tarifes establertes en l'apartat 1 de l'article 34. L'aprovació d'aquest recàrrec s'ha d'ajustar als requisits, els límits i les condicions següents:

a) L'import màxim del recàrrec per a cada categoria d'establiment es fixa en 4 euros.

Aquest límit no aplica a les estades en embarcacions de creuer de 12 hores o menys. Els municipis podran destinar a les finalitats que considerin adients els recursos obtinguts del recàrrec de l'impost i, prioritàriament, en un percentatge no menor al 25% a les polítiques d'habitatge.

b) L'aprovació del recàrrec ha de ser únic per a totes les categories incloses en cada tipus d'establiment en què es divideix la tarifa de l'apartat 1. Aquesta limitació no s'aplica a la categoria de les embarcacions de creuer.

c) Amb el límit de l'import màxim establert per la lletra *a* i respectant el tipus d'establiment a què fa referència la lletra *b*, es poden aprovar imports diferents segons el codi postal d'emplaçament dels establiments i segons els períodes de liquidació establerts en el reglament de l'impost.

d) L'aprovació té efectes a partir del primer dia del període de liquidació immediatament posterior a la publicació de l'ordenança municipal corresponent en el Butlletí Oficial de la Província que correspongui.

2. En els termes, els terminis i les condicions que s'acordin per conveni amb cadascun dels ajuntaments, la Generalitat de Catalunya els ha de transferir les quantitats recaptades en concepte del recàrrec a què fa referència aquest article minorades en l'import que resulti del càlcul dels costos suportats per l'Agència Tributària derivats de la gestió i la recaptació del recàrrec.»

6. Es modifica l'article 35 de la Llei 5/2017, de 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. Facturació

1. El substitut del contribuent ha de consignar en la factura que emeti als seus clients, de manera diferenciada de la contraprestació pels seus serveis, l'import de la quota de l'impost amb indicació del nombre d'unitats d'estada i del tipus de gravamen aplicat.

2. En el cas d'establiments situats en municipis que disposin de recàrrec aprovat, la quota s'ha de determinar per l'aplicació, al nombre d'unitats d'estada, de l'import resultant de sumar el tipus de gravamen de l'apartat 1 de l'article 34 i el recàrrec que hagi aprovat l'ajuntament corresponent d'acord amb l'article 34 bis i 34 ter.»

7. Es modifica l'apartat 1 de l'article 48 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Fons per al Foment del Turisme es configura com a mecanisme destinat a finançar, entre d'altres, i en els termes que s'estableixen en l'article 49, polítiques turístiques per millorar la competitivitat de Catalunya com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat.»

8. Es modifica l'apartat 3 de l'article 48 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«3. El departament competent en matèria d'economia distribuirà les assignacions entre els departaments competents en raó de les matèries afectades i dels ens locals que participin dels ingressos provinents de l'Impost, d'acord amb els criteris previstos en l'article 24.1.»

9. Es modifica l'article 49 de la Llei 5/2017, del 28 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 49. Destinació dels recursos del Fons per al Foment del Turisme

1. Els recursos dels Fons per al Foment del Turisme s'han de destinar a projectes o actuacions que persegueixin algun dels objectius següents.

a) La protecció, la preservació, la recuperació i la millora dels recursos turístics.

b) El foment, la creació i la millora de productes turístics que impulsin la desestacionalització, la desconcentració territorial, la mobilitat de baixes emissions, els allotjaments eficients o l'accés universal del turisme.

c) La promoció d'un turisme sostenible que atregui els segments estratègics de demanda que s'adeqüin als objectius de la destinació.

d) La millora dels serveis de control i inspecció sobre els establiments i equipaments turístics.

e) El desenvolupament d'infraestructures, projectes tecnològics i d'anàlisi de dades i intel·ligència turística o serveis relacionats amb el turisme, sempre que comportin una millora de la gestió, la qualitat, la competitivitat o el coneixement turístic.

En tot cas, la promoció, els projectes i les actuacions han de ser compatibles amb el model de turisme sostenible des del punt de vista ambiental, social, econòmic i territorial, i han de configurar-se amb els valors d'identitat del país i de respecte a la comunitat d'acollida.

2. Els recursos del Fons gestionats per les administracions locals s'han de destinar a polítiques en els àmbits de l'habitatge, de promoció econòmica, de foment de la indústria i de millora de la competitivitat, així com al finançament dels projectes i les actuacions a què fa referència l'apartat 1, en el seu conjunt o per algun de llurs conceptes, i d'acord amb els criteris i procediments que siguin determinats per reglament.

3. L'assignació a què fa referència l'apartat 2, i també la distribució de la resta de recursos del Fons, s'ha d'efectuar en els terminis, els termes i les condicions que s'estableixin per reglament.

4. El destí al finançament de les actuacions, projectes i serveis del Fons per al Foment del Turisme en el tram Generalitat de Catalunya s'acredita de manera suficient amb els procediments de fiscalització ordinaris de la Intervenció General.»

Disposició final. Entrada en vigor

1. Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, sens perjudici de les dates específiques d'entrada en vigor que fixen determinats preceptes de l'articulat amb relació a algunes modificacions legislatives que conté i del que es preveu en els apartats següents:

2. El recàrrec a què fa referència l'article 34 *ter* de la Llei 5/2017, del 28 de març que s'incorpora mitjançant l'apartat 5 de l'article únic d'aquest Decret llei entrarà en vigor l'1 d'abril del 2025 i podrà ser exigible, si escau, a les estades meritades a partir de l'1 d'octubre del 2025. El que determina la lletra c de l'apartat 1 de l'article 34 *ter* de la Llei 5/2017, del 28 de març, serà aplicable a partir del moment en què l'Agència Tributària de Catalunya hagi efectuat els canvis necessaris en el seu sistema informàtic.

3. La modificació dels articles 24 i 49 de la Llei 5/2017, de 28 de març, efectuada en els apartats 1 i 9 de l'article únic d'aquest Decret llei, és aplicable en relació amb els ingressos derivats de l'impost meritat en el primer període de liquidació que s'iniciï a partir de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertorqui el facin complir.

Barcelona, 25 de març de 2025

Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya; Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances

Antecedents del Decret llei

1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 25 de març de 2025
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 26 de març de 2025
3. Certificat del secretari del Govern de 25 de març de 2025
4. Certificat del secretari general de DECF donant vip expedient de 27 de març de 2025
5. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de data 24 de març de 2025
6. Informe jurídic de data 24 de març de 2025
7. Comunicació al secretari del Govern de 20 de març de 2025
8. Informe de la DG Pressupostos de 24 de març de 2025
9. Ordre d'inserció al DOGC de 24 de març de 2025

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Presentació: Jeannine Abella i Chica, juntament amb trenta altres diputats del GP Junts (reg. 31840).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

N. de la r. : La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

Decret Llei 7/2025, de 25 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2025

203-00013/15

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 31752 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025

Acord: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el dia 1 d'abril de 2025, ha pres coneixement del Decret Llei 7/2025, de 25 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2025, publicat al DOGC 9379, i ha manifestat que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 27 de març de 2025.

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 25 de març de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta de la consellera d'Economia i Finances, s'aprova el Decret Llei de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2025 (SIG25ECF0320).»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Decret Llei 7/2025, de 25 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2025

El president de la Generalitat de Catalunya,

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo aquest

Decret Llei

Exposició de motius

La Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA), disposa, a l'article 21 apartat 2, que si els pressupostos no s'han aprovat abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, automàticament, queda prorrogada la vigència dels anteriors.

En aquest mateix sentit, l'article 33 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, estableix que, si per qualsevol motiu, l'1 de gener el pressupost no està aprovat, es considera prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Mitjançant la Llei 2/2023, del 16 de març, s'aproven els pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 i atès que no va ser possible que l'Avantprojecte de pressupostos per al 2025 entrés en vigor l'1 de gener del mateix any, s'ha aprovat el Decret 478/2024, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, mentre no entrin en vigor els del 2025.

Enguany és el segon exercici amb pròrroga pressupostària, atès que el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 va ser rebutjat pel Parlament de Catalunya. Durant l'exercici 2024 el Govern de la Generalitat va fer ús del procediment establert mitjançant la normativa pressupostària, per habilitar el crèdit necessari per atendre les necessitats més urgents i ineludibles per garantir el bon funcionament dels serveis públics, a través de l'aprovació de diferents decrets lleis.

Durant l'exercici 2024, atesa l'emergència climàtica i de sequera que patia el país, es va autoritzar el 26 de març, el Decret Llei 2/2024, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica per un import de 145.274.613,78 euros.

Per atendre les necessitats ordinàries de la Generalitat es va aprovar el Decret Llei 3/2024, de 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives, per un import de 1.058.278.000 euros per les despeses de personal i 792.143.000 euros per la resta de les despeses. I a continuació va ser necessari aprovar un nou Decret Llei 8/2024, de 30 de juliol, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 en l'àmbit de la salut i una mesura administrativa, per un import de 142.000.000 euros. En total, l'autorització de tots aquests mecanismes per incrementar la capacitat de despesa del Govern de la Generalitat de Catalunya per al 2024 va ser de 2.137.695.613,78 euros.

Per garantir el mínim funcionament dels serveis es proposa tramitar un suplement de crèdit d'un import de 2.167.695.613,78 euros, import que permetrà atendre de manera més urgent les necessitats recurrents de 2024.

Posteriorment, s'haurà de tramitar un nou suplement de crèdit per atendre els increments retributius regulats per la normativa bàsica, així com els compromisos adquirits per la Generalitat de Catalunya amb tercers i garantir el normal funcionament de l'Administració i les seves entitats.

L'estimació d'ingressos que ha de percebre la Generalitat permet finançar el suplement de crèdit necessari per atendre aquests compromisos de despesa, i garantir el compliment de la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Actualment, la pròrroga del pressupost compta amb una previsió d'ingressos i uns crèdits prorrogats que comporten un superàvit pressupostari d'un 1,1% del PIB, és a dir, 3.620,9 milions d'euros. Atès que l'objectiu de dèficit comunicat a les comunitats autònomes va ser del 0,1% del PIB, es proposa afegir 315,7 milions d'euros, el que suposa un import final de 3.936,7 milions d'euros. Així doncs, aquest marge finança el suplement de crèdit que ara es tramita i que es limita estrictament a les necessitats de despeses de personal directes i indirectes i les altres mesures urgents per atendre les necessitats recurrents del 2024, en total 2.167,7 milions d'euros. La despesa que deriva d'aquest suplement es proposa que es financi majoritàriament amb la previsió dels ingressos més alts de les bestretes del model de finançament i la liquidació que correspondrien a l'exercici 2025, d'acord amb les estimacions efectuades.

Davant d'aquesta situació extraordinària en què es troben les finances de la Generalitat de Catalunya, queda plenament justificada la concessió d'un suplement de crèdit, atès que els crèdits pressupostaris prorrogats per segon any consecutiu no

contemplen ni els increments retributius aprovats i inajornables assumits durant l'exercici 2024, ni les recurrències i millores en les condicions laborals aprovades i finançades mitjançant el suplement de crèdit de l'exercici 2024, així com tampoc els compromisos de despesa vigents, tots ells consolidats en l'exercici vigent.

Per tot el que s'exposa i atès que no hi ha un crèdit adequat ni suficient en el pressupost per al 2023 prorrogat per al 2025, cal concedir un suplement de crèdit en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que estableix la lletra a de l'article 5 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, i complint els tràmits de l'article 39 del text refós esmentat.

Les necessitats extraordinàries i urgents descrites, juntament amb l'estat de pròrroga actual, fan que sigui imprescindible aquesta intervenció normativa urgent del Govern, sota la forma de decret llei.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, a proposta de la consellera d'Economia i Finances i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1. Suplement de crèdit

Es concedeix un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, prorrogats per al 2025, per un import màxim de 1.134.315.515,89 euros al servei pressupostari DD09 «Despeses diversos departaments. Altres despeses de personal», aplicació pressupostària D/120000900/1210/0032 «Imprevistos i millora en matèria de personal» i, per un import màxim de 1.033.380.097,89 euros al servei pressupostari DD10 «Despeses de diversos Departaments. Fons extraordinaris», aplicació pressupostària D/226005100/1250/0032 «Fons extraordinaris».

Article 2. Finançament del suplement de crèdit

La despesa derivada del suplement de crèdit a què fa referència l'article 1 es finança amb els ingressos més alts previstos en l'estat d'ingressos de la Generalitat de Catalunya, prorrogat mitjançant el Decret 478/2024, de 17 de desembre, pel qual s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, mentre no entrin en vigor els del 2025, provinents de la liquidació del model de finançament de l'exercici 2023 i de les bestretes del model de finançament respecte de l'exercici 2025.

Disposicions finals

Primera. Autorització

S'autoritza el Departament d'Economia i Finances a fer les modificacions pressupostàries necessàries, d'acord amb la Llei 2/2023, del 16 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023, prorrogats per al 2025, i d'acord amb els termes i condicions previstos pel principi d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, per desplegar i executar aquest Decret llei.

Segona. Entrada en vigor

Aquest Decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui el facin complir.

Barcelona, 25 de març de 2025

Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya; Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances

Antecedents del Decret llei

1. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 25 de març de 2025
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 26 de març de 2025
3. Certificat del secretari del Govern de 25 de març de 2025
4. Certificat del secretari general de DECF donant vip expedient de 27 de març de 2025
5. Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de data 24 de març de 2025
6. Informe jurídic de data 24 de març de 2025
7. Comunicació al secretari del Govern de 20 de març de 2025
8. Ordre d'inserció al DOGC

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre la detenció de l'alcalde d'Istanbul

250-00426/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 30469 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Alberto Bondesio Martínez, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la detenció de l'alcalde d'Istanbul, Ekrem İmamoğlu, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, amb el text següent:

Exposició de motius

La detenció de l'alcalde d'Istanbul, Ekrem İmamoğlu, juntament amb altres desenes de persones, suposa un altre flagrant atac contra la democràcia a Turquia. Després de les recents detencions d'alcaldes opositors i altres membres crítics amb el sistema, aquesta última detenció, i les mesures de repressió que l'han succeït com la prohibició de manifestacions i l'alentiment de les xarxes socials, són una evidència més de l'erosió de la democràcia, la llibertat d'expressió i l'Estat de Dret a Turquia sota el Govern del president Recep Tayyip Erdogan.

La detenció d'İmamoğlu és un altre alarmanant exemple de l'excés autoritari de les actuals autoritats turques. L'anul·lació del diploma universitari d'İmamoğlu, i la seva detenció sota acusacions de corrupció, suborn i manipulació de licitacions i també de col·laborar amb el Partit dels Treballadors del Kurdistan (PKK) (el qual el govern de Turquia el considera una organització terrorista), suposa un atac directe als valors fonamentals de la democràcia, la llibertat política i els drets humans. La detenció de càrrecs electes constitueix una greu vulneració de la llibertat d'expressió i del dret de la ciutadania a escollir lliurement els seus representants, i posa en entredit el respecte per l'Estat de dret i la separació de poders a Turquia.

Aquesta situació és un exemple més del context de repressió creixent a Turquia, amb una constant aprovació de lleis restrictives i de la instrumentalització del poder judicial per silenciar les veus crítiques. La situació actual agreuja el procés d'adhesió

a la UE, que es manté estancat, ja que cap institució europea pot permetre's ignorar el deteriorament de la democràcia a Turquia.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Es solidaritza amb l'alcalde Ekrem İmamoğlu, la seva família, la ciutadania d'Istanbul, i aquells ciutadans i ciutadanes que lluiten per la democràcia i la justícia a Turquia.

2. Instem a les autoritats europees a que vetllin per a que les autoritats turques alliberin immediatament a l'Alcalde, tot respectant els principis democràtics i l'Estat de Dret.

3. Constata la preocupació de que Turquia s'allunyi cada vegada més dels principis democràtics i de les conseqüències d'aquesta deriva autoritària contrària al marc per al seu procés d'adhesió a la UE, actualment congelat.

4. Instem a les institucions europees i internacionals a vetllar pel respecte als drets humans i les llibertats fonamentals a Turquia.

Palau del Parlament, 20 de març de 2025

Elena Díaz Torrevejano, portaveu; Alberto Bondesio Martínez, diputat, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el dret d'accés als serveis sanitaris al Berguedà i el millorament de l'àrea de ginecologia i obstetrícia de l'Hospital de Berga

250-00427/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 30546 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Juli Fernández Olivares, portaveu a la Comissió de Salut del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Tània Verge Mestre, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el dret d'accés als serveis sanitaris a la comarca del Berguedà i la millora de l'àrea de ginecologia i obstetrícia de l'Hospital de Berga, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

La plataforma Parim i Vivim al Berguedà - Pel dret a una salut sexual i reproductiva es va constituir com a resposta a la greu amenaça que suposava el tancament del servei d'urgències de ginecologia i obstetrícia, inclosa la sala de parts, a l'Hospital de Berga. Aquesta iniciativa va sorgir com a resultat de la unió de professionals de l'hospital i persones usuàries, que es van organitzar per defensar i reivindicar el dret a una atenció ginecològica i obstètrica de qualitat al territori del Berguedà.

Al febrer d'enguany, la gerència de la Regió Sanitària Catalunya Central va anunciar el tancament del servei d'urgències de ginecologia i obstetrícia de l'Hospital de Berga, una mesura que va generar preocupació i un sentiment de vulnerabilitat entre la població. Aquest fet va posar de manifest el canvi de rumb del Departament de Salut: la concentració de recursos en les grans ciutats i la insuficiència de serveis als territoris allunyats de les zones metropolitanes, com és el cas del Berguedà.

Això provoca desigualtats en l'accés a l'atenció sanitària, obligant moltes persones a desplaçar-se distàncies més llargues per rebre l'assistència necessària, afectant en gran mesura les dones i les persones en situació de vulnerabilitat o amb mobilitat reduïda.

Cal recordar que la proximitat dels serveis sanitaris per a totes les persones, independentment del seu lloc de residència, és un dret fonamental, i qualsevol tancament indiscriminat d'un servei sanitari constitueix una vulneració d'aquest dret essencial.

Per tal d'assegurar la continuïtat del servei de ginecologia i obstetrícia a la comarca, i per garantir una sanitat pública equitativa i de qualitat, és essencial desenvolupar una xarxa de serveis territorials coordinada entre els hospitals comarcals i els centres d'atenció primària (CAP), així com entre els hospitals de referència. Aquesta xarxa ha de permetre optimitzar els recursos existents i reduir les llistes d'espera, tant a les consultes externes com a les intervencions quirúrgiques.

La roda de premsa posterior al febrer de 2025 celebrada pel gerent de la Regió Sanitària Catalunya Central va tranquil·litzar parcialment la població, ja que va assegurar que es mantindria l'atenció continuada en matèria de salut sexual i reproductiva a la comarca. Tanmateix tant professionals com persones usuàries, no abaixen la guàrdia. La plataforma Parim i Vivim al Berguedà - Pel dret a una salut sexual i reproductiva considera que cal seguir vetllant per garantir que el dret a la salut de la ciutadania del Berguedà estigui realment protegit i sigui accessible.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Crear i reforçar les unitats territorials en xarxa, com la coordinació entre hospitals comarcals, CAP i hospitals públics de referència amb l'objectiu de garantir una derivació eficient i un accés ràpid a les consultes amb especialistes.
2. Dotar els CAP i hospitals de la comarca del Berguedà del personal i dels equips necessaris per evitar que la ciutadania hagi de desplaçar-se de manera innecessària. Per a fer-ho possible, desplegar totes les mesures del Pla d'Acció per a la Millora de l'Atracció i Fidelització de Professionals al Sistema de Salut de Catalunya, especialment aquelles plantejades pels territoris rurals o de difícil cobertura.
3. Implementar un model d'atenció ginecològica i obstètrica que garanteixi el dret a la salut sexual i reproductiva de la població del Berguedà, sense que el lloc de residència sigui un obstacle per rebre una atenció sanitària de qualitat.
4. Realitzar les millores oportunes en els equipaments i instal·lacions de l'Hospital de Berga, incloent la sala de parts, per poder incloure en la seva cartera de serveis l'atenció a parts no medicalitzats de baix risc, que pugui ser referent per a la Catalunya Central i, en aquest sentit, dotar, en el transcurs de 2025, l'Hospital de Berga d'un centre de naixements, tal i com ja disposen l'Hospital de Martorell i l'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol a la vegueria de Barcelona.
5. Implementar, en el termini de tres mesos, solucions digitals i la disponibilitat de professionals itinerants per apropar l'atenció especialitzada a les zones amb menys cobertura. Per aconseguir-ho, sensibilitzar la ciutadania respecte el funcionament de La Meva Salut.
6. Fomentar la participació de les comunitats locals en la presa de decisions sobre els serveis sanitaris per adaptar-los a les necessitats específiques del territori, garantint d'aquesta manera un model sanitari descentralitzat, basat en una xarxa de serveis territorials de proximitat, que permeti reduir les desigualtats i assegurar el gaudiment del dret universal a la salut per a totes les persones.

Palau del Parlament, 24 de març de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Juli Fernández Olivares, portaveu a la CS; Tània Verge Mestre, diputada, GP ERC

Proposta de resolució sobre la construcció d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra a Mataró

250-00428/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 30708 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Juan Fernández Benítez, portaveu, Cristian Escribano Ramírez, diputat, Alberto Villagrasa Gil, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per a la construcció d'una segona Comissaria dels Mossos d'Esquadra a Mataró, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, amb el text següent:

Exposició de motius

La ciutat de Mataró presenta, des de fa anys, un increment sostingut dels nivells de delinqüència i conflictivitat, amb especial concentració en determinats barris. Aquesta situació genera una sensació creixent d'inseguretat entre la ciutadania i evidència una manca clara de recursos policials per fer-hi front.

Actualment, Mataró compta amb una comissaria dels Mossos d'Esquadra per a una població que supera els 130.000 habitants, i que presenta realitats socials i demogràfiques diverses, especialment en barris com Rocafonda, on la sensació d'inseguretat és persistent i on s'ha detectat un repunt d'activitats delictives. Aquesta única infraestructura policial resulta totalment insuficient per cobrir de manera eficient tot el terme municipal, especialment en moments de màxima demanda o en zones amb major incidència delictiva. La centralització dels serveis de seguretat limita la capacitat de resposta immediata i dificulta la presència continuada dels cossos policials als barris més afectats.

La distribució territorial de la infraestructura policial ha de respondre a criteris d'eficàcia, proporcionalitat i proximitat. La creació d'una segona comissaria no només permetria alleugerir la càrrega operativa de l'actual seu policial, sinó també millorar els temps de resposta, reforçar la presència preventiva al carrer i establir un vincle més directe entre els cossos de seguretat i la ciutadania.

A més, aquesta nova infraestructura hauria de situar-se estratègicament en una de les zones amb més concentració de problemàtiques de seguretat, per tal de garantir una cobertura equilibrada i operativa del conjunt de la ciutat. D'aquesta manera, es contribuiria a reforçar la seguretat pública, reduir la impunitat dels delictes i incrementar la confiança dels veïns en les institucions.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Planificar i executar la construcció d'una segona comissaria dels Mossos d'Esquadra a Mataró, prioritzant la seva ubicació al barri de Rocafonda.
2. Incrementar el nombre d'efectius de Mossos d'Esquadra destinats a la ciutat de Mataró, per tal de garantir una resposta policial eficient, constant i coordinada, adaptat a la realitat demogràfica i delictiva de la ciutat.
3. Incloure aquestes previsions en els pròxims pressupostos i en la planificació estratègica de seguretat pública.
4. Instar el Govern de l'Estat a prendre les mesures legislatives necessàries per agilitzar els desallotjaments en casos d'ocupació il·legal i la tramitació urgent de

l'expulsió de delinqüents multireincidentes amb nacionalitat estrangera, així com l'enduriment de penes per als multireincidentes de nacionalitat espanyola.

Palau del Parlament, 24 de març de 2025

Juan Fernández Benítez, portaveu; Cristian Escribano Ramírez, Alberto Villagrasa Gil, diputats, GP PPC

Proposta de resolució sobre la creació d'un nou centre d'urgències d'atenció primària al Baix Llobregat Nord

250-00429/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 30800 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu, Jordi Fàbrega i Sabaté, diputat del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per la creació d'un nou Centre d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP) al Baix Llobregat Nord, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Catalunya disposa des del 2017 d'un Pla nacional d'urgències de Catalunya, el PLANUC, que ordena l'atenció sanitària de les urgències a Catalunya, establint els diferents equipaments i instal·lacions per a dur a terme l'atenció amb la màxima accessibilitat, resolució i excel·lència de l'atenció, així com la màxima eficiència dels recursos públics.

Amb el desplegament del PLANUC, es disposa d'una xarxa territorial de Centres d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP), equipaments sanitaris oberts les 24 hores del dia (amb algunes excepcions que obren 12 hores), tots els dies de l'any i amb possibilitat de realitzar analítiques i radiografies en la majoria d'ells, i que tenen com a principal funció resoldre els problemes de salut urgents de baixa i mitjana complexitat, ja que l'atenció urgent d'aquestes afeccions es resolen abans als CUAP que a les urgències dels hospitals, on tenen preferència pacients amb urgències de risc vital. Això permet al mateix temps descongestionar els serveis d'urgències hospitalàries.

No obstant, en aquests 7 anys que han passat des de la posada en marxa del PLANUC, la població catalana ha variat de manera significativa, no només demogràficament, on s'ha evidenciat un increment de més de 500.000 habitants (dels 7,5 milions d'habitants del 2017 als més de 8 milions actuals), sinó també en envelliment, cronicitat i pluripatologies, entre altres temes.

De fet, en el ple monogràfic sobre les emergències a Catalunya celebrat al gener del 2025, es va aprovar: «revisar i actualitzar durant el 2025, per donar resposta a les emergències i les patologies temps-depenent amb equitat territorial, adaptant-se a les noves realitats demogràfiques, socials i els riscos potencials, el Pla nacional d'urgències de Catalunya (PLANUC), especialment en recursos humans i equipaments».

Segons dades del Departament de Salut, Catalunya disposa actualment de 32 CUAP, la gran majoria a Barcelona ciutat, on n'hi ha 11 i a la Regió Sanitària Metropolitana Nord, amb 9. En canvi, a la Regió Sanitària Metropolitana Sud, on s'inclou la comarca del Baix Llobregat, n'hi ha 6, situats a Hospitalet de Llobregat, el Prat de Llobregat, Cornellà de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts, Sant Andreu de la Barca i Castelldefels. Ciutats amb poblacions que varien des dels 282.299 d'Hospi-

talet de Llobregat, la més poblada, als 27.062 de Sant Andreu de la Barca, la menys (dades Idescat 2024).

No obstant, amb aquesta distribució, els usuaris d'Olesa de Montserrat, Esparraguera, Abrera i Collbató –que tampoc disposen d'un centre d'atenció primària amb atenció continuada– han d'acudir al CUAP de Sant Andreu de la Barca. Aquest fet provoca que la major part de la població que ho necessita acudeixi a les urgències de l'Hospital de Martorell, més proper i per on cal passar per anar al CUAP, contribuint a la saturació del Servei d'Urgències i perpetuant la idea errònia d'usar les urgències hospitalàries per a problemes de salut urgents de baixa i mitjana complexitat.

Per tot l'exposat, entenem que un nou CUAP al Baix Llobregat Nord és necessari per donar servei als municipis d'Olesa de Montserrat, Esparraguera, Abrera i Collbató. Solucionaria aquests greuges i milloraria, de manera molt significativa, la resposta a les urgències de baixa i mitjana complexitat als seus 65.090 habitants. I al mateix temps ajudaria a descongestionar el Servei d'Urgències de l'Hospital de Martorell.

Tanmateix l'actual CAP d'Olesa de Montserrat disposa d'un espai no utilitzat (tota la 3a planta), que podria acollir les instal·lacions del CUAP minimitzant la inversió necessària per part de la Generalitat per la seva posada en funcionament, si aquest fos l'espai escollit per consens entre els municipis i el Departament de Salut.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a iniciar els tràmits administratius, conjuntament amb els ajuntaments d'Olesa de Montserrat, Esparraguera, Abrera i Collbató, i destinar els recursos econòmics i humans necessaris, per ubicar un nou Centre d'Urgències d'Atenció Primària (CUAP) al Baix Llobregat Nord als terrenys que es decideixi amb criteris d'accessibilitat sanitària i amb consens de les diferents administracions –prioritzant emprar les instal·lacions lliures de l'actual d'Olesa de Montserrat– per donar millor cobertura sanitària a les urgències d'aquests municipis. Mentre no entri en funcionament aquest nou CUAP, ampliar l'horari d'atenció del Centre d'Atenció continuada CAP Olesa de Montserrat a 24 hores tots els dies.

Palau del Parlament, 24 de març de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Jordi Fàbrega i Sabaté, diputat, GP Junts

Proposta de resolució sobre la posada en marxa d'un autobús exprés entre Calafell-Cunit i Barcelona

250-00430/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 30804 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Salvador Vergés i Tejero, portaveu a la Comissió de Territori i Habitatge del Grup Parlamentari de Junts, Montse Ortiz i Martí, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la posada en marxa d'un autobús exprés entre Calafell-Cunit i Barcelona, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

Els municipis de Calafell i Cunit han patit un creixement demogràfic molt rellevant en els últims anys i aquest increment no s'ha vist acompanyat d'una millora dels serveis públics i, de manera especial, en el cas de la mobilitat. Per a la majoria d'usuaris habituals, el servei de transport públic és pitjor ara que fa 20 anys, quan hi havia més freqüència, més oferta i els trajectes eren més ràpids que els actuals.

La situació del servei de Rodalies-RENFE de la línia R2, que passa pels termes municipals de Calafell i Cunit, és caòtica i es troba permanentment està col·lapsada. Les incidències acumulades són moltes i estructurals, des de tenir trens curts, a retards constants, cancellacions i saturacions als combois. Aquesta situació està provocant indignació entre els usuaris i posant en evidència la manca d'un transport públic digne per a la població d'aquests municipis.

Aquesta realitat es veu agreujada pel tall ferroviari a Roda de Berà que afecta la línia R2 Sud de Rodalies-RENFE i que s'allargarà com a mínim tres mesos més, fet que va suposar la desconexió ferroviària del Sud del país amb la capital catalana. A més, el Pla de Transport Alternatiu desplegat entre Rodalies i el Govern amb la posada en marxa d'un servei d'autobús per a les estacions afectades ha estat un fracàs no garantir un servei eficient per a tots els usuaris afectats.

Davant d'aquesta situació, no hi ha cap alternativa viable, eficient i fiable perquè els habitants de Calafell i Cunit es desplacin fins a Barcelona amb transport públic. En aquest sentit, l'única opció és l'autobús exprés que connecti aquestes dues viles amb la capital del país.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a posar en marxa de manera immediata un autobús interurbà exprés que cobreixi el trajecte Calafell - Cunit - Barcelona.

Palau del Parlament, 24 de març de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Salvador Vergés i Tejero, portaveu a la CTH; Montse Ortiz i Martí, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre la creació d'una àrea bàsica policial a Vila-seca i Salou

250-00431/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 30854 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu, Josep Rius i Alcaraz, portaveu adjunt, Irene Negre i Estorach, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la creació d'una Àrea Bàsica Policial (ABP) per als municipis de Vila-seca i Salou, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, amb el text següent:

Exposició de motius

Dins de la Regió Policial del Camp de Tarragona existeix una situació de clar desequilibri entre les diferents Àrees Bàsiques Policials que obliguen a una reformulació de la seva realitat. Així, segons la informació proporcionada per diverses fonts de la Generalitat, l'ABP de l'Alt Camp - Conca de Barberà dona servei a un territori de 1.188,2 km² i una població al voltant de 66.479 persones en tant que

l'ABP del Tarragonès cobreix un territori de 319,2 km² i una població de 250.142 persones.

Aquesta situació, ja clarament desproporcionada per l'ABP del Tarragonès, es veu agreujada a causa del fort increment poblacional i de l'alta pressió turística que registren les zones de costa, especialment a Vila-seca i Salou. Així, la població estacional en l'època estival, que va augmentant la seva durada en el temps, pot arribar pràcticament suposar l'increment de 80.000 persones. A tot això s'afegeixen els 5,5 milions de visitants de Port Aventura, els 12,2 milions de pernoctacions o els 3,2 milions de turistes, segons les dades de 2024.

Aquesta realitat suposa una càrrega operativa desmesurada per a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Vila-seca-Salou i fa necessari un nou model organitzatiu en matèria de seguretat.

Actualment, Salou i Vila-seca depenen de l'ABP del Tarragonès, situada a Tarragona, la qual ha d'atendre un àmbit territorial massa ampli, dificultant una resposta ràpida i eficient a les necessitats de seguretat d'aquests dos municipis. La seva singularitat, marcada per l'elevada afluència turística, els grans esdeveniments, la proximitat a Port Aventura i el volum d'incidències específiques d'aquest territori, requereixen una atenció especialitzada i estructures policials pròpies.

A més, les dades mostren un increment de delictes i conflictes derivats de l'afluència massiva de visitants, del turisme de festa i d'altres problemàtiques pròpies d'una destinació turística de primer nivell. Tot plegat fa insostenible l'actual model organitzatiu, obligant a reforços temporals durant l'estiu que no resolen el problema estructural.

Per tot això, és imprescindible la creació d'una nova ABP que englobi exclusivament els municipis de Vila-seca i Salou, permetent una gestió policial més eficient, descongestionant l'actual ABP del Tarragonès i garantint una millor seguretat ciutadana.

Finalment, els darrers anuncis dels acords assolits que asseguruen una dotació extraordinària de mossos d'esquadra en els propers 5 anys fan que el moment sigui l'idoni per solucionar una situació que els mateixos sindicats de mossos han manifestat que és «un problema enquistat».

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Iniciar els tràmits necessaris per a la creació d'una nova Àrea Bàsica Policial (ABP) específica per als municipis de Vila-seca - Salou, deslligada de l'ABP del Tarragonès, per tal de garantir un model de seguretat més eficient i adaptat a les necessitats d'aquests municipis.
2. Redactar un pla d'execució i dotació de recursos per a la implantació d'aquesta nova ABP, incloent-hi el nombre d'efectius necessaris, els mitjans materials i els espais requerits per al seu correcte funcionament.
3. Establir un calendari concret per a la posada en marxa de l'ABP de Vila-seca - Salou, garantint-ne la seva operativitat abans del 2027.
4. Preveure en els pressupostos del Departament d'Interior una partida específica per a la creació i desplegament de la nova ABP, assegurant el seu finançament sense afectar altres serveis policials del territori.
5. Negociar amb el Govern de l'Estat l'assignació de recursos addicionals destinats a la nova ABP, dins del marc del finançament de les infraestructures policials de Catalunya i tenint en compte la singularitat de Vila-seca i Salou com a pols turístic de gran afluència.

6. Reforçar la presència policial de forma immediata mentre no es desplegui la nova ABP, garantint un increment estructural d'efectius durant tot l'any i no només en períodes estacionals.

Palau del Parlament, 25 de març de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Josep Rius i Alcaraz, portaveu adjunt; Irene Negre i Estorach, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre la creació d'un consultori mèdic a Querol

250-00432/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 30881 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Juli Fernández Olivares, portaveu a la Comissió de Salut del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Carles Campuzano i Canadés, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Raquel Sans Guerra, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per crear un consultori mèdic al municipi de Querol, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

L'ABS Penedès Rural atén actualment una població total de 255 persones, distribuïdes entre 111 dones i 144 homes. Aquesta xifra ha augmentat en els darrers anys, com a resultat d'un creixement demogràfic significatiu a la zona. En aquest sentit, el desdoblament de l'ABS en dos consultoris mèdics (Penedès Rural Est i Penedès Rural Oest) responia la necessitat de gestionar de manera més eficaç i propera les demandes d'una població que ha experimentat aquest creixement.

Un dels factors claus per a la divisió de l'ABS és la seva dimensió territorial i la distribució geogràfica de la població. El territori actual, per la seva amplitud, presenta dificultats logístiques i operatives en la gestió dels recursos sanitaris. L'objectiu és optimitzar el sistema sanitari en funció de les distàncies entre els nuclis de població i els centres assistencials. A través d'aquesta divisió, es pretenia millorar els temps de resposta i l'accessibilitat als serveis sanitaris.

Tot i que la proposta de desdoblament es fonamenta en una distribució territorial que té en compte criteris objectius com la geografia, les vies de comunicació i les distàncies entre els nuclis de població i els centres de salut segueixen sent altes per moltes persones del municipi de Querol. En aquest context, es proposa crear un nou consultori mèdic que s'instal·laria al nucli urbà de Bonany, on podria oferir un servei més proper a una població de 559 habitants. L'ajuntament de Querol està disposat a realitzar les obres necessàries per poder portar a terme aquest projecte. De fet es considera que amb dues visites setmanals al consultori ja es podria garantir un servei adequat a les necessitats sanitàries dels veïns de la zona.

Amb aquesta reorganització territorial, s'aconsegueix una distribució més equilibrada i eficient dels recursos sanitaris, millorant l'atenció a la població i reduint possibles saturacions en els centres assistencials. A més, es facilitarà una millor coordinació entre els diferents municipis i nuclis poblacionals, amb l'objectiu d'assegurar que cada persona pugui accedir a l'atenció sanitària de manera eficient i a temps.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

Iniciar, en el període de tres mesos, els tràmits corresponents, conjuntament amb l'Ajuntament de Querol, per la construcció d'un nou consultori mèdic al nucli urbà de Bonany.

Palau del Parlament, 25 de març de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Juli Fernàndez Olivares, portaveu a la CS; Carles Campuzano i Canadés, Raquel Sans Guerra, diputats, GP ERC

Proposta de resolució sobre la lectura fàcil per a les persones amb discapacitat intel·lectual

250-00434/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 31003 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Rocio Garcia Pérez, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la Lectura Fàcil per les persones amb discapacitat intel·lectual, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

El foment de l'accessibilitat cognitiva i l'adaptació dels llibres i textos per tal que les persones amb discapacitat intel·lectual puguin entendre i gaudir és un aspecte imprescindible i irrenunciable a l'hora d'avançar cap a una societat totalment inclusiva. Els materials de Lectura Fàcil (LF) són llibres i documents de tota mena (en braille, d'àudio, pàgines web, etc.) que permeten aquesta accessibilitat cognitiva. Aquests estan elaborats perquè siguin fàcils de llegir i d'entendre per persones amb dificultats de comprensió lectora, siguin de caràcter permanent (per una discapacitat sensorial o intel·lectual, senilitat, etc.) o de caràcter transitori (per un procés d'immigració, escolarització deficient, trastorns d'aprenentatge, etc.).

Tanmateix, entenem que la cultura i la informació accessibles són un dret recollit en diferents tractats i marcs normatius. Alguns exemples serien la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat aprovada per Nacions Unides el 2006, reconeixent la importància de l'accessibilitat a l'entorn cultural, perquè les persones amb discapacitat puguin gaudir plenament de tots els drets humans i les llibertats fonamentals. També, la modificació de l'abril del 2022 de la Ley General de derechos de las personas con discapacidad y su inclusión social, que inclou una referència explícita a l'accessibilitat cognitiva. La Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat de Catalunya, on s'inclouen els formats de Lectura Fàcil pels serveis d'ús públic, a l'ensenyament i a l'administració, el Decret 150/2017 d'Educació Inclusiva de Catalunya o el Codi d'Accessibilitat de Catalunya, publicat el 28 de novembre de 2023 i vigent des de l'1 de març de 2024, incorporant els criteris de Lectura Fàcil en els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els serveis, els productes i els processos de comunicació.

Malauradament, avui dia, tot i l'existència de normativa reguladora del dret a la cultura i a la informació accessible i, tot i les accions impulsades des de la Generalitat en aquest àmbit, un gran volum de persones continuen quedant al marge de l'accés a la lectura.

Les persones adultes amb discapacitat intel·lectual moltes vegades es veuen obligades a llegir llibres o contes infantils per la manca de publicacions de novel·les en Lectura Fàcil. De fet, un 62% del total de persones amb discapacitat intel·lectual (al voltant d'unes 48.000 persones) es troben a la franja d'edat dels 16 als 65 anys, una franja que necessita tenir accés a una oferta de lectura molt més àmplia i variada acord amb la seva edat.

És necessari que les editorials publiquin més llibres adaptats en Lectura Fàcil, per tal que les biblioteques públiques de Catalunya puguin tenir a disposició més llibres en aquest format, ja que actualment només representen el 0,35% del total. Aquest percentatge és molt baix tenint en compte que, segons dades de l'Associació de Lectura Fàcil, el 30% de la població al territori té problemes de comprensió lectora.

En aquest sentit, i amb l'objectiu d'avançar en el compliment dels mandats recollits a la normativa actual, cal prendre mesures per impulsar la Lectura Fàcil com a mètode de creació, adaptació i validació de documents perquè siguin més fàcils de llegir i entendre. És important que s'escriguin més llibres en Lectura Fàcil i que tots els agents de la societat prenguin consciència d'aquesta necessitat, apostant per l'edició i publicació de llibres en aquest format.

És important dimensionar correctament l'impacte de la publicació de llibres de Lectura Fàcil, tant pel que fa al nombre potencial de lectors que aconseguirien aquestes editorials no només persones amb discapacitat intel·lectual, també gent gran, persones que estan aprenent català, persones amb dislèxia o trastorn de l'aprenentatge, persones amb problemes de salut mental, etc.), així com el fort impacte en la millora de la qualitat de vida de les persones amb dificultats de comprensió pel fet de fer-los accessible la lectura.

Considerem que cal una estratègia global per capgirar aquesta situació i poder apropar la lectura a les persones amb discapacitat intel·lectual.

En aquesta línia, el Pla Nacional del Llibre i la Lectura (2023-2030) inclou una mesura dedicada a l'impuls de l'edició i el consum de lectures adaptades a les directrius de Lectura Fàcil. La coordinació d'aquesta mesura està liderada pel Servei de Biblioteques de la DGPCiB del Departament de Cultura i es treballa conjuntament amb l'Àrea del Llibre de l'ICEC, l'Associació de Lectura Fàcil i representants de DINCAT.

Cal posar en valor les accions que ja han dut a terme els diferents agents en el marc del Pla Nacional del Llibre i la Lectura, que ha apostat decididament per aquesta línia d'actuació. Per això, considerem essencial que continuï treballant i invertint recursos per garantir l'accés a la lectura a tots els col·lectius i promoure una cultura més inclusiva.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a continuar impulsant campanyes de sensibilització i foment de la lectura per a persones amb discapacitat intel·lectual i promoure la publicació de llibres en Lectura Fàcil mitjançant accions de conscienciació i de suport econòmic a les editorials.

Palau del Parlament, 25 de març de 2025

Elena Díaz Torrevejano, portaveu; Rocio Garcia Pérez, Mónica Ríos García, diputades, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la relació entre l'alimentació i la depressió

250-00435/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 31017 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu, Sara Jaurrieta Guarner, portaveu adjunta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la relació entre l'alimentació i la depressió, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

El mes d'agost d'aquest any, els investigadors i investigadores Gabriela Lugon, Álvaro Hernández, Felice N Jacka, Jaume Marrugat, Rafael Ramos, Josep Garre-Olmo, Roberto Elosua i Camille Lassale, van presentar un estudi anomenat «*Associació entre diferents puntuacions de qualitat de la dieta i risc de depressió: l'estudi de cohorts basat en la població REGICOR*» (Registre Gironí del Cor).

L'estudi conclou textualment: «*En aquest estudi de cohorts poblacionals d'adults espanyols, es va trobar una associació inversa significativa entre la qualitat de la dieta i la incidència de la depressió. Aquests resultats indicarien que la millora de la dieta, com a alternativa complementària no farmacèutica, pot proporcionar una estratègia eficaç, accessible i rendible per a la prevenció de la depressió.*

No obstant això, a l'hora de considerar les implicacions de salut pública de les nostres troballes, és important recordar que la depressió és una patologia que té causes estructurals i sistèmiques, i que es produeix en molts casos independentment dels factors d'estil de vida. Per tant, atribuir la malaltia a les conductes de salut d'una persona seria infundat i estigmatitzant. La responsabilitat d'actuar i abordar adequadament aquesta patologia recau en les decisions polítiques, les agències de salut pública i els serveis clínics conjuntament, amb la finalitat de reduir l'elevada càrrega global de la depressió.»

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar les intervencions de promoció de la dieta mediterrània i dels hàbits alimentaris saludables en general en el marc del programa Salut i Escola.
2. Fomentar que centres com els Centres de Salut Mental Infantil i Juvenil (CS-MIJ), els Centres de Salut Mental d'Adults (CSMA) i els Equips d'Atenció Primària (EAP), incorporin o reforcin la promoció d'una dieta saludable de forma sistemàtica en aquelles etapes que sigui possible del procés terapèutic.

Palau del Parlament, 25 de març de 2025

Elena Díaz Torrevejano, portaveu; Sara Jaurrieta Guarner, portaveu adjunta, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la bonificació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals per als joves
250-00436/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 31023 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Júlia Calvet Puig, diputada del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para la bonificación del ITP y del AJD para los jóvenes, para que sea sustanciada ante la Comissió de Polítiques de Joventut, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Nuestros hogares son una prolongación de las familias sobre su entorno, siendo el medio natural para la realización de los fines personales, familiares y sociales que el Estado debe garantizar y proteger. Sin embargo, la enorme precarización de las condiciones laborales, especialmente para los jóvenes, imposibilita un mínimo ahorro; y los precios desorbitados de la vivienda, ya sea de compra o en alquiler, están impidiendo la emancipación de nuestros jóvenes y, en consecuencia, la muerte de sus proyectos familiares antes siquiera de poder empezarlos.

Los datos son demoledores. De acuerdo con Eurostat 1, España es el cuarto país de la Unión Europea con la edad media de emancipación más tardía (30,4 años), solo por detrás de Croacia (31,8), Eslovaquia (31,0) y Grecia (30,6), por debajo está Italia a la par que Bulgaria (30,0). Y la tendencia de los últimos años es inequívocamente mala. La tasa de emancipación en España ha caído de manera progresiva en los últimos 15 años: si en 2008 se situaba en el 26% el porcentaje de jóvenes españoles de entre 18 y 34 años que vivía fuera de casa de sus padres, esa cifra ha caído hasta el actual 14,8%, un mínimo histórico, según el informe «Observatorio de Emancipación», mientras que la media de la UE se sitúa en el 31,9%.

Según el observatorio, los jóvenes destinan en promedio 466,7 € al pago de la vivienda, y casi 4 de cada 10 deben invertir más del 40% de su salario en el alquiler. Esta situación dificulta aún más la capacidad de ahorro, que ya es limitada, especialmente considerando que el 87% de los jóvenes emancipados comparte vivienda con un promedio de 3 o 4 personas. Asimismo, el observatorio establece que los sueldos de las personas jóvenes han aumentado en un 10,8%, mientras que los alquileres lo han hecho en un 54%, asunto que provoca que para alquilar en solitario, una persona joven debería destinar más del 100% de su salario neto anual.

Según dicho observatorio, la primera mensualidad de una hipoteca corresponde al 65,9 % del salario mediano joven y para pagar la entrada de una vivienda una persona joven tendría que ahorrar 53.796 euros –precio medio de la entrada de una vivienda libre en España–, el equivalente a cuatro años y medio de su salario neto íntegro.

Y hay culpables. Los sucesivos gobiernos han convertido España en un páramo de falta de oportunidades para nuestros compatriotas y en un escaparate «en liquidación por cierre» para lejanas élites que gozan de beneficios fiscales que no se aplican para los nacionales y que redundan en mayores dificultades para acceder a una vivienda para las clases medias y trabajadoras.

En este contexto, en febrero de 2024, el Gobierno de España aprobó una línea de avales de 2.500 millones de euros a través del Instituto de Crédito Oficial (ICO) dirigida a facilitar que jóvenes y familias con menores a cargo puedan acceder a la compra de la primera vivienda. Esta línea de avales se dirige a menores de 35

años con ingresos anuales inferiores a 37.800 euros anuales (4,5 veces el IPREM) y a familias con menores a cargo, que se modificará en caso de que sea una pareja o tengan menores a cargo. Una medida insuficiente que únicamente parcheaba problemas estructurales.

En cualquier caso, y aún asumiendo que la ayuda se ejecute correctamente, los jóvenes y familias que logren un préstamo hipotecario, aunque ya no tengan que tener un 20% de la vivienda ahorrado, seguirán necesitando un ahorro de entre el 6% y el 13% dependiendo de la comunidad autónoma para hacer frente al Impuesto de Actos Jurídicos Documentados (AJD) y al Impuesto de Transmisiones Patrimoniales (ITP).

En VOX no vamos a permitir que ni una sola traba fiscal ni burocrática trunque los anhelos y necesidades de los jóvenes y familias españolas. Por ello, es necesario garantizar que todos los españoles tengan un verdadero hogar en el que puedan desarrollar su proyecto de vida sin incertidumbre. Los poderes públicos deben facilitar y hacer asequible el acceso a la vivienda en condiciones dignas y adecuadas, especialmente para los españoles más necesitados.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Establecer una bonificación del 99% de la cuota tributaria del Impuesto de Actos Jurídicos Documentados (AJD) y del Impuesto de Transmisiones Patrimoniales (ITP) en la compra de vivienda habitual de menores de 40 años, sin exclusión a que pueda ampliarse a otras franjas de edad.

Segundo. Instar al Gobierno de la Nación a modificar la Ley 37/1992, de 28 de diciembre, del Impuesto sobre el Valor Añadido (IVA) con el fin de considerar no sujeta, a efectos de este impuesto, la adquisición de vivienda habitual por parte de un español.

Tercero. En su defecto, instar al Gobierno de la Nación a establecer una bonificación del 99% de la cuota tributaria del Impuesto del Valor Añadido (IVA) en la compra de vivienda habitual de menores de 40 años, sin exclusión a que pueda ampliarse a otras franjas de edad.

Cuarto. Instar al Gobierno de la Nación a recuperar la deducción por inversión en vivienda habitual en el IRPF para que los españoles con préstamo hipotecario vigente para su vivienda habitual puedan deducirse los intereses que abonan y compensar directamente en sus bolsillos la subida de tipos de interés, favoreciendo la adquisición en propiedad de dicha vivienda habitual.

Quinto. Garantizar la prioridad nacional en el acceso a bonificaciones fiscales y otras ayudas en materia de vivienda.

Palacio del Parlament, 26 de marzo de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Júlia Calvet Puig, diputada, GP VOX

Proposta de resolució sobre mesures urgents per a la protecció de la propietat privada

250-00437/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 31029 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Mónica Lora Cisquer, diputada del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre medidas urgentes para la protección de la propiedad privada, para que sea sustanciada ante la Comissió de Territori i Habitatge, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

España enfrenta una crisis sin precedentes en materia de propiedad privada. La ocupación ilegal y la inquilinización han alcanzado niveles alarmantes debido a un marco legal permisivo y a políticas que, lejos de proteger a los legítimos propietarios, han fomentado la impunidad de quienes usurpan viviendas ajenas. Esta situación ha generado un profundo sentimiento de indefensión en miles de familias que han sido despojadas de su derecho fundamental a la propiedad, viendo cómo su hogar es ocupado sin consecuencias reales para los delincuentes.

El fenómeno de la okupación no solo afecta a propietarios particulares, sino también a comunidades enteras, que padecen el deterioro de la convivencia y el aumento de la inseguridad. A ello se suma la proliferación de mafias organizadas que se lucran con la ocupación de inmuebles, aprovechando vacíos legales y la pasividad de las administraciones públicas.

Cataluña ha registrado un total de 7.009 usurpaciones y allanamientos de morada en 2024, copando el 42,6% del total nacional. Es la comunidad con mayores casos de okupación en viviendas, según el Ministerio del Interior. El hecho de que nuestra región sea la más castigada, en este sentido, es por la regulación y la normativa, que es más permisiva.

Por otro lado, la inquilinización –inquilinos que dejan de pagar el alquiler y permanecen en la vivienda abusando de la lentitud de los procedimientos judiciales– se ha convertido en otra amenaza para la seguridad jurídica de quienes ponen sus viviendas en alquiler. Muchos propietarios, en su mayoría pequeños ahorradores que han invertido en una vivienda como sustento o complemento a su jubilación, se ven atrapados en interminables procesos judiciales que les impiden recuperar su propiedad durante meses o incluso años, mientras continúan asumiendo los costes de suministros y mantenimiento.

La falta de voluntad política para resolver esta problemática ha generado una grave crisis de confianza en el Estado de derecho. Las víctimas de la okupación e inquilinización no solo se enfrentan a la pérdida de sus bienes, sino también a la indiferencia de unas administraciones que, en muchos casos, priorizan la protección de los usurpadores sobre la legítima defensa de la propiedad privada.

Ante esta realidad, es imperativo y urgente adoptar medidas que garanticen la protección efectiva de los propietarios, el restablecimiento de la seguridad jurídica y la recuperación del principio de inviolabilidad del domicilio. Cataluña, una de las regiones más afectadas por la okupación, no puede seguir siendo el epicentro de la impunidad. Es momento de actuar con firmeza para devolver a los vecinos la confianza en las instituciones y en el derecho a disponer libremente de su propiedad.

Por todo ello, esta iniciativa busca poner fin a la desprotección de los propietarios, agilizar los procedimientos de desalojo y endurecer las sanciones contra la ocu-

pación ilegal, reafirmando así el compromiso con la defensa de la propiedad privada como pilar fundamental de nuestro sistema democrático.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Instar al Gobierno de la Nación a promover la reforma del Código Penal para endurecer las penas en los delitos de allanamiento y usurpación, así como la Ley de Enjuiciamiento Criminal para permitir que estos delitos sean juzgados mediante procedimientos de carácter urgente.

2. Garantizar el derecho a la propiedad privada mediante la modificación de la legislación sobre la ocupación ilegal, incluyendo medidas como la intervención inmediata de la policía para la expulsión de la vivienda ocupada. Asimismo, establecer un protocolo claro y por escrito que dé seguridad jurídica a los Mossos d'Esquadra para proceder al desalojo inmediato de los okupas.

3. Poner en marcha un servicio de asistencia y asesoramiento telefónico para personas afectadas por la ocupación ilegal, en coordinación con el 112. Asimismo, en aquellas localidades donde sea posible, habilitar en la Oficina de Asuntos Sociales y Familia de la Generalidad un espacio de atención y asesoramiento específico a afectados por la ocupación ilegal.

4. Elaborar una estrategia específica para erradicar las redes organizadas que fomentan la ocupación ilegal en Cataluña, así como eliminar los dominios de internet que publican pisos para ser ocupados ilegalmente o manuales para facilitar la comisión del delito de usurpación.

5. Impulsar políticas activas para blindar de la okupación ilegal en el parque público de viviendas sociales, a fin de proteger de modo singular a las personas y familias vulnerables que han cumplido con todos los requisitos legales y que los necesitan. Asimismo, suprimir las ayudas públicas de vivienda a quienes hayan sido condenados por allanamiento o usurpación de inmuebles.

6. Establecer un plan de acción para prevenir el fraude en los empadronamientos masivos en Cataluña, proporcionando directrices claras a los ayuntamientos para evitar inscripciones irregulares.

7. Crear un fondo autonómico específico para indemnización a propietarios que hayan sido víctimas de la ocupación ilegal de sus viviendas. Asimismo, crear un mecanismo de compensación para aquellos propietarios que, debido a que el inquilino se haya declarado vulnerable en virtud del Real Decreto-Ley 11/2020 y siguientes ampliaciones, se vean obligados a incurrir en gastos judiciales para recuperar su vivienda.

8. Desarrollar una campaña informativa y de impulso a los Ayuntamientos de Cataluña –competentes en la gestión del IBI– y Diputaciones Provinciales en supuestos de gestión delegada, a fin de que reformen sus ordenanzas fiscales en materia de impuesto de bienes inmuebles para considerar como ingresos indebidos las cantidades abonadas por los propietarios en concepto de Impuesto de Bienes Inmuebles durante el periodo en el que su vivienda ha sido ocupada ilegalmente y para la ocupación de inquilino que no abonen las rentas, cuando supere un año, desde la primera renta impagada, procediendo en consecuencia a la devolución de las cantidades abonadas durante el indicado lapso temporal.

Palacio del Parlament, 26 de marzo de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto; Mónica Lora Cisquer, diputada, GP VOX

Proposta de resolució sobre l'atenció primària a Caldes de Montbui

250-00438/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 31041 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre l'atenció primària a Caldes de Montbui, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

L'atenció sanitària al municipi de Caldes de Montbui pateix encara els efectes de les retallades dels serveis públics quan, l'any 2013, va patir el tancament de les urgències nocturnes al CAP Joan Mirambell i Folch deixant sense servei de nocturn a l'Àrea Bàsica de Salut de Caldes de Montbui. Una ABS que atén una població de 24.967 persones i que integra el CAP Joan Mirambell de Caldes i el CAP Doctor de los Pinos, de Sant Feliu de Codines.

L'any 2023, l'ABS va ser la tercera de Catalunya que suporta més pressió assistencial. Ho va publicar un estudi elaborat per la Fundació Civio, segons el qual els CAP de Sant Feliu de Codines i Caldes de Montbui ocupen el 3r i 4t lloc, respectivament, en xifra de pacients diaris per metge en l'especialitat de medicina de família. Segons aquest estudi, entre els dos centres atenen de mitjana més de 42 persones cada dia, fet que posa de manifest la necessitat d'incrementar els recursos i recuperar l'atenció nocturna d'urgències a Caldes de Montbui.

El Parlament de Catalunya ha expressat mitjançant la resolució 686/XIV l'acord dels grups parlamentaris per a recuperar el servei nocturn al CUAP de Caldes de Montbui i garantir l'atenció pediàtrica els dies laborables. Aquesta resolució, presentada pel Grup parlamentari socialista a l'abril de 2023, segueix sense complir-se malgrat ser un acord impulsat pel grup que dirigeix el Govern i el Departament de Salut a l'actualitat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Comuns presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Recuperar el servei d'atenció urgent nocturna al Centre d'Atenció Primària de Caldes de Montbui.

Palau del Parlament, 26 de març de 2025

David Cid Colomer, portaveu GP Comuns

Proposta de resolució sobre la conversió del Casino de l'Alba-rosa, de Viladecans, en un equipament social per al barri

250-00439/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 31160 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Laia Cañiguerol Olivé, diputada del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Albert i Caballero, portaveu adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els

articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la conversió del Casino de l'Alba-rosa de Viladecans en un equipament social per al barri, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Interior i Seguretat Pública, amb el text següent:

Exposició de motius

El casino de l'Alba-Rosa a Viladecans porta dècades vinculat a la història del barri. S'aixeca en els fonaments de la masia de Can Cot i va ser durant dècades el centre de trobada del barri per a tota la comunitat, des dels més xics als més grans. Va ser un espai que va contribuir a construir el sentit de pertinença al barri i ser un dels espais de la ciutat més cohesionat.

Degut a diversos motius acumulats al llarg dels anys, va passar de ser una cooperativa a ser un espai privat que va fer fallida i fou abandonat. Des d'aleshores, l'espai ha anat entrant en decadència i és un focus de problemes per a tot el barri. Durant tot aquest temps els veïns i veïnes, a través de l'AVV, han demanat reiteradament a l'Ajuntament de Viladecans que recuperessin el casino per al seu ús social, però la negativa sempre ha estat la resposta.

Tenint en compte la situació insostenible a la que s'ha arribat i que el barri no disposa de gaires serveis ni espais on realitzar activitats, considerem que és necessari realitzar totes les gestions que siguin necessàries per recuperar un espai emblemàtic com és el Casino. Des de fa temps, el malestar entre el veïnat del barri ha anat en augment, així com la sensació d'inseguretat. Per aquest motiu, es fa evident i necessària una intervenció social per pal·liar les conseqüències d'aquesta situació pels veïns i, alhora, garantir-ne la seguretat i tranquil·litat del barri.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Emetre, a través del Departament d'Interior i Seguretat pública, els informes corresponents, per tal que el jutjat instructor del procediment de desallotjament pugui accelerar els tràmits, i es garanteixin totes les mesures de seguretat durant el desallotjament, amb l'objectiu de garantir la seguretat i el descans dels veïns i veïnes del barri de l'Alba-Rosa de Viladecans.
2. Assegurar que la direcció dels Mossos d'Esquadra, mentre no es procedeixi al desallotjament, coordini un dispositiu conjuntament amb la Policia Local de Viladecans, per tal de garantir la seguretat i la tranquil·litat al barri.
3. Emprendre els mecanismes necessaris per tal que l'edifici del Casino, actualment en mans de la SAREB, passi a ser de titularitat pública, i per tant, es cedeixi de manera immediata a l'Ajuntament de Viladecans, per transformar l'edifici en un equipament municipal amb ús social pel barri.

Palau del Parlament, 27 de març de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Laia Cañiguerol Olivé, diputada; Jordi Albert i Caballero, portaveu adjunt, GP ERC

Proposta de resolució sobre el dèficit democràtic i la vulneració de drets en el vot exterior

250-00440/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 31681 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Francesc de Dalmaes i Thió, portaveu a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior del Grup Parlamentari de Junts, Anna Navarro i Descals, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el dèficit democràtic i la vulneració de drets en el vot exterior, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior, amb el text següent:

Exposició de motius

La xifra de ciutadans catalana que resideixen a l'exterior és de 367.367 persones, segons el Padró d'Espanyols Residents a l'Estranger (PERE). D'aquests, els catalans a l'exterior amb dret a vot són els que figuren al cens oficial, al Cens Electoral de Residents Absents (CERA), el setembre de 2024 fou de 303.759 ciutadans catalans, els quals es troben a tots els continents.

Tanmateix, a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, celebrades el passat 12 de maig de 2024, el nombre de vots dipositats als consolats de manera efectiva entre el 4 i el 9 de maig només va ser de 24.233 (el que va representar un 8,2% de participació) i els vots finalment comptabilitzats van ser 20.761. En conseqüència, el 14,3% dels vots emesos (3.472 vots) van ser anul·lats, a més dels milers de persones que no van poder votar.

La principal i més important de les reivindicacions de la comunitat de catalans a l'exterior és poder participar de manera real, efectiva i amb totes les garanties a les convocatòries electorals que se celebren a Catalunya, especialment les relatives al Parlament de Catalunya atès que és la seu de la sobirania nacional del poble de Catalunya.

Actualment, existeixen dues formes d'emetre el vot des de l'exterior: el vot per correu i el vot presencial als consolats espanyols. Tanmateix, malgrat aquestes opcions, són múltiples les dificultats, les problemàtiques i, sobretot, les irregularitats denunciades pels mateixos votants que impedeixen als ciutadans catalans a l'exterior l'exercici efectiu d'un dret fonamental com és el sufragi actiu.

En aquest sentit, per una banda, els tràmits i condicionants existents per poder accedir al procediment de votació, com és el fet de disposar del certificat de votació de manera digital, impedeixen a moltes persones arribar a votar. Per l'altra banda, un quan s'aconsegueix emetre el vot, sorgeixen problemes vinculats a «defectes de forma» que han impedit validar molts dels vots dipositats. A més, tampoc es permet accedir als recomptes del vot exterior que es fa a Catalunya quan aquests vots arriben i en la majoria dels casos aquest recompte no es pot repetir perquè els funcionaris en destrueixen els vots que inicialment han estat descartats.

En conseqüència, aquesta situació, que no garanteix la transparència del procés electoral, la traçabilitat ni validesa dels vots, no només desincentiva i limita la voluntat de participació en el procés democràtic de les institucions catalanes sinó que a més constitueix un dèficit democràtic que perjudica la mateixa representativitat del Parlament de Catalunya com a seu de la sobirania dels catalans i de les catalanes.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que exercir el vot, el sufragi actiu, és un dret fonamental que ha de ser protegit i garantit per part de les diferents administracions.

2. Constata la vulneració de drets fonamentals i el dèficit democràtic que pateix la comunitat de catalans a l'exterior davant els reiterats problemes per poder fer efectiu el vot i que aquest sigui finalment compatible en els processos electorals de les darreres dècades.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3. Emprendre les accions necessàries per revertir els actuals dèficits i garantir que els catalans a l'exterior puguin votar de manera real i efectiva en les properes convocatòries electorals.

4. Elaborar un informe en el termini de sis mesos que detalli les propostes de millora del vot a l'exterior en col·laboració amb les comunitats catalanes a l'exterior i presentar-lo posteriorment en seu parlamentària.

5. Exigir a l'Estat espanyol la revisió i millora del vot a l'exterior per tal de reduir, simplificar i digitalitzar la tramitació burocràtica i les instruccions de vot existent i garantir-ne la transparència incorporant la traçabilitat dels vots i l'accés al recompte.

Palau del Parlament, 28 de març de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Francesc de Dalmaes i Thió, portaveu a la CUEAE; Anna Navarro i Descals, diputada, GP Junts

Proposta de resolució sobre la mobilitat al Bages

250-00441/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 31682 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Juli Fernández Olivares, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la mobilitat a la comarca del Bages, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Territori i Habitatge, amb el text següent:

Exposició de motius

La xarxa de comunicacions del Bages és i ha estat essencial per la vida dels veïns i veïnes dels seus municipis, així com pel seu desenvolupament socioeconòmic de la comarca i de tota la Catalunya Central.

Una xarxa que, al seu torn, requereix millores en les infraestructures viàries, ferroviàries i de transport públic per tal d'adaptar-les a les necessitats de present i oportunitat de futur, amb l'objectiu d'afavorir una mobilitat més còmode, sostenible i segura. En aquest sentit, parlar de millores a la mobilitat del Bages i de la resta de la Catalunya Central exigeix fer-ho des de la responsabilitat i la coherència, actuant de forma paral·lela a la C-55 i la C-16, perquè és allò que comporta un major benefici per a la ciutadania. És tan sols d'aquesta manera que es contribuirà a assegurar el desenvolupament socioeconòmic de la ciutadania, la prosperitat col·lectiva i la competitivitat del teixit empresarial.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que la gratuïtat de l'autopista C-16 per la mobilitat obligada és una mesura que millora la mobilitat viària entre Manresa i Terrassa, tenint en compte

traspàs de vehicles de la C-55 a la C-16 que ha generat en només 4 mesos d'aplicació.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2. Elaborar, en el termini d'un any des de l'aprovació d'aquesta Proposta de resolució, un Pla específic de mobilitat del Bages que tingui en compte totes les infraestructures de mobilitat, especialment viàries i ferroviàries, i priorititzant el transport públic. I fer-ho de manera conjunta amb el món local i els agents econòmics, socials i ambientals de la comarca.

3. Potenciar la gratuïtat de la C-16 per a la mobilitat obligada de dilluns a divendres, ampliant-la també a aquells viatges el retorn dels quals es fa en dissabte, i eliminant el requisit d'entrada i sortida per la mateixa barrera per gaudir-ne, tenint en compte que aquesta mesura beneficia els veïns i veïnes del Bages i la resta de la Catalunya Central.

4. Ampliar la gratuïtat per mobilitat obligada, en els mateixos termes i abans de finalitzar l'any 2025, a la C-16 a la Barrera de les Fonts - Terrassa.

5. Executar un Pla mesures al llarg de l'any 2025 per continuar incrementant el traspàs de vehicles de la C-55 a la C-16 amb l'objectiu que el 80% dels vehicles potencialment bonificats utilitzin la C-16 a l'inici de 2026.

6. Presentar, trimestralment per escrit a la Comissió de Territori i Habitatge del Parlament de Catalunya i al Consell Comarcal del Bages, un informe de l'evolució del traspàs de vehicles de la C-55 a la C-16, desglossat pels diferents trams i entrades, i que inclogui les accions de millora previstes pel trimestre següent.

7. Finalitzar a través del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i durant el mes de juny de 2025, els estudis informatius iniciats per l'anterior Govern, on s'estudiava i es plantejava una C-55 desdoblada amb un traçat més respectuós amb el medi ambient i sense malmetre el territori en nous indrets d'interès natural. Aquests estudis informatius ja inclouen des del moment de l'encàrrec a la legislatura passada, l'estudi d'un 2+2 respectant el traçat actual, amb les modificacions pertinents a la variant de Castellsal i el nou accés nord a Sant Vicenç de Castellet, així com la resta d'enllaços pendents a la C-16 per millorar-ne l'accés i la sortida, com el de Manresa sud.

8. Presentar, durant l'any 2025, un Pla de millores de la C-55 Nord entre Sant Joan de Vilatorrada i Solsona.

9. Continuar estudiant totes les opcions legals per rescindir el contracte actual, que és abusiu, i alliberar el peatge de la C-16.

Palau del Parlament, 28 de març de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu; Juli Fernández Olivares, diputat, GP ERC

Proposta de resolució sobre les polítiques de resposta a la síndrome d'alcoholisme fetal i al trastorn de l'espectre fetal de l'alcohol

250-00442/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 31692 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu, Ennatu Domingo i Soler, diputada, Noemí Nieto i Fumanal, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre les polítiques de resposta a la Síndrome d'Alcoholisme Fetal (SAF) i al Trastorn de l'Espectre Fetal de l'Alcohol (TEAF), per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Drets Socials i Inclusió, amb el text següent:

Exposició de motius

La Síndrome d'Alcoholisme Fetal (SAF) i el Trastorn de l'Espectre Fetal de l'Alcohol (TEAF) són condicions cròniques provocades per l'exposició prenatal a l'alcohol, amb efectes profunds en el desenvolupament físic, cognitiu i emocional de les persones afectades. Aquestes condicions poden afectar greument la qualitat de vida de les persones i les seves famílies, i requereixen un enfocament multidisciplinari per garantir la seva integració en la societat de manera plena i amb els suports necessaris.

Tot i la gravetat d'aquest trastorn, actualment, hi ha una manca de protocols específics per al diagnòstic, tractament i seguiment d'aquestes persones, així com una absència de reconeixement suficient en diversos àmbits com l'educació, la salut, la seguretat, la justícia i la recerca. Així mateix, el reconeixement del SAF/TEAF com a causa determinant de la discapacitat i de les necessitats educatives especials continua sent insuficient, i cal promoure la seva inclusió en els processos judicials i en els cossos de seguretat.

Davant d'aquesta situació, la Comissió de Drets Socials ha de fer un pas endavant i adoptar mesures que assegurin la protecció, l'atenció i la integració de les persones afectades pel SAF/TEAF, contribuint així a millorar la seva qualitat de vida i garantint els seus drets socials i laborals.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Desenvolupar un protocol per al diagnòstic, tractament i seguiment del SAF/TEAF durant aquesta legislatura amb l'objectiu de garantir que les persones afectades rebin atenció multidisciplinària especialitzada, incloent suport mèdic, psicològic, educatiu i social.
2. Sol·licitar que el SAF/TEAF sigui inclòs de manera explícita en els informes de valoració de la discapacitat i dependència, establint els criteris per a una correcta determinació de les necessitats i el grau de discapacitat associat a aquesta síndrome.
3. Fer un canvi legislatiu que inclogui el SAF/TEAF com a causa reconeguda per a l'assignació de necessitats educatives especials, establint protocols per a la seva inclusió en els plans educatius individuals i l'adequació de l'ensenyament segons les necessitats dels alumnes afectats.
4. Sol·licitar al Govern espanyol que creï un currículum específic per a les persones afectades pel SAF/TEAF, amb formació adaptada als seus requeriments cognitius i emocionals. Així mateix, es farà una campanya formativa per a mestres i educadors per a l'aplicació de mètodes d'ensenyament inclusius i personalitzats.
5. Impulsar i implementar programes de formació específics destinats als cossos de seguretat de Catalunya –Mossos d'Esquadra i Polícies Locals.
6. Elaborar i desplegar, en el marc de les competències pròpies en matèria d'administració de justícia, un protocol d'actuació judicial específic que tingui en compte el SAF/TEAF en els processos judicials en què hi hagi persones afectades, garantint la seva comprensió per part dels operadors jurídics i una avaluació equitativa en el marc de la seva capacitat i condicions psicològiques i socials. Aquest protocol haurà d'incloure criteris clars per protegir els seus drets, afavorir la seva comprensió efectiva dels processos judicials, i promoure la col·laboració amb institucions i serveis públics dels àmbits sanitari, educatiu i social del país.
7. Augmentar el finançament i el suport institucional per a la recerca científica relacionada amb el SAF/TEAF, per tal d'aprofundir en el coneixement de les causes, les implicacions a llarg termini i les estratègies de tractament més efectives.
8. Desenvolupar campanyes de sensibilització i prevenció en relació amb els efectes de l'alcohol durant l'embaràs, a fi de reduir els casos de SAF/TEAF, mitjan-

çant l'educació i informació adreçada tant a la societat com a les dones embarassades i els professionals de la salut.

Palau del Parlament, 28 de març de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Ennatu Domingo i Soler, Noemí Nieto i Fumal, diputades, GP Junts

Proposta de resolució sobre la revisió del Pacte contra la segregació escolar

250-00443/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 31704 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Manuel Jesús Acosta Elías, diputado del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución relativa a la revisión del Pacto contra la Segregación Escolar, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació i Formació Professional, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

El acceso a una educación de calidad es un derecho fundamental y un pilar esencial para la salud social, la prosperidad y la excelencia de nuestra sociedad. No obstante, la gestión educativa en Cataluña ha estado marcada por la improvisación, la falta de previsión y la ineficiencia en la asignación de recursos públicos, lo que ha derivado en un sistema cada vez más desigual y con deficiencias estructurales.

Un claro ejemplo de esta mala praxis lo encontramos en la gestión de las denominadas «mochilas económicas» destinadas a los alumnos vulnerables. En enero de 2023, el Departamento de Educación de la Generalitat anunció una revisión al alza de su importe, encargo que se delegó al Síndic de Greuges para actualizar el coste real de la plaza escolar, dado que el último cálculo databa de 2019. Sin embargo, este proceso ha sufrido retrasos de plano inaceptables. A día de hoy, el informe definitivo no estará listo hasta junio de 2025, mucho más tarde de lo inicialmente previsto. A esta situación se suma la falta de presupuestos de la Generalitat, lo que limita la posibilidad de incrementar la dotación para estas ayudas.

Estas subvenciones fueron introducidas en el curso 2022-23 dentro del Pacto contra la Segregación Escolar, con el objetivo de fomentar un reparto equitativo de alumnos vulnerables entre la escuela pública y la concertada. Se fijó entonces un importe anual de 384,66 euros por niño en la pública y 988,1 euros en la concertada, importe que viene condicionado al hecho de contar con más de un 10% de alumnos NESE, lo que desvirtúa el sentido de las ayudas, haciéndolas inalcanzables en la mayor parte de los casos. No obstante, la realidad ha demostrado que estos fondos no sólo son insuficientes para cubrir los gastos de escolarización, sino que su gestión ha estado plagada de irregularidades y retrasos en los pagos, afectando gravemente a los centros y a las familias beneficiarias.

Además, la dotación para estas ayudas ha crecido de manera descontrolada. Si en el curso 2022-23 se destinaron 34 millones de euros, la previsión para el presente curso ya asciende a 88 millones, sin que haya un control efectivo sobre el impacto real de estas subvenciones. A pesar de esta inversión creciente, muchas familias denuncian que continúan viéndose obligadas a costear conceptos que deberían estar

cubiertos por las «mochilas económicas». Al mismo tiempo, los centros concertados alertan de que el montante asignado no cubre el verdadero coste de la plaza escolar, lo que pone en peligro la sostenibilidad de estas instituciones, muchas de las cuales cumplen una función social vital para la escolarización de miles de alumnos.

Es urgente adoptar medidas eficaces que aseguren un reparto equitativo y eficiente de los recursos públicos en el ámbito educativo, garantizando la viabilidad de los centros concertados, estableciendo criterios objetivos en la concesión de ayudas y priorizando la calidad de la enseñanza por encima de criterios ideológicos o partidistas.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

Primero. Garantizar que el aumento de las «mochilas económicas» se ajuste al coste real de la plaza escolar, priorizando la viabilidad económica de los centros concertados y públicos que atienden a alumnos vulnerables.

Segundo. Que los pagos de estas ayudas se realicen de manera puntual y eficiente, eliminando los retrasos que afectan gravemente la gestión de los centros educativos y la economía de las familias.

Tercero. Promover una auditoría independiente que evalúe la eficacia y transparencia en la asignación de los fondos destinados a las «mochilas económicas» y otras subvenciones educativas, garantizando que estos recursos lleguen efectivamente a los alumnos y centros que los necesitan.

Cuarto. Solicitar una revisión integral del Pacto contra la Segregación Escolar, con el objetivo de garantizar un reparto equitativo de los alumnos vulnerables sin perjudicar la calidad educativa ni comprometer la estabilidad financiera de los centros concertados.

Quinto. Impulsar una reforma del sistema de financiación educativa que asegure la sostenibilidad de los centros concertados y la equidad en el acceso a la educación, reconociendo el papel fundamental de estas instituciones en la garantía del derecho a la educación y en la libertad de elección de las familias.

Sexto. Defender un modelo educativo basado en la excelencia académica, el esfuerzo y la meritocracia, dejando atrás políticas ideológicas que han perjudicado la calidad del sistema educativo catalán en las últimas décadas.

Palacio del Parlament, 28 de marzo de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto, Manuel Jesús Acosta Elías, diputados, GP VOX

**Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2025, sobre les
eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2024**

256-00016/15

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES
DE CATALUNYA

Reg. 31173 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes:
Mesa del Parlament, 01.04.2025

L'Informe de fiscalització 3/2025, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2024 pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

3.20. Interpелlacions

**Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la
seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball**

300-00109/15

PRESENTACIÓ: GP CUP-DT

Reg. 31991 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Dani Cornellà Detrell, portaveu, Laure Fernández Vega, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interpel·lació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació al dret a la salut en l'àmbit del treball, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació al dret a la salut en l'àmbit del treball.

Palau del Parlament, 2 d'abril de 2025

Dani Cornellà Detrell, portaveu; Laure Fernández Vega, diputada, GP CUP-DT

Interpel·lació al Govern sobre el frau dels empadronaments massius

300-00110/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 32063 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 160.1 y 160.2 del Reglamento del Parlamento, presenta la Interpelación al Gobierno sobre el fraude de los empadronamientos masivos en Cataluña, para que sea sustanciada en el Pleno que debe celebrarse los próximos días 9 y 10 de abril de 2025, con el siguiente texto:

– Sobre el fraude de los empadronamientos masivos en Cataluña.

Palacio del Parlament, 3 de abril de 2025
Joan Garriga Doménech, portavoz GP VOX

Interp·l·lació al Govern sobre l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1/2025, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia

300-00111/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 32067 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·l·lació al Govern sobre l'entrada en vigor de la Llei Orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre l'entrada en vigor de la Llei Orgànica 1/2025, de 2 de gener, de mesures en matèria d'eficiència del Servei Públic de Justícia.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025
Elena Díaz Torrevejano, portaveu GP PSC-Units

Interp·l·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries

300-00112/15

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 32068 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·l·lació al Govern sobre l'afectació dels aranzels a les exportacions agroalimentàries, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre l'afectació dels aranzels a les exportacions agroalimentàries.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025
Elena Díaz Torrevejano, portaveu GP PSC-Units

Interpellació al Govern sobre l'ús del vel islàmic als espais públics

300-00113/15

PRESENTACIÓ: G MIXT

Reg. 32082 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Sílvia Orriols Serra, presidenta-portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre l'ús del vel islàmic als espais públics, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Ús del vel islàmic en espais públics.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Sílvia Orriols Serra, presidenta-portaveu G Mixt

Interpellació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona

300-00114/15

PRESENTACIÓ: LLUÍS MIJOLER MARTÍNEZ, DEL GP COMUNS

Reg. 32381 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Lluís Mijoler Martínez, diputat del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre el model productiu i perspectives de futur al Camp de Tarragona, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre el model productiu i perspectives de futur al Camp de Tarragona.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Lluís Mijoler Martínez, diputat GP Comuns

Interpellació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català

300-00115/15

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 32382 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals al teixit empresarial català, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril, amb el text següent:

– Sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals al teixit empresarial català.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Ester Capella i Farré, portaveu GP ERC

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme

300-00116/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 32383 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Juan Fernández Benítez, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de turisme, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre les polítiques de turisme.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Juan Fernández Benítez, portaveu GP PPC

Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica

300-00117/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 32384 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre la política econòmica a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre la política econòmica a Catalunya.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP Junts

Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat a Catalunya

300-00118/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 32385 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 03.04.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre la mobilitat a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 9 i 10 d'abril de 2025, amb el text següent:

– Sobre la mobilitat a Catalunya.

Palau del Parlament, 3 d'abril de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP Junts

4. Informació

4.40. Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans del Parlament

Proposta de creació de l'Intergrup d'Afers Religiosos

254-00005/15

SOL·LICITUD: GP PSC-UNITS, GP JUNTS, GP ERC, GP COMUNS

Reg. 29802

D'acord amb el que disposa l'article 71 del Reglament i d'acord amb la Junta de Portaveus, s'acorda la constitució de l'intergrup.

Acord: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 71.1 i 2 del Reglament del Parlament, proposen la creació de l'Intergrup d'Afers Religiosos i que sigui coordinat pel grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Es proposa que en els treballs de l'Intergrup, a l'empara del que estableix l'article 71.4 del Reglament del Parlament, hi participin especialistes, tècnics o membres d'entitats ciutadanes.

Palau del Parlament, 18 de març de 2025

Elena Díaz Torrevejano, GP PSC-Units; Mònica Sales de la Cruz, GP Junts; Ester Capella i Farré, GP ERC; David Cid Colomer, GP Comuns, portaveus

Delegació de vot d'una diputada del Grup Parlamentari de Junts per a la Comissió de Recerca i Universitats

455-00094/15

PRESENTACIÓ: JUDITH TORONJO I NOFUENTES, DEL GP JUNTS

Reg. 31691 / Autorització de la delegació de vot: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

Judith Toronjo i Nofuentes, diputada del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que disposa l'article 95 del Reglament del Parlament, amb motiu de permís per maternitat delego el meu vot en el diputat Jordi Bertran, a la Comissió d'Universitats i Recerca prevista pel dimarts dia 1 d'abril.

Palau del Parlament, 28 de març de 2025

Judith Toronjo i Nofuentes, diputada GP Junts

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 8/XV, sobre la protecció del delta de l'Ebre

390-00008/15

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 30527 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 01.04.2025

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 8/XV, sobre la protecció del delta de l'Ebre (tram. 390-00008/15), us informo del següent:

En primer lloc, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica continuarà impulsant l'Estratègia Delta que, com el Pla Delta de la Taula de Consens, estableix dues grans línies de treball per assolir la protecció del delta de l'Ebre. D'una banda, reforça el frontal deltaic mitjançant l'ampliació de platges amb sorres marines procedents de dragat per evitar la invasió marina per grans onades. D'altra banda, es treballa per la construcció de guardes per protegir les zones més profundes del delta, al voltant de les basses i badies per l'elevació del nivell del mar. En aquest sentit, ja s'han executat els 82 km de les guardes al voltant de les bases.

En aquest moment s'està executant la fase 1 i 2 de la guarda dels Alfacs, als termes municipals de La Ràpita i Amposta. Això haurà suposat, aproximadament, el 75% dels 16km de guarda total prevista. La fase 3 de la guarda dels Alfacs està en període final de tramitació.

Amb les mateixes característiques i objectius que la guarda dels Alfacs, s'està dissenyant la guarda del Fangar. D'aquesta manera, ja s'ha parlat amb els veïns, alcaldes dels dos municipis, la comunitat de regants i el Servei de Costes de Tarragona per consensuar el traçat més adequat.

Està previst licitar aquest mateix anys la construcció de franges vegetals de protecció sobre aquest punts més exposat de les guardes de les 3 basses, Encanyissada, Tancada i Canal Vell. Com totes les actuacions executades en l'Estratègia Delta estan dins l'àmbit de les Solucions basades en la Natura, aquesta és la solució que s'ha considerat més adequada, i amb voluntat també de poder-la aplicar en punts de la guarda d'Alfacs i Fangar.

En segon lloc, sobre el Pla integral de gestió de l'aigua dolça del Delta de l'Ebre (PIGADE), el seu objectiu és la gestió més efectiva de l'aigua que arriba al delta de l'Ebre, per a assolir la màxima productivitat de tots els sectors que se'n beneficien, la màxima generació de biodiversitat i la millora de l'estat ecològic dels hàbitats, i la màxima capacitat de gestió de la inundabilitat de la plana deltaica.

En els dos darrers anys, ja s'han portat a terme actuacions de millora de l'aportació d'aigua dolça a la bassa de Canal Vell, obrint la connexió al riu i instal·lant bombes per alimentar la bassa amb aigua que surt dels arrossars. Aquest mateix objectiu, d'incrementar molt substancialment l'entrada d'aigua mitjançant bombes d'alt rendiment, és el que es vol realitzar, també, a les bases de la Tancada i l'Encanyissada i la badia del Fangar.

En tercer lloc, pel que fa a l'atermenament del domini públic maritimoterrestre, així com la seva zona de servitud de trànsit i protecció a gairebé tot el front costaner del Delta de l'Ebre, es troba en procés de revisió, segons consta al visor del domini públic maritimoterrestre (DPMT) del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITERD).

En quart lloc, el Govern de la Generalitat de Catalunya està plenament compromès amb la necessitat de desplegar la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, com a eina essencial per accelerar les polítiques d'adaptació i mitigació del canvi climàtic a Catalunya. Aquesta llei és un marc legal fonamental per afrontar els reptes derivats de l'emergència climàtica i per garantir una resposta efectiva davant dels impactes del canvi climàtic.

La gran majoria de les mesures recollides a la llei han iniciat el seu procés d'implementació. Pel que fa a la resta, se seguirà la implementació de les mesures establertes per la Llei, amb un enfocament clar en la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i contaminants de l'aire, així com en l'increment de la resiliència dels ecosistemes i sectors socioeconòmics.

En cinquè lloc, la Delegació Territorial del Govern a les Terres de l'Ebre va recollir els danys de la darrera depressió aïllada en nivells alts (DANA) que es van manifestar des dels ajuntaments per a reparació dels danys. Actualment, el Servei Provincial de Costes a Tarragona, que depèn de la Direcció General de la Costa i el Mar del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, està actuant per reparar els danys causats per la DANA.

Concretament, el passat mes de gener van començar les obres d'emergència per reparar la barra del Trabucador, al terme municipal de La Ràpita, que és l'element geomorfològic més sensible del Delta de l'Ebre a l'impacte dels temporals. Les obres, amb un import de 576.034,87 euros, consisteixen en la mobilització de 41.593,86 m³ de sorra amb medis terrestres i diverses actuacions per afavorir la formació dunar i l'estabilització del sòl.

Pel que fa a la resta de platges del Delta de l'Ebre afectades per la DANA, considerant l'alta sensibilitat ambiental de l'entorn i l'època de l'any, el citat Servei Provincial de Costes preveu fer un seguiment de la seva evolució els pròxims mesos per tal d'avaluar la seva millora gràcies al sediment aportat de forma natural per l'acció de l'onatge, en passar del perfil d'hivern de la platja al perfil d'estiu. En cas que les platges no es recuperin, amb anterioritat a la temporada de bany, el Servei Provincial de Costes efectuarà noves actuacions d'emergència per a recuperar la línia de costa.

Així mateix, l'Agència Catalana de l'Aigua continua els estudis de seguiment de l'estat de les masses d'aigua en el marc de la Xarxa d'Indicadors Ambientals del Delta de l'Ebre (XIADe), i realitza estudis de gestió i transport de sediments per mitigar la regressió del Delta. També participa amb reunions tècniques amb el Ministeri per a la Transició Ecològica i Repte Demogràfic, Centre d'Estudis i Experimentació d'Obres Públiques (CEDEX) i la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) per a la proposta de solucions i prova pilot d'alliberament de sediments des dels embassaments de Riba-roja i Mequinensa.

Finalment, us informo que la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid va comunicar tot el contingut d'aquesta moció al Govern de l'Estat per tal que es prenguin en consideració i s'impulsin les mesures adients.

Barcelona, 21 de març de 2025

Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

Control del compliment de la Moció 53/XV, sobre els drets sexuals i reproductius

390-00053/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Igualtat i Feminisme.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

Control del compliment de la Moció 54/XV, sobre l'acord de lliure comerç entre la Unió Europea i Mercosur

390-00054/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

Control del compliment de la Moció 55/XV, sobre els reptes del sistema educatiu

390-00055/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Educació i Formació Professional.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

Control del compliment de la Moció 56/XV, sobre els fons europeus Pròxima Generació

390-00056/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Economia i Finances.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

Control del compliment de la Moció 57/XV, sobre l'estratègia prevista per a la sobirania energètica, el desplegament de les energies renovables i el tancament de les centrals nuclears

390-00057/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Transició Ecològica.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

Control del compliment de la Moció 58/XV, sobre la situació del català

390-00058/15

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Política Lingüística.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 01.04.2025

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre l'incompliment de la sentència a favor de la vehicularitat del castellà a l'escola

361-00012/15

SOL·LICITUD

Presentació: GP VOX (reg. 30722).

Admissió a tràmit i acord d'escoltar el criteri de la Junta sobre la tramitació: Mesa del Parlament, 01.04.2025.

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 172 del Reglamento del Parlamento, propone la siguiente comparecencia ante el Pleno del Parlament:

Cargo

Presidente de la Generalitat

Finalidad

Sobre el incumplimiento de la Generalitat de la sentencia a favor de la vehicularidad del español en la escuela –a pesar del reciente rechazo, por parte del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, del recurso de la Generalitat– y de las recomendaciones del Parlamento Europeo sobre el uso del español en las escuelas catalanas.

Palacio del Parlament, 24 de marzo de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz GP VOX

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 21

CONVOCADA PER AL 9 D'ABRIL DE 2025

Presidència del Parlament

D'acord amb l'article 72.2 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent del Ple del Parlament, el 9 d'abril de 2025, a les 9.00 h, al saló de sessions.

Ordre del dia

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme. Tram. 203-00008/15. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
3. Decret llei 3/2025, de 4 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de contractació pública. Tram. 203-00009/15. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
4. Decret llei 4/2025, de 18 de març, de mesures urgents de comprovació de la viabilitat dels camps afectats per risc d'inundació a Catalunya per garantir la se-

guretat de les persones. Tram. 203-00010/15. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

5. Proposició de llei de modificació de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea, i creació del cos d'acció exterior i Unió Europea de la Generalitat de Catalunya. Tram. 202-00018/15. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 109, 17)

6. Proposició de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal de regular el lloguer d'habitatges subscrits per temporada i l'arrendament d'habitacions. Tram. 202-00020/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 115, 46)

7. Interpellació al Govern sobre l'impacte dels darrers esdeveniments econòmics internacionals en el teixit empresarial català. Tram. 300-00115/15. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

8. Interpellació al Govern sobre el model productiu i les perspectives de futur del Camp de Tarragona. Tram. 300-00114/15. Lluís Mijoler Martínez, del Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.

9. Interpellació al Govern sobre les polítiques de turisme. Tram. 300-00116/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

10. Interpellació al Govern sobre la situació laboral i les millores en la seguretat en relació amb el dret a la salut en l'àmbit del treball. Tram. 300-00109/15. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.

11. Interpellació al Govern sobre el frau dels empadronaments massius. Tram. 300-00110/15. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.

12. Interpellació al Govern sobre l'afectació dels aranzels en les exportacions agroalimentàries. Tram. 300-00112/15. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

13. Interpellació al Govern sobre la política econòmica. Tram. 300-00117/15. Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

14. Interpellació al Govern sobre la mobilitat a Catalunya. Tram. 300-00118/15. Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

15. Interpellació al Govern sobre l'entrada en vigor de la Llei orgànica 1/2025, de mesures en matèria d'eficiència del servei públic de justícia. Tram. 300-00111/15. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

16. Interpellació al Govern sobre l'ús del vel islàmic als espais públics. Tram. 300-00113/15. Grup Mixt. Substanciació.

17. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de lluita contra l'ocupació il·legal d'habitatges. Tram. 302-00081/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la xacra de l'ocupació il·legal d'habitatges i els seus efectes en la seguretat dels barris i en el mercat de l'habitatge. Tram. 302-00083/15. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acció exterior. Tram. 302-00080/15. Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'escola catalana. Tram. 302-00082/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el dret d'accés a l'habitatge. Tram. 302-00084/15. Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'acollida migratòria. Tram. 302-00085/15. Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el model d'atenció a la dependència. Tram. 302-00087/15. Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica.
Tram. 302-00086/15. Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2025
El president, Josep Rull i Andreu

4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: JEANNINE ABELLA I CHICA, JUNTAMENT AMB TRENTA
ALTRES DIPUTATS DEL GP JUNTS
Reg. 31839

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.c i 23.c de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret Llei 5 2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i altres d'administratives (tram. 203-00011/15), en la seva integritat i en especial el seu preàmbul que conté els fonaments i arguments que pretenen justificar la seva aprovació i el conjunt de preceptes del Decret Llei i, els articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, Disposició Transitòria, Disposició Derogatòria, Disposicions final primera i segona que vulneren l'article 64 de l'Estatut de Catalunya i l'article 86 de la Constitució Espanyola.

Fonaments jurídics

El Govern de la Generalitat va promulgar, en data 25 de març de 2025 el Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscals, de despeses personal i altres administratives que fou publicat al DOGC en data 26 de març de 2025.

Únic. Vulnera els pressupostos habilitants per a la utilització de la figura del Decret Llei previstos a l'Estatut de Catalunya i a la Constitució Espanyola

El Decret Llei 5/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscals, de despeses personal i altres administratives vulnera l'article 64 de l'Estatut de Catalunya i el 86 de la Constitució Espanyola en tota la seva integritat.

I ho fa atès que es tracta d'un Decret Llei que s'utilitza vulnerant els requisits exigits pels articles esmentats que estableixen que **la figura del Decret Llei és una eina legislativa de caràcter extraordinari, limitada i contextualitzada a situacions limitades.**

L'article 64 de l'Estatut de Catalunya disposa:

«Article 64. Decrets llei

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.»

I l'article 86 de la Constitució Espanyola:

1. En caso de extraordinaria y urgente necesidad, el Gobierno podrá dictar disposiciones legislativas provisionales que tomarán la forma de Decretos-leyes y que no podrán afectar al ordenamiento de las instituciones básicas del Estado, a los derechos, deberes y libertades de los ciudadanos regulados en el Título I, al régimen de las Comunidades Autónomas ni al Derecho electoral general.

2. Los Decretos-leyes deberán ser inmediatamente sometidos a debate y votación de totalidad al Congreso de los Diputados, convocado al efecto si no estuviere reunido, en el plazo de los treinta días siguientes a su promulgación. El Congreso habrá de pronunciarse expresamente dentro de dicho plazo sobre su convalidación o derogación, para lo cual el Reglamento establecerá un procedimiento especial y sumario.

3. Durante el plazo establecido en el apartado anterior, las Cortes podrán tramitarlos como proyectos de ley por el procedimiento de urgencia.

La vulneració dels preceptes constitucionals i estatutàries es produeix des d'una doble vessant, la formal, **per manca dels pressupostos habilitants de la figura del Decret Llei i la material, per regular matèria pressupostària.**

A) Vulneració dels pressupostos habilitants de la figura del Decret Llei

El Decret Llei aprovat vulnera les condicions establertes i, per tant, vulnera l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola en tant no acredita, justifica o demostra la «necessitat extraordinària i urgent» de legislar mitjançant la figura del Decret Llei la modificació del règim de l'impost propi d'estades en establiments turístics.

D'acord amb una consolidada jurisprudència constitucional, cal que el Govern que actua com a legislador en utilitzar el Decret Llei faci una «definición explícita y razonada de la situación concurrente y segundo que exista además una conexión de sentido entre la situación definida y las medidas que en el Decreto Ley se adopten» (STC 16/2021 de 28 de gener).

La Sentència del Tribunal Constitucional 144/2023, de 25 de octubre de 2023, conté una rellevant i clara delimitació de com s'han d'interpretar els requisits legals d'habilitació dels Decrets Lleis:

«3. Doctrina constitucional relativa al presupuesto habilitante de la «extraordinaria y urgente necesidad» (art. 86.1 CE).

Para enjuiciar la tacha de inconstitucionalidad denunciada en el recurso, atinente a la insuficiente justificación y a la inexistencia del presupuesto habilitante de la «extraordinaria y urgente necesidad» exigido por el art. 86.1 CE para la aprobación de reales decretos-leyes, es necesario partir de la doctrina constitucional al respecto, que se ha ido consolidando desde las primeras sentencias de este tribunal (SSTC 29/1982, de 31 de mayo; 6/1983, de 4 de febrero; y 111/1983, de 2 de diciembre) y que ha sido ampliamente resumida en pronunciamientos posteriores (entre los más recientes, las SSTC 14/2020, de 28 de enero, FJ 2, y 15/2023, de 7 de marzo, FJ 3). Dicha doctrina puede ser sintetizada como sigue:

a) El art. 86.1 CE «establece una habilitación al Gobierno para dictar normas con fuerza de ley pero, en la medida en que supone sustituir en su función al Parlamento, es una facultad excepcional al procedimiento legislativo ordinario que se encuentra, en consecuencia, sometida a estrictos requisitos en la Constitución» (STC 156/2021, de 16 de septiembre, FJ 4). Ahora bien, hemos dicho de manera asimismo reiterada que «la necesidad justificadora de los decretos-leyes no se puede entender como una necesidad absoluta que suponga un peligro grave para el sistema constitucional o para el orden público entendido como normal ejercicio de los derechos fundamentales y libertades públicas y normal funcionamiento de los servicios

públicos, sino que hay que entenderlo con mayor amplitud como necesidad relativa respecto de situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes» (STC 152/2017, de 21 de diciembre, FJ 3, citando jurisprudencia anterior desde la STC 6/1983, de 4 de febrero, FJ 5). Y también que «lo determinante es que la situación que se trata de afrontar venga cualificada por las notas de gravedad, imprevisibilidad o relevancia» (SSTC 68/2007, de 28 de marzo, FJ 10; 137/2011, de 14 de septiembre, FJ 7; y 47/2015, de 5 de marzo, FJ 5).

b) La apreciación de la concurrencia de la extraordinaria y urgente necesidad constituye un juicio político que corresponde efectuar al Gobierno (titular constitucional de la potestad legislativa de urgencia) y al Congreso (titular de la potestad de convalidar, derogar o tramitar el texto como proyecto de ley). Sin embargo, los términos «extraordinaria y urgente necesidad» no constituyen una cláusula o expresión vacía de significado dentro de la cual el margen de apreciación política del Gobierno pueda moverse libremente sin restricción alguna, sino un verdadero límite jurídico a la actuación mediante decretos-leyes. Incumbe a este tribunal «controlar que ese juicio político no desborde los límites de lo manifestamente razonable, sin suplantarse a los órganos constitucionales que intervienen en la aprobación y convalidación de los decretos-leyes» (STC 134/2021, de 24 de junio, FJ 3). Se trata, en definitiva, de un «control externo, en el sentido de que debe verificar, pero no sustituir, el juicio político o de oportunidad que corresponde al Gobierno» (STC 142/2014, de 11 de septiembre, FJ 3, y las que allí se citan). Solo «en supuestos de uso abusivo o arbitrario» podrá este tribunal rechazar la definición que el Gobierno haya hecho de una situación como de extraordinaria y urgente necesidad (por todas, STC 29/1982, FJ 3).

c) Dicho control externo y ex post requiere el análisis de dos aspectos: por un lado, la presentación explícita y razonada de los motivos que han sido tenidos en cuenta por el Gobierno en la aprobación del decreto-ley; de otra parte, la existencia de una necesaria conexión entre la situación de urgencia definida y la medida concreta adoptada para subvenir a ella (STC 29/1982, FJ 3). Aunque ambos aspectos están íntimamente ligados, su examen por separado facilita desde un punto de vista metodológico el análisis de las consideraciones de las partes y, en última instancia, el control que le corresponde efectuar a este tribunal (STC 332/2005, de 15 de diciembre, FJ 6).

En cuanto a la definición de la situación de urgencia, este tribunal ha precisado que no es necesario que tal definición expresa haya de contenerse siempre en el propio real decreto-ley, sino que cabe deducirlo de una pluralidad de elementos. El examen de la concurrencia del presupuesto habilitante siempre se ha de llevar a cabo mediante la valoración conjunta de todos aquellos factores que determinaron al Gobierno a dictar la disposición legal excepcional y que son, básicamente, los que quedan reflejados en la exposición de motivos de la norma, en el debate parlamentario de convalidación y en el propio expediente de su elaboración (por todas, STC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 4). A estos efectos resultan insuficientes, por ser prácticamente de imposible control constitucional, las fórmulas genéricas, estereotipadas y rituales (STC 150/2017, de 21 de diciembre, FJ 4).

En cuanto a la segunda dimensión del presupuesto habilitante de la legislación de urgencia –conexión de sentido entre la situación de necesidad definida y las medidas que en el real decreto-ley se adoptan– este tribunal «ha afirmado un doble criterio o perspectiva para valorar la existencia de la conexión de sentido: el contenido, por un lado, y la estructura, por otro, de las disposiciones incluidas en el real decreto-ley controvertido» (SSTC 29/1982, FJ 3). Desde esta perspectiva, lo que se exige es que las medidas que se incluyen en el decreto-ley sean, en principio, medidas concretas y de eficacia inmediata para hacer frente a la situación

de extraordinaria y urgente necesidad que ha determinado el uso de la legislación de urgencia (STC 70/2016, de 14 de abril, FFJJ 6 y 7).

Aquest Consell en el seu recent dictàmen 1/2025, de 19 de març, expressa de forma clara els límits i requisits habilitants de la figura del Decret Llei. Per la seva rellevància es transcriuen les següent consideracions:

«En aquest sentit, s'ha assenyalat que l'extraordinària i urgent necessitat és quelcom diferent, en qualitat, de la conveniència política o, inclús, de la suposada necessitat de dotar-se d'una determinada normativa, situacions aquestes que, per elles mateixes, res no diuen respecte a si s'ha apreciat la indefugible exigència que habilita per sostreure l'ordenació al procediment parlamentari, seu ordinària, amb caràcter general, de la legislació. Així mateix, s'ha ressaltat que no és fonament de la potestat legislativa excepcional del Govern el desig d'abreujar el procés de decisió, o d'utilitzar la via més ràpida o el mecanisme més directe per assolir determinades finalitats (STC 121/2024, FJ 4.B.c) ni l'adopció d'una concreta tècnica o formulació normativa per millorar la seguretat jurídica (STC 111/2021, de 13 de maig, FJ 6).

S'ha indicat, a més, que tampoc és suficient l'al·legació d'estalvi o avantatge econòmic arran d'una determinada operació (STC 152/2017, de 21 de desembre, FJ 6) ni la invocació genèrica d'efectes beneficiosos derivats de l'aplicació de les mesures adoptades, ni ho és l'atorgament de beneficis concrets a determinats subjectes o col·lectius, fins i tot quan es diu que és convenient que aquests beneficis no es demorin, perquè, indica el Tribunal Constitucional, el que resulta rellevant en aquests casos és que es justifiqui que l'atorgament d'aquests beneficis amb caràcter immediat constitueixi una necessitat extraordinària i urgent (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 9). Igualment, no n'hi ha prou per fonamentar la concurrència d'una extraordinària i urgent necessitat d'actuar el fet que s'hagi alterat el calendari d'adopció de determinades mesures del Govern per la irrupció d'una situació extraordinària, sinó que, una altra vegada, cal que es justifiquin en si mateixes la urgència i la necessitat d'adoptar aquestes mesures sense dilació (STC 111/2021, FJ 6).

[.../...]

En segon lloc, la urgència s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata amb valor de llei (DCGE 3/2023, FJ 2.1.C). La concurrència de la urgència es pot valorar per referència a les possibilitats de recórrer al procediment legislatiu per adoptar la mesura en qüestió, tenint en compte les opcions que ofereix (la tramitació d'urgència o de lectura única) i les circumstàncies i els factors presents (l'existència d'un parlament unicameral en el cas de les comunitats autònomes, la seva càrrega legislativa o, si escau, el fet que el parlament estigui dissolt). Tanmateix, no és necessari que la legitimitat de l'ús del decret llei estigui condicionada exclusivament a la justificació de la impossibilitat o, almenys, d'una dificultat molt greu d'adoptar la mesura mitjançant els procediments legislatius disponibles (DCGE 3/2023, FJ 2.1, i 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, i STC 103/2017, de 6 de setembre, FJ 4). En aquest sentit, no es pot exigir al Govern «una justificación expresa e individualizada de la inadecuación del procedimiento legislativo para atender a tiempo los objetivos gubernamentales» (STC 93/2015, de 14 de maig, FJ 6).

Així, el Consell ha entès que es pot examinar l'exigència de la urgència «a través d'una valoració conjunta dels factors del supòsit i de la rellevància de l'aplicació immediata dels efectes de les mesures establertes en el Decret Llei, [...] sense entrar a valorar de manera determinant la viabilitat del recurs als procediments legislatius accelerats previstos al Reglament del Parlament» (DCGE 3/2023, FJ 2.1.C). L'essencial és, doncs, que es justifiqui una necessitat de resposta normativa immediata per fer front a la situació extraordinària que s'ha produït. En la mateixa línia s'ha pronunciat la doctrina constitucional, que ha recone-

gut que és admissible una acció normativa absolutament immediata sense que l'actuació pública orientada a l'assoliment d'aquests objectius del govern autonòmic admeti cap retard, ni tan sols la curta durada que comportaria la tramitació legislativa particularment àgil que caracteritza l'aprovació de les lleis a les cambres autonòmiques (STC 40/2021, de 18 de febrer, FJ 3, amb citació de la STC 93/2015, FJ 9).

La urgència que justifica les mesures adoptades per decret llei implica que aquestes han de tenir eficàcia immediata. Això, però, no s'ha de confondre amb la seva execució immediata o instantània, ja que pot resultar necessari modificar el marc normatiu vigent perquè es puguin emprendre després les actuacions concretes per fer front a la situació extraordinària (DCGE 3/2023, FJ 2.1; STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 4, amb citació de jurisprudència anterior).

[.../...]

d) Finalment, s'ha de destacar que la justificació que ha de realitzar el Govern ha de presentar els motius que l'han portat a dictar el decret llei d'una forma «explícita i raonada» (ja des de la STC 29/1982, FJ 3). Aquesta exigència, no obstant, no ha estat sempre interpretada en els mateixos termes pel Tribunal Constitucional, la jurisprudència del qual, com ha observat el Consell (DCGE 3/2023, FJ 2.1.A, i 2/2021, de 29 de juliol, FJ 2), ha evolucionat considerablement, passant de comprovar només que el Govern no fes un ús abusiu i arbitrari d'aquesta facultat normativa excepcional a aplicar un criteri de control més estricte, que exigeix una motivació més rigorosa per part del Govern.

Així, la doctrina constitucional actual exigeix que la justificació del decret llei sigui concreta i suficient, de forma que analitzi les circumstàncies del cas i les mesures que s'adopten, sense que es pugui recórrer a fórmules vagues, abstractes, genèriques, estereotipades o rituals (STC 121/2024, FJ 4.B.c, i 113/2024, de 10 de setembre, FJ 4.b), que no argumentin específicament i de manera concreta en relació amb el cas. Encara més si es tracta d'una mesura de tipus organitzatiu, supòsit en el qual la verificació de l'existència de la situació excepcional ha de seguir uns criteris més estrictes (DCGE 2/2021, de 29 de juliol, FJ 2.2.A, amb citació d'altres dictàmens precedents).

Tampoc ha admès el Tribunal Constitucional, com s'ha dit ja en l'apartat A d'aquest fonament jurídic, que satisfaci aquesta exigència de justificació explícita i raonada una simple valoració de la conveniència política o, fins i tot, de la necessitat de dotar-se d'una determinada normativa (STC 121/2024, FJ 4.B.c), ni la invocació genèrica d'efectes beneficiosos derivats de la seva aplicació immediata (STC 61/2018, FJ 9), el desig d'una entrada en vigor de la mesura en qüestió per la via més ràpida (STC 125/2016, de 7 de juliol, FJ 4) o l'adopció d'una concreta formulació normativa per millorar la seguretat jurídica (STC 111/2021, FJ 7). Totes aquestes finalitats són legítimes i poden fins i tot ser necessàries, però per elles mateixes no justifiquen la necessitat extraordinària i urgent que permet adoptar un decret llei, de tal manera que també haurà de concórrer –i justificar-se– aquesta causa habilitadora per considerar que el decret llei s'ha dictat dins dels límits que fixen els articles 86.1 CE i 64.1 EAC

De tota aquesta configuració jurisprudencial i doctrinal en el cas que ens ocupa cal constatar que s'acredita la improcedència de l'aprovació del Decret Llei per manca dels pressupostos habilitants.

El Decret conté una fonamentació, a mode de causa o situació a donar resposta, que justifica la necessitat d'emprendre les mesures legals, que afecten bàsicament a decisions tributàries, però no conté cap cas una justificació de que aquestes actuacions només i exclusivament es puguin adoptar i executar mitjançant la figura del Decret Llei, ni tampoc que la urgència sigui tal que la decisió de fons no pugui adoptar-se amb la tramitació d'un projecte de llei (per els tràmits d'urgència si s'escau).

És evident que utilitzar una figura legislativa que trenca per la seva naturalesa el principi de la separació de poders ha de respondre en tot cas a poder donar solució a una necessitat urgent i **necessita que l'Executiu pugui acreditar que no té cap altra forma de donar aquesta solució que amb aquesta tècnica i acreditar, també, que la regulació que proposa pot donar, sense marge de dubte, aquesta solució** (encara que no sigui de forma immediata).

En aquest sentit, només cal aturar-nos a l'exposició de motius i al propi contingut material del Decret Llei per veure que les nombroses i heterogènies decisions i mesures que conté són perfectament adoptables per les vies ordinàries sense necessitar les extraordinàries que deshabiliten el procés participatiu de les normes.

En definitiva, cap de les raons exposades acrediten la urgència, ans al contrari, el simple anàlisi del contingut posa de manifest de forma clara i rotunda que cap de les mesures té elements d'urgència. El Govern utilitza de nou la figura del Decret Llei substituint les majories i el debat parlamentari necessari i obligat davant de mesures pressupostàries. No cal posar èmfasi en l'anàlisi de la necessitat o no de les mesures, debat que ha de quedar fora de la petició de dictamen. Es tracta de posar de manifest que la forma de legislar acords essencials no ha de ser la figura del Decret Llei que té una naturalesa d'extraordinària.

Per tant, esdevé improcedent la utilització de la figura del Decret Llei quan les mesures i decisions que s'adopten poden adoptar-se en el procediment legislatiu ordinari (i si s'escau, urgent) de tramitació d'un projecte de llei al Parlament. Procediment que pot durar de forma efectiva uns pocs mesos més i que de fet és la forma adequada de la tramitació legislativa sense manllevar al Parlament les competències que li són pròpies.

B) Vulneració dels límits materials de la figura del Decret Llei.

1) Improcedència de substituir la Llei d'acompanyament de Pressupostos mitjançant la figura del Decret Llei.

A la seva vegada, el Decret Llei aprovat vulnera les condicions establertes i, per tant, vulnera l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola en tant té per objecte matèries excloses de la figura del Decret Llei com dels pressupostos de la Generalitat i també amb els límits i matisos jurisprudencialment acceptats.

En efecte, de la simple lectura del Decret Llei s'acredita que el contingut és eminentment el contingut d'una llei d'acompanyament de pressupostos, amb l'objectiu d'implementar normativament mesures que alteren les despeses i ingressos de la Generalitat de Catalunya. Per tant, té un contingut bàsicament pressupostari. Com de fet en la seva exposició de motius expressa clarament que la justificació del Decret Llei rau en el fet que «la manca d'aprovació dels pressupostos per al 2025 crea una situació de pròrroga pressupostària que afecta la capacitat del Govern de finançar adequadament els serveis públics necessaris».

La heterogeneïtat de les modificacions legals que contempla la el Decret Llei demostra, també, la seva vocació de figura pressupostària.

Aquest Consell en el ja citat dictamen 1/2025, de 19 de març, expressa de forma clara els límits i materials de la figura del Decret Llei en relació a la matèria pressupostària. Per la seva rellevància es transcriuen les següent consideracions:

L'article 64.1 EAC, en efecte, estableix que «no poden ésser objecte de decret llei [...] el pressupost de la Generalitat», entre altres matèries. Aquesta exclusió no figura explícitament en l'article 86.1 CE, en relació amb els reials decrets llei que pot dictar el Govern de l'Estat (cosa que no impedeix que el Tribunal Constitucional hagi considerat que, atès que la llei de pressupostos està subjecta a una reserva de llei específica a l'article 134 CE, s'hagi de considerar igualment com a límit implícit de l'àmbit material dels decrets llei: STC 111/2021, FJ 3). Això, però, no és obstacle perquè l'Estatut pugui incloure'l, ja que pot establir condicions i límits addicionals als que preveu la Constitució, que tenen el caràcter de mínims (STC 121/2024, FJ 4, i 126/2023, FJ 3, amb citació d'anteriors).

Per definir la matèria «pressupost de la Generalitat», a fi de valorar després si el Decret llei 2/2025 envaeix l'àmbit material que l'article 64.1 EAC exclou de la facultat de dictar aquest tipus de normes, cal acudir al concepte que el mateix Estatut utilitza. Així, l'article 212 EAC diu:

Article 212. El pressupost de la Generalitat

El pressupost de la Generalitat té caràcter anual, és únic i inclou totes les despeses i tots els ingressos de la Generalitat, i també els dels organismes, les institucions i les empreses que en depenen.»

D'acord amb aquesta definició, la Llei de finances públiques de Catalunya (Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya), concreta el contingut del pressupost de la Generalitat en els termes següents (art. 27.1):

«Article 27

El pressupost de la Generalitat constitueix l'expressió quantificada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer la Generalitat i les seves entitats autònomes, i dels drets que poden liquidar-se durant l'exercici corresponent.»

Definit el pressupost de la Generalitat en aquests termes bàsics, s'ha d'entendre que s'inclouen també en aquest concepte les modificacions dels crèdits pressupostaris que es puguin fer amb posterioritat a l'aprovació de la llei del pressupost, com ha dit ja aquest Consell en ocasions anteriors (DCGE 3/2020, de 8 d'abril, FJ 2, i 2/2012, de 16 de gener, FJ 2, i els altres dictàmens que se citen), sense que sigui necessari ara, per pronunciar-nos sobre el Decret llei 2/2025, entrar a analitzar a través de quins mecanismes i en quines condicions resulta legítim fer-ho.

*Als efectes del cas present, és suficient considerar que el límit material **que conté l'article 64.1 EAC es refereix al «contingut mínim i necessari de la llei de pressupostos que resulta predeterminat constitucionalment i estatutàriament. Aquesta exclusió té una primera conseqüència, consistent en la impossibilitat que el pressupost de la Generalitat sigui aprovat per decret llei»** (DCGE 2/2012, FJ 2.2). Igualment, «[l]a prohibició estatutària de regular mitjançant decret llei el pressupost de la Generalitat condueix, en segon lloc, a l'exclusió de les modificacions pressupostàries, enteses, no com qualsevol modificació de la llei de pressupostos, sinó com les modificacions del contingut mínim i necessari, constitucionalment i estatutàriament predeterminat, de la llei de pressupostos». I, per delimitar més precisament la qüestió, el Consell va seguir dient que «[e]n coherència amb el fet que els efectes jurídics de la previsió d'ingressos i l'autorització de despeses, que constitueix el contingut mínim i necessari de la llei de pressupostos, es redueixen a l'autorització de la despesa i no comprenen la previsió d'ingressos, s'entenen per modificacions pressupostàries les de la llei de pressupostos que alteren les autoritzacions de despesa» (FJ 2.3).*

Aquesta definició de pressupost es manté igualment en una situació de pròrroga pressupostària, com ha indicat també el Consell, de tal manera que «l'abast de la pròrroga de la llei de pressupostos, i la seva possible extensió a diversos tipus de normes, no modifica el concepte de pressupost com a contingut mínim i necessari estatutàriament predeterminat de la llei de pressupostos, amb l'abast exposat fins al moment i al qual es refereix l'article 64.1 EAC», amb la conseqüència, per exemple, que les normes relatives a l'endeutament no es converteixen, en virtut de la pròrroga, en normes pressupostàries excloses a l'efecte de l'article 64.1 EAC (DCGE 2/2012, FJ 2.5). I l'anterior amb independència, naturalment, que hagin de sotmetre's al règim constitucional i estatutari específic que disciplina aquest tipus de normes (DCGE 2/2012, FJ 2.6).

De L'aplicació de la doctrina assentada per la Comissió de Garanties Estatutàries al supòsit que ens ocupa, en resulta que el Decret Llei excedeix en la seva integritat i pel seu contingut pressupostari dels límits materials admesos per utilitzar la figura del Decret Llei.

2) Improcedència de regular condicions essencials dels Tributs mitjançant la figura del Decret Llei. Els articles 1, 2, 3, 4, 5 i 6 del Decret Llei vulneren l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola.

A la seva vegada, el Decret Llei aprovat vulnera les condicions establertes i, per tant, vulnera l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola en tant té per objecte matèries excloses de la figura del Decret Llei com la tributària (amb reserva constitucional de llei) també amb els límits i matisos jurisprudencialment acceptats.

La sentència del Tribunal Constitucional 35/2017, de 1 de marzo de 2017 exposa:

a) La ya citada STC 100/2012, de 8 de mayo, ahora en su fundamento jurídico 9, recuerda que este Tribunal ha deslindado la relación entre el principio de legalidad tributaria y el límite a la facultad de dictar decretos-leyes capaces de afectar al deber de contribución al sostenimiento de los gastos públicos, sin que quepa confundirlos entre sí: «del hecho de que la materia tributaria esté sujeta al principio de reserva de ley (arts. 31.3 y 133.1 y 3 CE) y de que dicha reserva tenga carácter relativo y no absoluto «no se deriva necesariamente que se encuentre excluida del ámbito de regulación del decreto-ley, que podrá penetrar en la materia tributaria siempre que se den los requisitos constitucionales del presupuesto habilitante y no «afecte», en el sentido constitucional del término, a las materias excluidas» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 4, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Es decir, «el hecho de que una materia esté reservada a la Ley ordinaria, con carácter absoluto o relativo, no excluye eo ipso la regulación extraordinaria y provisional de la misma mediante Decreto-ley» (SSTC 60/1986, de 20 de mayo, FJ 2, y 182/1997, de 20 de octubre, FJ 8). A lo que este Tribunal debe atender al interpretar el límite material del art. 86.1 CE «no es, pues, al modo como se manifiesta el principio de reserva de Ley en una determinada materia, la tributaria en este caso (si tiene carácter absoluto o relativo y qué aspectos de dicha materia se encuentran amparados o no por dicha reserva), sino más bien al examen de si ha existido «afectación» por el Decreto-ley de un derecho, deber o libertad regulado en el Título I de la Constitución», lo que exigirá «tener en cuenta la configuración constitucional del derecho o deber afectado en cada caso y la naturaleza y alcance de la concreta regulación de que se trate» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 4, 189/2005, de 7 de julio, FJ 7, y 329/2005, de 15 de diciembre FJ 8). Y, sobre este particular, en la Sección 2ª del Capítulo segundo del Título I de la Constitución, bajo la rúbrica «De los derechos y deberes de los ciudadanos», se inserta el art. 31.1 CE, precepto que establece «un auténtico mandato jurídico, fuente de derechos y obligaciones», del que «se deriva un deber constitucional para los ciudadanos de contribuir, a través de los impuestos, al sostenimiento o financiación de los gastos públicos» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 6; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 5, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7), siendo, en consecuencia, uno de «los deberes cuya afectación está vedada al Decreto-ley el deber de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos que enuncia el art. 31.1 CE» (SSTC 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 5, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7)».

Asimismo, y ya en lo que atiene al significado de la prohibición del art. 86.1 CE que ahora se trata, hemos declarado en la misma Sentencia 100/2012, FJ 9, que «respecto de la interpretación de los límites materiales de la utilización del decreto-ley, hemos venido manteniendo siempre una posición equilibrada que evite las concepciones extremas, de modo que «la cláusula restrictiva del art. 86.1 de la Constitución («no podrán afectar...») debe ser entendida de modo tal que ni reduzca a la nada el Decreto-ley, que es un instrumento normativo previsto por la

*Constitución... ni permita que por Decreto-ley se regule el régimen general de los derechos, deberes y libertades del Título I» (SSTC 111/1983, de 2 de diciembre, FJ 8; 60/1986, de 20 de mayo, FJ 4; 182/1997, de 18 de octubre, FJ 6; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Posición que nos ha llevado a concluir **que el decreto-ley «no puede alterar ni el régimen general ni los elementos esenciales del deber de contribuir»** (SSTC 111/1983, de 2 de diciembre, FJ 8; 182/1997, de 18 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Pues bien, el art. 31.1 CE «conecta el citado deber de contribuir con el criterio de la capacidad económica» y lo relaciona, a su vez, «no con cualquier figura tributaria en particular, sino con el conjunto del sistema tributario», por lo que queda claro **«que el Decreto-ley no podrá alterar ni el régimen general ni aquellos elementos esenciales de los tributos que inciden en la determinación de la carga tributaria, afectando así al deber general de los ciudadanos de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su riqueza mediante un sistema tributario justo»** (SSTC 182/1997, de 18 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). De manera que vulnerará el art. 86 CE «cualquier intervención o innovación normativa que, por su entidad cualitativa o cuantitativa, altere sensiblemente la posición del obligado a contribuir según su capacidad económica en el conjunto del sistema tributario» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7)».*

En particular, este Tribunal ha declarado por ejemplo que no conculca los límites del art. 86.1 CE, que se establezca por Real Decreto-ley la disminución del tipo de gravamen de un impuesto especial, en cuanto «no ha provocado un cambio sustancial de la posición de los ciudadanos en el conjunto del sistema tributario» (STC 37/2003, de 3 de julio, FJ 7), También respeta esos límites la reducción de la base imponible en el impuesto de sucesiones y donaciones para determinados sujetos pasivos, al no poderse afirmar que «repercuta sensiblemente en el criterio de reparto de la carga tributaria entre los contribuyentes».

Aplicant la jurisprudència esmentada al supòsit que ens ocupa en resulta una evident extralimitació del Decret Llei i una efectiva alteració dels elements essencials del Tribut, en les previsions dels articles 1, 2, 3, 4, 5 i 6 del mateix.

Aquests articles, modifiquen les condicions, requisits, tipus i, en essència, la condició i posició dels obligats tributaris en els tributs que tenen per objecte.

La alteració dels Tributs que regulen en els esmentats articles és essencial, modificant i regulant els elements essencials del dret a contribuir, essent, per tant, una regulació que s'extralimita del contingut admissible en matèria tributària dels Decrets Lleis.

Esdevé, en conseqüència, improcedent la utilització de la figura del Decret-Llei per no poder justificar el compliment dels requisits formals exigits.

Palau del Parlament, 31 de març de 2025

Jeannine Abella i Chica, Jordi Bertran i Luengo, Joan Canadell i Bruguera, Albert Batet i Canadell, Antoni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys, Francesc De Dalmases i Thió, Ennatu Domingo i Soler, Anna Erra i Solà, Mercè Esteve i Pi, Jordi Fàbrega Sabaté, Anna Feliu Moragues, Glòria Freixa i Vilardell, Jaume Giró i Ribas, Rosa Jové i Montañola, Sònia Martínez i Juli, Jordi Munell i Garcia, Anna Navarro i Deseáis, Irene Negre i Estorach, Noemí Nieto i Fumanal, Montse Ortiz i Martí, Isaac Padrós i Suárez, Mª Àngels Planas i Crous, Ignasi Prat i Sarri, Carme Renedo i Puig, Josep Rius i Alcaraz, Josep Rull i Andreu, David Saldoni i De Tena,, Mònica Sales de la Cruz, Malte Selva i Huertas, Salvador Vergés i Tejero, GP Junts

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: JEANNINE ABELLA I CHICA, JUNTAMENT AMB TRENTA
ALTRES DIPUTATS DEL GP JUNTS
Reg. 31840

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.c i 23.c de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret Llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 203-00012/15), i d'una manera especial dels preceptes següents:

El Decret Llei en la seva integritat en la part dispositiva, article únic, i també, especial referència al seu preàmbul que conté els fonaments i arguments que pretenen justificar la seva aprovació i el conjunt de preceptes del Decret Llei, vulneren l'article 64 de l'Estatut de Catalunya i l'article 86 de la Constitució Espanyola.

Fonaments jurídics

El Govern de la Generalitat va promulgar, en data 25 de març de 2025 el Decret Llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments públics que fou publicat al DOGC en data 26 de març de 2025.

Únic. Vulnera els pressupostos habilitants per a la utilització de la figura del Decret Llei previstos a l'Estatut de Catalunya i a la Constitució Espanyola

El Decret Llei 6/2025, de 25 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments públics vulnera l'article 64 de l'Estatut de Catalunya i el 86 de la Constitució Espanyola en tota la seva integritat.

I ho fa atès que es tracta d'un Decret Llei que s'utilitza vulnerant els requisits exigits pels articles esmentats que **estableixen que la figura del Decret Llei és una eina legislativa de caràcter extraordinari, limitada i contextualitzada a situacions limitades.**

L'article 64 de l'Estatut de Catalunya disposa:

«Article 64. Decrets llei

1. **En cas d'una necessitat extraordinària i urgent**, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. **No poden ésser objecte de decret llei** la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i **el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.**

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.»

I l'article 86 de la Constitució Espanyola:

1. En caso de **extraordinaria y urgente necesidad**, el Gobierno podrá dictar disposiciones legislativas provisionales que tomarán la forma de Decretos-leyes y que no podrán afectar al ordenamiento de las instituciones básicas del Estado, **a los derechos, deberes y libertades de los ciudadanos regulados en el Título I**, al régimen de las Comunidades Autónomas ni al Derecho electoral general.

2. Los Decretos-leyes deberán ser inmediatamente sometidos a debate y votación de totalidad al Congreso de los Diputados, convocado al efecto si no es-

tuviere reunido, en el plazo de los treinta días siguientes a su promulgación. El Congreso habrá de pronunciarse expresamente dentro de dicho plazo sobre su convalidación o derogación, para lo cual el Reglamento establecerá un procedimiento especial y sumario.

3. Durante el plazo establecido en el apartado anterior, las Cortes podrán tramitarlos como proyectos de ley por el procedimiento de urgencia.

La vulneració dels preceptes constitucionals i estatutàries es produeix des d'una doble vessant, la formal, **per manca dels pressupostos habilitants de la figura del Decret Llei**, i la material, per regular matèria tributària alterant el règim general i els elements essencials del tribut.

A) Vulneració dels pressupostos habilitants de la figura del Decret Llei

El Decret Llei aprovat vulnera les condicions establertes i, per tant, vulnera l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola en tant no acredita, justifica o demostra la «necessitat extraordinària i urgent» de legislar mitjançant la figura del Decret Llei la modificació del règim de l'impost propi d'estades en establiments turístics.

D'acord amb una consolidada jurisprudència constitucional, cal que el Govern que actua com a legislador en utilitzar el Decret Llei faci una «definición explícita y razonada de la situación concurrente y segundo que exista además una conexión de sentido entre la situación definida y las medidas que en el Decreto Ley se adopten» (STC 16/2021 de 28 de gener).

La Sentència del Tribunal Constitucional 144/2023, de 25 de octubre de 2023, conté una rellevant i clara delimitació de com s'han d'interpretar els requisits legals d'habilitació dels Decrets Lleis:

«3. Doctrina constitucional relativa al presupuesto habilitante de la «extraordinaria y urgente necesidad» (art. 86.1 CE).

Para enjuiciar la tacha de inconstitucionalidad denunciada en el recurso, atinente a la insuficiente justificación y a la inexistencia del presupuesto habilitante de la «extraordinaria y urgente necesidad» exigido por el art. 86.1 CE para la aprobación de reales decretos-leyes, es necesario partir de la doctrina constitucional al respecto, que se ha ido consolidando desde las primeras sentencias de este tribunal (SSTC 29/1982, de 31 de mayo; 6/1983, de 4 de febrero; y 111/1983, de 2 de diciembre) y que ha sido ampliamente resumida en pronunciamientos posteriores (entre los más recientes, las SSTC 14/2020, de 28 de enero, FJ 2, y 15/2023, de 7 de marzo, FJ 3). Dicha doctrina puede ser sintetizada como sigue:

a) El art. 86.1 CE «establece una habilitación al Gobierno para dictar normas con fuerza de ley pero, en la medida en que supone sustituir en su función al Parlamento, es una facultad excepcional al procedimiento legislativo ordinario que se encuentra, en consecuencia, sometida a estrictos requisitos en la Constitución» (STC 156/2021, de 16 de septiembre, FJ 4). Ahora bien, hemos dicho de manera asimismo reiterada que «la necesidad justificadora de los decretos-leyes no se puede entender como una necesidad absoluta que suponga un peligro grave para el sistema constitucional o para el orden público entendido como normal ejercicio de los derechos fundamentales y libertades públicas y normal funcionamiento de los servicios públicos, sino que hay que entenderlo con mayor amplitud como necesidad relativa respecto de situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes» (STC 152/2017, de 21 de diciembre, FJ 3, citando jurisprudencia anterior desde la STC 6/1983, de 4 de febrero, FJ 5). Y también que «lo determinante es que la situación que se trata de afrontar venga cualificada por las notas de gravedad, imprevisibilidad o relevancia» (SSTC 68/2007, de 28 de marzo, FJ 10; 137/2011, de 14 de septiembre, FJ 7; y 47/2015, de 5 de marzo, FJ 5).

b) *La apreciación de la concurrencia de la extraordinaria y urgente necesidad constituye un juicio político que corresponde efectuar al Gobierno (titular constitucional de la potestad legislativa de urgencia) y al Congreso (titular de la potestad de convalidar, derogar o tramitar el texto como proyecto de ley). Sin embargo, los términos «extraordinaria y urgente necesidad» no constituyen una cláusula o expresión vacía de significado dentro de la cual el margen de apreciación política del Gobierno pueda moverse libremente sin restricción alguna, sino un verdadero límite jurídico a la actuación mediante decretos-leyes. Incumbe a este tribunal «controlar que ese juicio político no desborde los límites de lo manifestamente razonable, sin suplantarse a los órganos constitucionales que intervienen en la aprobación y convalidación de los decretos-leyes» (STC 134/2021, de 24 de junio, FJ 3). Se trata, en definitiva, de un «control externo, en el sentido de que debe verificar, pero no sustituir, el juicio político o de oportunidad que corresponde al Gobierno» (STC 142/2014, de 11 de septiembre, FJ 3, y las que allí se citan). Solo «en supuestos de uso abusivo o arbitrario» podrá este tribunal rechazar la definición que el Gobierno haya hecho de una situación como de extraordinaria y urgente necesidad (por todas, STC 29/1982, FJ 3).*

c) *Dicho control externo y ex post requiere el análisis de dos aspectos: por un lado, la presentación explícita y razonada de los motivos que han sido tenidos en cuenta por el Gobierno en la aprobación del decreto-ley; de otra parte, la existencia de una necesaria conexión entre la situación de urgencia definida y la medida concreta adoptada para subvenir a ella (STC 29/1982, FJ 3). Aunque ambos aspectos están íntimamente ligados, su examen por separado facilita desde un punto de vista metodológico el análisis de las consideraciones de las partes y, en última instancia, el control que le corresponde efectuar a este tribunal (STC 332/2005, de 15 de diciembre, FJ 6).*

En cuanto a la definición de la situación de urgencia, este tribunal ha precisado que no es necesario que tal definición expresa haya de contenerse siempre en el propio real decreto-ley, sino que cabe deducirlo de una pluralidad de elementos. El examen de la concurrencia del presupuesto habilitante siempre se ha de llevar a cabo mediante la valoración conjunta de todos aquellos factores que determinaron al Gobierno a dictar la disposición legal excepcional y que son, básicamente, los que quedan reflejados en la exposición de motivos de la norma, en el debate parlamentario de convalidación y en el propio expediente de su elaboración (por todas, STC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 4). A estos efectos resultan insuficientes, por ser prácticamente de imposible control constitucional, las fórmulas genéricas, estereotipadas y rituales (STC 150/2017, de 21 de diciembre, FJ 4).

En cuanto a la segunda dimensión del presupuesto habilitante de la legislación de urgencia –conexión de sentido entre la situación de necesidad definida y las medidas que en el real decreto-ley se adoptan– este tribunal «ha afirmado un doble criterio o perspectiva para valorar la existencia de la conexión de sentido: el contenido, por un lado, y la estructura, por otro, de las disposiciones incluidas en el real decreto-ley controvertido» (STC 29/1982, FJ 3). Desde esta perspectiva, lo que se exige es que las medidas que se incluyen en el decreto-ley sean, en principio, medidas concretas y de eficacia inmediata para hacer frente a la situación de extraordinaria y urgente necesidad que ha determinado el uso de la legislación de urgencia (STC 70/2016, de 14 de abril, FFJJ 6 y 7).

Aquest Consell en el seu recent dictàmen 1/2025, de 19 de març, expressa de forma clara els límits i requisits habilitants de la figura del Decret Llei. Per la seva rellevància es transcriuen les següent consideracions:

«En aquest sentit, s'ha assenyalat que l'extraordinària i urgent necessitat és quelcom diferent, en qualitat, de la conveniència política o, inclús, de la suposada necessitat de dotar-se d'una determinada normativa, situacions aquestes que, per elles mateixes, res no diuen respecte a si s'ha apreciat la indefugible exigència que habilita per sostreure l'ordenació al procediment parlamentari, seu ordinària, amb caràcter general, de la legislació. Així mateix, s'ha ressaltat que no és fonament de la potestat legislativa excepcional del Govern el desig d'abreujar el procés de decisió, o d'utilitzar la via més ràpida o el mecanisme més directe per assolir determinades finalitats (STC 121/2024, FJ 4.B.c) ni l'adopció d'una concreta tècnica o formulació normativa per millorar la seguretat jurídica (STC 111/2021, de 13 de maig, FJ 6).

S'ha indicat, a més, que tampoc és suficient l'al·legació d'estalvi o avantatge econòmic arran d'una determinada operació (STC 152/2017, de 21 de desembre, FJ 6) ni la invocació genèrica d'efectes beneficiosos derivats de l'aplicació de les mesures adoptades, ni ho és l'atorgament de beneficis concrets a determinats subjectes o col·lectius, fins i tot quan es diu que és convenient que aquests beneficis no es demorin, perquè, indica el Tribunal Constitucional, el que resulta rellevant en aquests casos és que es justifiqui que l'atorgament d'aquests beneficis amb caràcter immediat constitueixi una necessitat extraordinària i urgent (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 9). Igualment, no n'hi ha prou per fonamentar la concurrència d'una extraordinària i urgent necessitat d'actuar el fet que s'hagi alterat el calendari d'adopció de determinades mesures del Govern per la irrupció d'una situació extraordinària, sinó que, una altra vegada, cal que es justifiquin en si mateixes la urgència i la necessitat d'adoptar aquestes mesures sense dilació (STC 111/2021, FJ 6).

[.../...]

En segon lloc, la urgència s'ha d'entendre com la necessitat d'una actuació normativa immediata amb valor de llei (DCGE 3/2023, FJ 2.1.C). La concurrència de la urgència es pot valorar per referència a les possibilitats de recórrer al procediment legislatiu per adoptar la mesura en qüestió, tenint en compte les opcions que ofereix (la tramitació d'urgència o de lectura única) i les circumstàncies i els factors presents (l'existència d'un parlament unicameral en el cas de les comunitats autònomes, la seva càrrega legislativa o, si escau, el fet que el parlament estigui dissolt). Tanmateix, no és necessari que la legitimitat de l'ús del decret llei estigui condicionada exclusivament a la justificació de la impossibilitat o, almenys, d'una dificultat molt greu d'adoptar la mesura mitjançant els procediments legislatius disponibles (DCGE 3/2023, FJ 2.1, i 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, i STC 103/2017, de 6 de setembre, FJ 4). En aquest sentit, no es pot exigir al Govern «una justificación expresa e individualizada de la inadecuación del procedimiento legislativo para atender a tiempo los objetivos gubernamentales» (STC 93/2015, de 14 de maig, FJ 6).

Així, el Consell ha entès que es pot examinar l'exigència de la urgència «a través d'una valoració conjunta dels factors del supòsit i de la rellevància de l'aplicació immediata dels efectes de les mesures establertes en el Decret llei, [...] sense entrar a valorar de manera determinant la viabilitat del recurs als procediments legislatius accelerats previstos al Reglament del Parlament» (DCGE 3/2023, FJ 2.1.C). L'essencial és, doncs, que es justifiqui una necessitat de resposta normativa immediata per fer front a la situació extraordinària que s'ha produït. En la mateixa línia s'ha pronunciat la doctrina constitucional, que ha reconegut que és admissible una acció normativa absolutament immediata sense que l'actuació pública orientada a l'assoliment d'aquests objectius del govern autonòmic admeti cap retard, ni tan sols la curta durada que comportaria la tramitació legislativa particularment àgil que caracteritza l'aprovació de les lleis a

les cambres autonòmiques (STC 40/2021, de 18 de febrer, FJ 3, amb citació de la STC 93/2015, FJ 9).

La urgència que justifica les mesures adoptades per decret llei implica que aquestes han de tenir eficàcia immediata. Això, però, no s'ha de confondre amb la seva execució immediata o instantània, ja que pot resultar necessari modificar el marc normatiu vigent perquè es puguin emprendre després les actuacions concretes per fer front a la situació extraordinària (DCGE 3/2023, FJ 2.1; STC 16/2021, de 28 de gener, FJ 4, amb citació de jurisprudència anterior).

[.../...]

d) Finalment, s'ha de destacar que la justificació que ha de realitzar el Govern ha de presentar els motius que l'han portat a dictar el decret llei d'una forma «explícita i raonada» (ja des de la STC 29/1982, FJ 3). Aquesta exigència, no obstant, no ha estat sempre interpretada en els mateixos termes pel Tribunal Constitucional, la jurisprudència del qual, com ha observat el Consell (DCGE 3/2023, FJ 2.1.A, i 2/2021, de 29 de juliol, FJ 2), ha evolucionat considerablement, passant de comprovar només que el Govern no fes un ús abusiu i arbitrari d'aquesta facultat normativa excepcional a aplicar un criteri de control més estricte, que exigeix una motivació més rigorosa per part del Govern.

Així, la doctrina constitucional actual exigeix que la justificació del decret llei sigui concreta i suficient, de forma que analitzi les circumstàncies del cas i les mesures que s'adopten, sense que es pugui recórrer a fórmules vagues, abstractes, genèriques, estereotipades o rituals (STC 121/2024, FJ 4.B.c, i 113/2024, de 10 de setembre, FJ 4.b), que no argumentin específicament i de manera concreta en relació amb el cas. Encara més si es tracta d'una mesura de tipus organitzatiu, supòsit en el qual la verificació de l'existència de la situació excepcional ha de seguir uns criteris més estrictes (DCGE 2/2021, de 29 de juliol, FJ 2.2.A, amb citació d'altres dictàmens precedents).

Tampoc ha admès el Tribunal Constitucional, com s'ha dit ja en l'apartat A d'aquest fonament jurídic, que satisfaci aquesta exigència de justificació explícita i raonada una simple valoració de la conveniència política o, fins i tot, de la necessitat de dotar-se d'una determinada normativa (STC 121/2024, FJ 4.B.c), ni la invocació genèrica d'efectes beneficiosos derivats de la seva aplicació immediata (STC 61/2018, FJ 9), el desig d'una entrada en vigor de la mesura en qüestió per la via més ràpida (STC 125/2016, de 7 de juliol, FJ 4) o l'adopció d'una concreta formulació normativa per millorar la seguretat jurídica (STC 111/2021, FJ 7). Totes aquestes finalitats són legítimes i poden fins i tot ser necessàries, però per elles mateixes no justifiquen la necessitat extraordinària i urgent que permet adoptar un decret llei, de tal manera que també haurà de concórrer –i justificar-se– aquesta causa habilitadora per considerar que el decret llei s'ha dictat dins dels límits que fixen els articles 86.1 CE i 64.1 EAC.

De tota aquesta configuració jurisprudencial i doctrinal en el cas que ens ocupa cal constatar que s'acredita la improcedència de l'aprovació del Decret Llei per manca dels pressupostos habilitants.

El Decret conté una fonamentació, a mode de causa o situació a donar resposta, que justifica la necessitat d'emprendre modificacions tributàries, però **no conté cap cas una justificació de que aquestes actuacions només i exclusivament es puguin adoptar i executar mitjançant la figura del Decret Llei, ni tampoc que la urgència sigui tal que la decisió de fons no pugui adoptar-se amb la tramitació d'un projecte de llei (per els tràmits d'urgència si s'escau).**

És evident que utilitzar una figura legislativa que trenca per la seva naturalesa el principi de la separació de poders ha de respondre en tot cas a poder donar so-

lució a una necessitat urgent i **necessita que l'Executiu pugui acreditar que no té cap altra forma de donar aquesta solució que amb aquesta tècnica i acreditar, també, que la regulació que proposa pot donar, sense marge de dubte, aquesta solució** (encara que no sigui de forma immediata).

En aquest sentit, només cal aturar-nos a l'exposició de motius i al propi contingut material del Decret Llei per veure que les decisions i mesures que conté el Decret-Llei són perfectament adoptables per les vies ordinàries sense necessitar les extraordinàries que deshabiliten el procés participatiu de les normes.

En l'exposició de motius es fonamenta la urgència per a legislar alterant l'impost d'establiments turístics en tant «en un context de continua evolució econòmica i social és essencial i urgent adoptar mesures en l'àmbit fiscal per donar resposta a la emergència habitacional i el turisme sostenible i assegurar una distribució justa de la càrrega tributària», amb l'objectiu d'aconseguir ingressos per fer front a la situació d'emergència habitacional.

Altrament, s'exposa la necessitat considerada urgent de «reordenar les finalitats a què es destinen els ingressos que nodreixen el Fons del Foment del Turisme», considerant que «resulta imperatiu desenvolupar un model de turisme sostenible» i reblant que «En conseqüència es reordenen les finalitats i actuacions a què s'han de destinar els ingressos de l'impost que nodreixen el Fons esmentat, amb el propòsit d'alinejar-se amb els objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides».

També es justifica la urgència per establir un recàrrec als municipis i modificar l'existent per al municipi de Barcelona per generar nous ingressos «a disposició de les polítiques públiques que han de dur a terme els ens locals sovint deficitaris».

Analitzada la justificació de les raons d'urgència transcrita és evident que, d'acord amb l'exposat per la jurisprudència i la doctrina, no queda justificada en aquest cas la urgència en els termes requerits atès que en cap dels conceptes exposats podem trobar la necessitat urgent que justifiqui deshabilitar la tramitació legal ordinària.

En primer lloc perquè malgrat la identificació de la suposada urgència en el seu impacte en l'emergència habitacional, no s'acredita l'impacte real que pot tenir, especialment en tant només el 25% de la taxa està afectada a les polítiques d'habitatge i quan el 75% va destinat a mecanisme a finançar polítiques turístiques per millorar la competitivitat de Catalunya com a destinació turística i garantir-ne la sostenibilitat, com disposa l'espígraf 9 del Decret.

Esdevé manifest per tant que les raons de l'emergència habitacional, respecte de la qual les finalitats del Decret són residuals, no són ni poden ser justificació de la urgència. Com tampoc ho és desenvolupar un model de turisme sostenible d'acord amb l'agenda 2030 o els recàrrecs en taxes locals ja existents.

En definitiva, **cap de les raons exposades acrediten la urgència, ans al contrari, el simple anàlisi del contingut posa de manifest de forma clara i rotunda que cap de les mesures té elements d'urgència.**

Per tant, esdevé improcedent la utilització de la figura del decret Llei quan les mesures i decisions que s'adopten poden adoptar-se en el procediment legislatiu ordinari (i si s'escau, urgent) de tramitació d'un projecte de llei al Parlament. Procediment que pot durar de forma efectiva uns pocs mesos més i que de fet és la forma adequada de la tramitació legislativa sense manllevar al Parlament les competències que li són pròpies.

B) Vulneració dels límits materials de la figura del Decret Llei.

A la seva vegada, el Decret Llei aprovat vulnera les condicions establertes i, per tant, vulnera l'Estatut de Catalunya i la Constitució Espanyola en tant té per objecte

matèries excloses de la figura del Decret Llei com la tributària (amb reserva constitucional de llei) també amb els límits i matisos jurisprudencialment acceptats.

La sentència del Tribunal Constitucional 35/2017, de 1 de marzo de 2017 exposa:

a) *La ya citada STC 100/2012, de 8 de mayo, ahora en su fundamento jurídico 9, recuerda que este Tribunal ha deslindado la relación entre el principio de legalidad tributaria y el límite a la facultad de dictar decretos-leyes capaces de afectar al deber de contribución al sostenimiento de los gastos públicos, sin que quepa confundirlos entre sí: «del hecho de que la materia tributaria esté sujeta al principio de reserva de ley (arts. 31.3 y 133.1 y 3 CE) y de que dicha reserva tenga carácter relativo y no absoluto «no se deriva necesariamente que se encuentre excluida del ámbito de regulación del decreto-ley, que podrá penetrar en la materia tributaria siempre que se den los requisitos constitucionales del presupuesto habilitante y no «afecte», en el sentido constitucional del término, a las materias excluidas» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 4, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Es decir, «el hecho de que una materia esté reservada a la Ley ordinaria, con carácter absoluto o relativo, no excluye eo ipso la regulación extraordinaria y provisional de la misma mediante Decreto-ley» (SSTC 60/1986, de 20 de mayo, FJ 2, y 182/1997, de 20 de octubre, FJ 8). A lo que este Tribunal debe atender al interpretar el límite material del art. 86.1 CE «no es, pues, al modo como se manifiesta el principio de reserva de Ley en una determinada materia, la tributaria en este caso (si tiene carácter absoluto o relativo y qué aspectos de dicha materia se encuentran amparados o no por dicha reserva), sino más bien al examen de si ha existido «afectación» por el Decreto-ley de un derecho, deber o libertad regulado en el Título I de la Constitución», lo que exigirá «tener en cuenta la configuración constitucional del derecho o deber afectado en cada caso y la naturaleza y alcance de la concreta regulación de que se trate» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 8; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 4, 189/2005, de 7 de julio, FJ 7, y 329/2005, de 15 de diciembre FJ 8). Y, sobre este particular, en la Sección 2ª del Capítulo segundo del Título I de la Constitución, bajo la rúbrica «De los derechos y deberes de los ciudadanos», se inserta el art. 31.1 CE, precepto que establece «un auténtico mandato jurídico, fuente de derechos y obligaciones», del que «se deriva un deber constitucional para los ciudadanos de contribuir, a través de los impuestos, al sostenimiento o financiación de los gastos públicos» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 6; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 5, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7), siendo, en consecuencia, uno de «los deberes cuya afectación está vedada al Decreto-ley el deber de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos que enuncia el art. 31.1 CE» (SSTC 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 245/2004, de 16 de diciembre, FJ 5, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7)».*

Asimismo, y ya en lo que atiene al significado de la prohibición del art. 86.1 CE que ahora se trata, hemos declarado en la misma Sentencia 100/2012, FJ 9, que «respecto de la interpretación de los límites materiales de la utilización del decreto-ley, hemos venido manteniendo siempre una posición equilibrada que evite las concepciones extremas, de modo que «la cláusula restrictiva del art. 86.1 de la Constitución («no podrán afectar...») debe ser entendida de modo tal que ni reduzca a la nada el Decreto-ley, que es un instrumento normativo previsto por la Constitución [...] ni permita que por Decreto-ley se regule el régimen general de los derechos, deberes y libertades del Título I» (SSTC 111/1983, de 2 de diciembre, FJ 8; 60/1986, de 20 de mayo, FJ 4; 182/1997, de 18 de octubre, FJ 6; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Posición que nos ha llevado a concluir **que el decreto-ley «no puede alterar ni el régimen general ni los elementos esenciales del deber de**

contribuir» (SSTC 111/1983, de 2 de diciembre, FJ 8; 182/1997, de 18 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). Pues bien, el art. 31.1 CE «conecta el citado deber de contribuir con el criterio de la capacidad económica» y lo relaciona, a su vez, «no con cualquier figura tributaria en particular, sino con el conjunto del sistema tributario», por lo que queda claro «que el Decreto-ley no podrá alterar ni el régimen general ni aquellos elementos esenciales de los tributos que inciden en la determinación de la carga tributaria, afectando así al deber general de los ciudadanos de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su riqueza mediante un sistema tributario justo» (SSTC 182/1997, de 18 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7). De manera que vulnerará el art. 86 CE «cualquier intervención o innovación normativa que, por su entidad cualitativa o cuantitativa, altere sensiblemente la posición del obligado a contribuir según su capacidad económica en el conjunto del sistema tributario» (SSTC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 7; 137/2003, de 3 de julio, FJ 6; 108/2004, de 30 de junio, FJ 7, y 189/2005, de 7 de julio, FJ 7)».

En particular, este Tribunal ha declarado por ejemplo que no conculca los límites del art. 86.1 CE, que se establezca por Real Decreto-ley la disminución del tipo de gravamen de un impuesto especial, en cuanto «no ha provocado un cambio sustancial de la posición de los ciudadanos en el conjunto del sistema tributario» (STC 37/2003, de 3 de julio, FJ 7). También respeta esos límites la reducción de la base imponible en el impuesto de sucesiones y donaciones para determinados sujetos pasivos, al no poderse afirmar que «repercuta sensiblemente en el criterio de reparto de la carga tributaria entre los contribuyentes».

Aplicant la jurisprudència esmentada al supòsit que ens ocupa en resulta una evident extralimitació del Decret Llei i una efectiva alteració dels elements essencials del Tribut. Com s'exposa en l'exposició de motius, el Decret Llei adopta tres blocs de mesures: increment de tarifes, modificació del destí i finalitat a les que es destina el Fons de Foment del Turisme i modificació i creació de recàrrecs.

És evident que l'abast de la modificació altera l'objecte tributari i modifica la posició de l'obligat tributari, en tant comporta una total reordenació del Tribut, especialment, en alterar el seu destí (afegint la matèria habitacional a la turística).

Esdevé, en conseqüència, improcedent la utilització de la figura del Decret-Llei per no poder justificar el compliment dels requisits formals exigits.

Palau del Parlament, 31 de març de 2025

Jeannine Abella i Chica, Albert Batet i Canadell, Jordi Bertran i Luengo, Joan Canadell i Bruguera, Antoni Castellà i Clavé, Agustí Colomines i Companys, Francesc De Dalmases i Thió, Ennату Domingo i Soler, Anna Erra i Solà, Mercè Esteve i Pi, Jordi Fàbrega Sabaté, Anna Feliu Moragues, Glòria Freixa i Vilardell, Jaume Giró i Ribas, Rosa Jové i Montañola, Sònia Martínez i Juli, Jordi Munell i Garcia, Anna Navarro i Deseáis, Irene Negre i Estorach, Noemí Nieto i Fumanal, Montse Ortiz i Martí, Isaac Padrós i Suárez, Mª Àngels Planas i Crous, Ignasi Prat i Sarri, Carme Renedo i Puig, Josep Rius i Alcaraz, Josep Rull i Andreu, David Saldoni i De Tena,, Mònica Sales de la Cruz, Maite Selva i Huertas, Salvador Vergés i Tejero, GP Junts

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Memòria de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades corresponent al 2024

334-00028/15

PRESENTACIÓ: AUTORITAT CATALANA DE PROTECCIÓ DE DADES

Reg. 31730 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Afers Institucionals:
Mesa del Parlament, 01.04.2025

Al president del Parlament

Molt Honorable senyor,

De conformitat amb la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Autoritat ha de presentar la seva memòria anual al Parlament i donar-ne compte en el marc de la comissió corresponent (article 13.2).

En compliment de l'article 10.2.b de l'esmentada Llei, la memòria corresponent a l'exercici 2024 ha estat presentada al Consell Assessor de Protecció de Dades en la sessió del passat 24 de març.

Per aquest motiu, i per tal de donar compliment al deure previst a la Llei 32/2010, us faig arribar la memòria 2024 de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i resto a la vostra disposició per comparèixer davant la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament de Catalunya.

Ben cordialment,

Barcelona, 28 de març de 2025

Meritxell Borràs i Solé, directora Autoritat Catalana de Protecció de Dades

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.10. Recursos d'inconstitucionalitat interposats contra lleis de Catalunya

Recurs d'inconstitucionalitat 798/2024, interposat per més de cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular al Congrés dels Diputats contra determinats articles i disposicions i l'annex del Decret Llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic

381-00013/13

SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Reg. 31150 / Coneixement: Mesa del Parlament, 01.04.2025

La sentència del Tribunal Constitucional corresponent al Recurs d'inconstitucionalitat 798/2024, interposat per més de cinquanta diputats del Grup Parlamentari Popular al Congrés dels Diputats contra determinats articles i disposicions i l'annex del Decret Llei 3/2023, del 7 de novembre, de mesures urgents sobre el règim urbanístic dels habitatges d'ús turístic, pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.
